

Yttranden vid Stockholms kommunfullmäktiges sammanträde den 13 juni 2005*§ 4 Interpellation om höjd kommunalskatt (nr 2005:17)*

Anförande nr 1

Borgarrådet B i l l s t r ö m (s): Jag hänvisar till det utdelade svaret.

Anförande nr 2

B i r g i t t a H o l m (m): Ordförande, fullmäktige, stockholmare och Annika Billström! Den här interpellationen skrevs utifrån statsministerns tal om höjd kommunalskatt. Du var ute i pressen ganska tidigt i ett försök att lugna stockholmarna när du fick den fråga som jag har ställt i interpellationen. Du svarade inte på den fråga som bland annat journalisterna ställde. Frågan var: Kommer du att införa höjd kommunalskatt under nästkommande mandatperiod om du återväljs?

Du inleder ditt svar på min interpellation med att skattefrågan kommer att bli central vid nästa val. Så kommer det förmodligen att vara.

Problemet är om man som finansborgarråd i Stockholm är trovärdig. Dina skattehöjningar slår hårt mot framför allt låg- och medelinkomsttagare. Regeringen driver jobben ut ur landet. Därför blir det kraftigt höjda skatter för den som trots allt fortfarande arbetar. Det är den ständiga lösningen på välståndets framtida finansiering.

När Sveriges statsminister talar om höjda skatter är det ett bevis på att ni själva inte tror på den politik som ni driver för att klara jobben.

Att ni nu talar er varma för ännu högre skatter gör att skiljelinjen i skattepolitiken sällan har varit tydligare mellan oss. Nyckeln i skattepolitiken är att få fler människor i arbete. Att de offentliga finanserna blir ansträngda genom att pensionsutbetalningarna och omvårdnadsbehovet ökar, som du skriver i ditt svar, beror oftast på er oförmåga att styra. Höjd skatt kommer bara att förvärra detta.

Vidare hänvisar du till att stadsdelsnämnden är grunden för trygghet. Ditt prat om att den största delen av skattehöjningen har tillförts stadsdelsnämndens verksamhet känns mycket underligt, tycker jag, när inte deras egna skattehöjningar används till omsorgen om dem med störst omvårdnadsbehov.

Äldre har stadsdelsarrest och undanhålls möjligheten att välja hemtjänst och annat boende. Föräldrar och barn beskylls ofta vara illojala om de väljer annan skola, barnomsorg och dylikt. Det sista som har hänt är att eleverna i särskolan behandlas faktiskt sämre än djuren på Skansen. Majoriteten hävdar i ett ärende att särskolan tär på stadsdelsnämnden ekonomi.

Detta trots att ni har lagt beslag på det mesta av stockholmarnas skattekronor.

Vid förra kommunfullmäktige kände jag att du raljerade lite över Moderaternas sänkta kommunalskatt. Du fick frågan av bland andra Ewa Samuelsson hur du såg på

skattefrågan. Du lät bli att svara på hur du ser på frågan om skatten, eller hur vänstergruppen ställer sig till detta.

Vänstermajoriteten kom till makten på grund av svek och mygel. De möttes av ett välfyllt smörgåsbord som i dagsläget innehåller enbart fyra vingliga ben.

Min fråga kvarstår: Hur har du, som finansborgarråd tänkt? Kommer du att införa höjd kommunalskatt under nästkommande mandatperiod? Beror det på vem som kommer att styra inom den socialdemokratiska kommunfullmäktigegruppen?

Vänstermajoritetens stödpartier, Miljöpartiet och Vänstern, har ju mer trovärdigt, anser jag talat om vilken politik de står för. Moderaterna är helt eniga om hur man vill ha det med den höjda kommunalskatten.

Jag hoppas att vi under den här interpellationsdebatten kan få svar på frågan om du kommer att införa höjd kommunalskatt under nästa mandatperiod om du återväljs.

Anförande nr 3

Borgarrådet B i l l s t r ö m (s): Ordförande, fullmäktige! Jag ska väldigt gärna besvara Birgitta Holms interpellation. Den är oerhört viktig.

Att säga att vi kom till ett välldukat smörgåsbord när vi tog över 2002 är inte med sanningen överensstämmande. Det vet alla. I stadsdelarna fanns ett underskott på drygt 300 miljoner kronor som vi tog över. Man ska veta att 75 procent av stadens budget ligger i stadsdelarna. Det handlar om den välfärdsproduktion som görs i de 18 stadsdelsnämnderna.

I det sammanhanget är det viktigt att informera Birgitta Holm och andra moderater om att sedan vi tog över 2002 har vi fört över 2,1 miljarder till stadsdelsnämndssektorn. Ändå ser vi att det finns vissa brister i stadsdelarnas verksamhet.

Att vara moderat och i en brinnande högkonjunktur överlämna ett underskott i stadsdelarnas budget på 315 miljoner kronor är det IG-varning på. Det måste jag säga. I tre budgetar och bokslut i rad har vi kunnat uppvisa att stadens finanser är i balans och att vi har en god ekonomisk hushållning.

Vi står inför demografiska förändringar. Det är kunskaper som vi behöver i fullmäktigeförsamlingen för att kunna fatta långsiktiga strategiska beslut. Förra tisdagen hade vi debatten kring det strategiska ärendet långsiktigt.

Jag ser så här på skattefrågan: För oss socialdemokrater finns det inget självändamål vare sig i skattesänkningar eller i skattehöjningar. Det beror helt och hållet på hur skatteunderlaget ser ut och hur sysselsättningssiffrorna ser ut. Jag skulle faktiskt vilja hålla med Fredrik Reinfeldt, som är Moderaternas partiledare, om att de ökade anslag som kommer från staten till kommunerna bör användas för anställningar i omsorg och skola och inte till skattesänkningar, som Moderaterna här i stadshuset föreslår.

Jag tror däremot på att vi kan sopa rent framför egen dörr och effektivisera våra verksamheter. Jag skrev en debattartikel i början på mars om hur jag ser på den

ekonomiska hushållningen för staden. Jag tror att vi fram till 2010 genom att göra genomlysningar och genom att effektivisera bättre kan använda våra skattebetalares pengar och på det sättet omfördela från onödig byråkrati till stadsdelsnämndssektorn.

Anförande nr 4

B i r g i t t a H o l m (m): Ordförande, fullmäktige, stockholmare, Annika Billström! Av hela den här sidan i ditt interpellationssvar använder du halva till att berätta om Carl Bildt och Ralph Ledel och brodera ut texten om Moderaterna. Det är inte så konstigt eftersom ni inte har så mycket att säga själva.

Det finns ingen här i salen som tvekar om vad vi moderater står för i skattefrågan. Ni tvekar och kan inte styra skutan. Socialbidragen ökar. Vi har inte sett det värsta ännu. Bromma, som vanligtvis inte drabbas av arbetslöshet och behov av försörjningsstöd, tillhör de nya områdena. Det är till och med välutbildade personer som står inför arbetslöshet. Ingen är fredad i Sverige, utom möjligen statsministern.

Vad är det för Stockholm vi lever i när du inte vågar tala om för stockholmarna hur ni ser på höjd kommunalskatt under nästa mandatperiod?

Stockholmarna har rätt att få veta. Å andra sidan vet vi inte om de vågar lita på dig, eftersom du inte har hållit dina vallöften tidigare. Jag tycker att du borde vara ärlig här och nu i denna viktiga fråga. Du poängterar själv att den är viktig. Det är viktigt att du berättar så att folk vet hur det blir med kommunalskatten för oss stockholmare.

Som jag sade tidigare vet vi i stort sett var dina koalitionskompisar står. Hur ser den socialdemokratiska kommunfullmäktigegruppen på sänkt skatt? Står du även där ensam? Kommer skattens höjning eller sänkning enbart att bero på vem som blir gruppleddare eller finansborgarråd?

Det är frågor som vi vill ha svar på. Det är en fråga som jag har ställt till dig. Hur ser du på höjd eller sänkt kommunalskatt?

I dag står 1,4 miljoner människor utanför arbetsmarknaden. Det måste löna sig bättre att arbeta. Det måste vara lättare att anställa. Det behövs fler växande företag. Självklart borde man lägga ned stadsdelsnämnderna eftersom de inte med automatik ger mer omsorg, tillsyn eller stöd för den enskilde. Det gigantiska projektet slukar pengar medan majoriteten i stadshuset sticker huvudet i sanden och gör allt för att blunda för det faktum att nämnderna går med stora underskott.

Det är sant att Moderaterna vill lägga ned stadsdelsnämnderna, som du skriver. Det är inte stadsdelsnämnderna som sådana som gör att människor får mer tillsyn eller omsorg. Varenda stadsdelsnämnd går ju back. Det blir inte mer pengar till ert mantra: skola, vård och omsorg för att ni höjer skatten eller behåller stadsdelsnämnder.

2010 ska det genomlysas hur det ska bli med skatten, säger Annika till mig. Vi kan inte vänta till 2010. Om drygt ett år och tre månader har vi en valrörelse. Du måste leverera ett besked. Jag tycker att du ska göra det här och nu. Det förväntar sig stockholmarna.

Anförande nr 5

Borgarrådet B i l l s t r ö m (s): Ordförande, fullmäktige och Birgitta Holm! Låt mig vara glasklar. Vi väntar inte med genomlysningarna till 2010. Vi har redan startat dem. Det gjorde vi under förra verksamhetsåret. Redan nu ser vi en effektivisering med en omfattning av 240 miljoner kronor. Jag tror att detta är en del av nyckeln till framgång, det vill säga att inte ställa sig frågan om vi ska skapa mer pengar i kommunen eller om ska vi minska intäkterna, utan titta på den totala summan på 26 miljarder kronor som Stockholm omsätter i sin driftekonomi.

Från och med 2004 till 2010 kommer vi att kunna omfördela mellan 1 och 2 miljarder skattekrönor. 1–2 skattekrönor, det vill säga 3–4 miljarder, är en gigantiskt stor summa pengar. Det innebär att vi för stockholmarna garanterar en positiv fortsatt utveckling, oavsett om vi är inne i lågkonjunkturer eller högkonjunkturer.

Jag säger att vi måste göra detta innan vi pratar om att höja eller sänka skatterna. Vi gick till val på en skatteköjning på 50 öre i kommunalvalet därför att vi visste att det behövdess. Verksamheten för unga och barn var inte tillräcklig ute i stadsdelarna. I våra stadsdelsnämnder har man den absolut bästa kontrollen. Det är där man vet hur man ska skruva och vilka beslut som behöver fattas för att man över huvud taget ska veta hur man ska sköta sina budgetar.

Jag menar att med de 2,1 miljarder som majoriteten har lagt över under tre verksamhetsår i en mycket tydlig prioritering av barn och unga kan vi också genomföra reform efter reform. Det är viktigt att säga till stockholmarna att vi lovar att se till att ekonomin är i balans, att vi har kontroll på pengarna. Jag tror att det är viktigt att ge det beskedet. Det är inte fråga om att i dag säga att vi ska höja skatten. Vi måste sopa rent framför egen dörr och göra rationaliseringar och genomlysningar för att effektivisera den kommunala verksamheten.

Det trodde jag faktiskt att Moderaterna var för. Det är ni tydligen inte. Ni väljer hellre än att kunskap om ekonomin att säga att ni ska sänka skatterna utan att kunna garantera att varje skattekröna används effektivt. Det tycker jag är djupt upprörande.

Anförande nr 6

M a r g a r e t a B j ö r k (m): Ordförande och fullmäktige. Jag håller med finansborgarrådet om att det är bra att ni gör effektiviseringar, genomlysningar och tittar på onödig demokrati. Det kan vi vara helt överens om.

Du säger att vi inte har kunskap om ekonomi. Det tycker jag är ganska oförsäkämt av dig att säga. I den kommunala ekonomin har man möjlighet att bokföra på än det ena än det andra kontot, något som man kanske inte i förstone kan upptäcka.

Du säger att ni har genomfört den ena reformen efter den andra. De reformer ni har genomfört tycker vi kanske inte alltid har kommit medborgarna till godo. På vissa områden tycker vi inte att det har hänt någonting.

Du säger också att de absolut bästa att ha kontroll på ekonomin är stadsdelsnämnderna. Tänk om jag kunde hålla med dig om det och att det är där man kan ”skruva” för att hålla sin budget. Något som jag tror fattas är klara och tydliga prio-

riteringar från finansborgarrådet till stadsdelarna. Som det är nu lägger man pengar på än det ena än det andra. Vi skickar till exempel tre tjänstemän till Nairobi i tio dagar. Jag undrar om det är bra för någon av våra medborgare.

Du säger att de 3-4 miljarder som ni ska plocka fram ska garantera stockholmarna fortsatt utveckling. Det förutsätter att ni ser till att man får ett bättre företagsklimat här i staden. Det är ändå det som genererar fler jobb så att vi kan få folk i arbete. Det är det man vill.

Vi efterlyser fortfarande, år tre, tydliga prioriteringar när det gäller vad stadsdelsnämnderna ska göra för att kunna hålla sin budget.

Anförande nr 7

A n n - M a r g a r e t h e L i v h (v): Margareta Björk, du sitter ju själv i en stadsdelsnämnd och borde kunna läsa de instruktioner som finns. De är ju kristallklara: prioritera barn och ungdomar. Det står i vår budget. Det har vi gjort.

Dessutom tycker jag att ni moderater har en otroligt underlig syn på skatter. Ert enda mantra är: sänk skatten, sänk skatten.

Att sänka eller höja skatten är ju inte något mål. Det är ett medel. När man befinner sig i en svår ekonomisk situation, som den här majoriteten gjorde när vi tillträdde, höjer man skatten för att kunna säkra välfärden för de sämst ställda. Har man en bra ekonomi behöver man inte höja skatten. Å andra sidan ska man inte ha som övergripande mål att sänka skatten, som ni har.

Anförande nr 8

B i r g i t t a H o l m (m): Alla som nu deltar i denna spännande debatt! Det här är mitt sista inlägg, och jag tryckte kanske in mig alldeles för tidigt.

Vi har fortfarande inte fått veta vad finansborgarrådet i Sveriges huvudstad anser om skattefrågan. Jag tror inte att vi kommer att få veta det heller.

Vänstermajoritetens skattekonor ska användas effektivt, säger Annika Billström. Tänk om man använde dem effektivt! Vi kunde läsa i dagens DN om deltidsbarnen som man inte har räknat på. Barngrupperna blir större och större och kön blir längre och längre. Är det effektivisering av skattekonorna?

Hur många i Stockholm kan klara sig på sin lön? Det är inte speciellt många. När hundralappen är slut är den slut. Det är inte alla som har borgarrådslöner eller andra välbetalda arbeten. Skattefrågan är central för människor som lever på marginalen. Det tycks ni inte förstå. Alla bor inte i innerstaden i fina bostäder och har det bra. Även om man bor i innerstaden i fina bostäder kanske man inte klarar sig. Man måste ju se till helheten.

I Farsta stadsdelsnämnd har vi ett ärende om särskolan. Särskolan tär på stadsdelsnämndens ekonomi, anser majoriteten. Vad är det? Särskolebarnen som är så sjuka, handikappade och behövande tär på stadsdelsnämndens ekonomi! Är det en priori-

tering som man har gjort när man har höjt skatten? Nej, men de föräldrarna är ju inte någon stor väljargrupp för Annika Billström. Man bryr sig inte om dem. Det är strunt samma med deras röster i nästa val.

Det här är mitt sista inlägg. Jag har fortfarande inte fått veta vad Annika Billström tänker göra åt den fråga som jag har ställt.

Jag förstår att du ser ned på oss moderater eftersom vi är trovärdiga och håller mer än vad vi har lovat, även dagen efter valnatten. Försök att bortse från det i den här frågan och leverera en åsikt om detta till stockholmarna. Svara på frågan om du tänker införa höjd kommunalskatt.

I och för sig är det väl som jag sade tidigare att man inte riktigt kan lita på ditt svar, men det kan bli en fingervisning om var ni står. Det kanske ändå är som jag har sagt i mina tidigare inlägg: Du kanske står ensam. När Ann-Margarethe Livh går upp och säger att sänkt skatt inte är mål, förstår vi att det inte kommer att bli lätt för er att arbeta. Eftersom ni inte har någon riktig enighet i er sossegrupp blir det väl ännu mer problematiskt.

Det är ett och ett halvt år knappt tills det är val. Vi måste få ett svar. Tänker du införa höjd kommunalskatt eller inte? Din envishet att avstå från att svara kan inte tolkas på mer än ett sätt, förmodar jag. Det kommer att drabba alla som lever och verkar i Sveriges huvudstad – Sveriges motor Stockholm. Jag tycker synd om stockholmarna.

Anförande nr 9

Borgarrådet B i l l s t r ö m (s): Vill man inte lyssna till mina svar så vill man inte. Det är naturligtvis helt och hållet upp till Birgitta Holm och andra moderater att lyssna.

Frågan är vad alternativet är. Jag tror att det är oerhört viktigt för stockholmarna att ha tydliga alternativ i kommunalpolitiken. Det hade de tack och lov 2002. Det var entydigt. Stockholmarna ville att vi skulle utveckla verksamheten och omsorgen om våra barn och unga och våra äldre. Vi gick till val på 50 öres skattehöjning. Vi har tillfört 2,1 miljarder kronor till stadsdelarna. Moderaterna vill lägga ned stadsdelsnämnderna. Det innebär att tusentals stockholmare kommer att bli arbetslösa.

Ge oss en fingervisning, säger Birgitta Holm. Jag vill verkligen göra det.

Jag tror inte att någon i den här församlingen på 30 år har gjort genomlysningar av bolagssektorn eller ens av förvaltningssektorn. Det gör den här majoriteten, minutiöst och systematiskt för att frigöra mellan 2 och 3 miljarder i ett fem- eller sexårigt perspektiv. Det är ansvarstagande. I det sammanhanget handlar det om att veta att varje skattekrona används effektivt och att vi kan gå ut till medborgarna och säga att vi vet att våra bolag och förvaltningar sköts effektivt. Det är det viktiga.

Vi diskuterar den summa pengar vi ser i skatter och avgifter och hur de ska prioriteras. För tredje året i rad säger vi: Låt oss prioritera verksamheter för barn och unga i våra stadsdelar. Det är det viktiga. När revisorerna har granskat stadsdelarnas ekonomi har man kallat det för att de är näst intill anorektiska. Trots att vi har tillfört

2 miljarder kronor är det fortfarande brister på vissa verksamhetsområden inom stadsdelarna.

Som ytterst ansvarigt borgarråd måste jag i det sammanhanget säga att vi först måste veta att vi använder skattepengarna effektivt. Vi måste jobba med att fortsätta att prioritera. Vi måste också våga omfördela från onödig byråkrati till välfärdssektorn. Det är glasklara svar till stockholmarna. Jag tror faktiskt att de gillar de svaren.

Anförande nr 10

M a r g a r e t a B j ö r k (m): Ordförande, fullmäktige! Finansborgarrådet säger att en av de saker man ska göra är att utveckla omsorgen om barn, unga och våra äldre. Våra äldre har inte sett så mycket av den satsningen under de tre år som har varit.

Finansborgarrådet säger också att varje skattekrona används effektivt. Det är jättebra om hon tycker det. Verkligheten är kanske lite annorlunda. Jag tror inte att medborgarna upplever att varje skattekrona används effektivt.

Man ska också fortsätta att minska onödig byråkrati. Där tror jag inte heller att medborgarna kan instämma i finansborgarrådets uppfattning. Jag tror att det mer är tvärtom och att det blir mer och mer byråkrati på stadsdelsnämnderna.

Vänsterpartiet säger att man vill säkra välfärden för de sämst ställda. Vi hör hur de är med särskolan och de äldre. De hör väl till de sämst ställda. Frågan är om man har säkrat den välfärden.

Man anklagar oss för att bara ha ett mantra, nämligen att sänka skatterna. Nej, vi vill ha en verksamhet med hög kvalitet. Vi vill också prioritera och prioritera hårdare än vad ni gör. Ni lägger pengar på en hel del saker som inte är kommunal kärnverksamhet.

Vi har fortfarande inte fått svar från finansborgarrådet när det gäller om hon ska höja eller sänka skatten efter valet. Vad Vänsterpartiet vill är väl helt klart, skattekramarer som de är.

Finansborgarrådet säger att man har fått mandat av stockholmarna att utveckla välfärden. Då har finansborgarrådet glömt att stockholmarna faktiskt röstade borgerligt i förra valet.

Anförande nr 11

A n n - M a r g a r e t h e L i v h (v): Ordförande, fullmäktige. Jag tycker att den skattesänkarfundamentalism som högern kör med är väldigt farlig. Lika korkat som det skulle vara om vi från Vänsterpartiet hela tiden krävde höjd skatt, även om Stockholm hade en lysande ekonomi, är det att kräva skattesänkningar innan man vet att välfärden är säkrad. Det är det som är poängen med det hela.

Ni säger att ni kommer att prioritera vissa områden. Jag såg ingenting i det strategiska ärendet om det. Vilka områden är det ni kommer att prioritera? Vilka områden

är det ni inte kommer att prioritera? Det framgick faktiskt inte av ert strategiska ärende.

Jag skulle gärna vilja svar på om det är sådant som faktiskt är viktigt för medborgarna, till exempel medborgarkontoren och parklekarna. Vad är det ni inte kommer att prioritera. Det tycker jag att ni ska svara oss på.

Anförande nr 12

M a r g a r e t a B j ö r k (m): Du ska få besked, Ann-Margarethe Livh, i budgetdebatten inför 2006.

I dag är det väl klart var de olika partierna står när det gäller kärnverksamheterna.

Kommuner har vissa obligatoriska åtaganden. I den här staden har man åtagit sig också en hel del andra frågor.

Anförande nr 13

A n n - M a r g a r e t h e L i v h (v): Det var ju bra att vi får svar på det inför budgetdebatten. Jag tycker att det hade varit ganska bra att få svar på det när vi diskuterade det strategiska ärendet då vi diskuterade framtiden för Stockholm.

Jag väntar faktiskt på svaret. Jag ska komma ihåg det i budgetdebatten. Är det medborgarkontoren ni tänker ta bort? Är det parklekarna? Vilka viktiga frågor är det som ni inte prioriterar? Med er budget och den skattesänkning som ni tänker genomföra är det inga små saker ni måste skära bort för att få det att gå ihop. Det är ganska stora nedskärningar som behövs.

Det ska bli väldigt intressant att höra när ni måste tala klarspråk om det.

Anförande nr 14

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Ordförande! Ann-Margarethe Livh ville ha ett svar. Vi kommer att prioritera de äldre. Vi kommer att prioritera särskolebarnen framför att ge gymnasieeleverna gratis SL-kort. Vi kommer att prioritera dem som är hemlösa i stället för att skapa onödig byråkrati som innebär att de hemlösa ska jaga rätt på en socialsekreterare för att få en biståndsbedömning och tak över huvudet. Det kommer vi att arbeta för.

Vi sänkte skatten förra mandatperioden, precis lika mycket som ni höjde. Vårt arbete skapade ändå 3 miljarder till äldreomsorg, till utbildning och till de psykiskt funktionshindrade. Det är den borgerliga politik som vi i vårt strategiska inriktningsärende visar är den politik som Kristdemokraterna, Folkpartiet och Moderaterna går till val på, nämligen att sänka skatten, hushålla med pengarna, ge invånarna i den här kommunen mer att förvalta själva men ändå satsa på de prioriterade områdena.

När vi lämnade över var det ett underskott i stadsdelsnämnderna. Det är sant. Men i staden som helhet kan man inte dela sin plånbok i tio delar och säga att man har ett

litet underskott i den ena plånboken som visserligen vägs över av att man har betydligt mer kvar i den andra. Staden gick med plus.

Ni har höjt skatten med 50 öre. Ni har tillfört pengar till stadsdelarna. Ni har fått ytterligare specialdestinerade bidrag av staten. Ni klarade er från en skattehöjning i år genom att få rätt när det gällde moms på parkeringsavgifterna. Trots det gick stadsdelarna 228 miljoner kronor back förra mandatperioden.

Jag tycker inte att man ska slå sig för bringan för att man har sanerat ekonomin. Det har ni inte gjort. Ni har höjt skatten. Ni har fått mer pengar från staten. Men ni lyckas inte prioritera som vi på den borgerliga sidan har visat att vi kan.

Anförande nr 15

I n g e r S t a r k (v): Vad som är oerhört intressant är naturligtvis vad ni kommer att prioritera bort när ni ska sänka skatten med betydande summor, som Ann-Margarethe sade. Vi prioriterar tydligt på barn och ungdom. Vi prioriterar även socialtjänst, utbildning och gymnasiet.

En intressant fråga är om ni kommer att ta bort SL-kortet för de människor som lever på försörjningsstöd. Det är väl intressant att få svar på. Kommer ni att ta bort alla viktiga fritidsaktiviteter för barn och ungdom? Det är något som vi till en del har lyckats bygga upp igen och som vi försöker bygga upp nästa år med fler träffpunkter för ungdomar. Är det sådant ni kommer att bort?

Vad händer när ni tar bort stadsdelsnämnderna med den viktiga verksamhet man har där?

Det är sådana frågor som Ann-Margarethe ställde till er moderater och som ni inte ger något som helst svar på. Det är naturligtvis oerhört intressant för stockholmarna att veta vad det blir för sorts stad att leva i när ni tar över, sänker skatten och tar bort viktig verksamhet för att klara den skattesänkningen. Det tycker jag är den intressanta skattefrågan.

Anförande nr 16

Borgarrådet S ä r k i n i e m i (s): Ordförande, fullmäktige! Jag efterlyser, precis som Ann-Margarethe Livh en strategisk inriktning för Stockholm, något som vi inte kunde avläsa i den borgerliga reservationen. Den handlade mest om detaljer. Det stora slagnumret gymnasieskolan i det strategiska ärendet handlade om att låsa in alla elever i samma byggnad igen. Det är det mest underbara som har hänt i denna stad.

Har ni koll på hur många elever som har klarat gymnasieskolan på Fågelströmska? Det skulle vara intressant att veta.

Det är väl ingen som inte vill satsa på särskolan. Samtidigt måste vi ha styrning av särskolans ekonomi och hur man hanterar särskolan för att kunna sätta in resurserna där de bäst behövs.

När det gäller äldreomsorgen och dess valfrihet undrar jag om äldrepenen gjorde valfriheten i Stockholm så himla mycket större. Man kan välja företag, men man kan fortfarande inte välja innehållet i verksamheten. Det är totalt omöjligt för de gamla.

Jag tog själv över en stadsdelsnämnd. Den budgeten visade 34 miljoner minus på verksamheterna och en total brist på kontroll under fyra års tid. Resultatet var att man inte hade någon kontroll alls. Man hade politiker som sade: Vi ska ha lite is i magen. Det fixar sig nog till slut. - Det gjorde det inte.

Anförande nr 17

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Ordförande! Interpellationen handlar om finansborgarrådets syn på eventuell skattehöjning, eller om hon klarar av att tänka tanken att sänka skatten nästa mandatperiod. Vi fick inget svar på den frågan. Eftersom vänsterpartisterna trodde att vi talade om moderata skattesänkningar blev de lite upprörda - frågan gällde hur Socialdemokraterna ser på detta – och kom uppspringande och talade om att välfärden minsann kräver höga skatten och att Moderaterna vill radera välfärdssamhället. Så kom också Inger Stark och frågade var vi ska spara.

Det intressanta är ju att veta vad som händer om ni får väljarnas förtroende 2006 och tänker styra vidare med Vänsterpartiet. Orkar ni då stå emot deras krav på skattehöjningar? De är ju skattehöjningskramare. Den högkonjunktur och det välstånd kommer aldrig att finnas, Ann-Margarethe Livh, när en vänsterpartist som har något att säga till om säger: nja vi behöver inte höja skatten.

Jag tror att ni yrkade på skattehöjningar även till i år. Ni lever ju för skattehöjningar. Vi i den borgerliga koalitionen har redan i det strategiska inriktningsärendet svarat. Vi har ambitioner att sänka skatten. Det är ganska klart. Vi har också talat om i det strategiska inriktningsärendet hur vi ska prioritera och vad vi prioriterar.

Socialdemokraterna har inte lyckats svara ens nu. Det är ganska intressant att de så här ett år före valet inte vet hur de ser på skattefrågan. Persson säger att han menar att skatten ska höjas. Socialdemokraterna i Stockholms stad har ingen uppfattning. Vänsterpartiet vill höja skatten. Jag är glad att Socialdemokraterna trots sin något njugga hållning till att svara i dag, håller dem stången. Om Vänsterpartiet fick styra skulle den här stadens medborgares ekonomi fullständigt rasa.

Frågan är fortfarande intressant. Vänsterpartiet vill höja skatten. Det känner man i ryggmärken. Socialdemokraterna passar i frågan. Miljöpartiet sitter still.

Det tycker jag är ett tydligt besked till väljarna när det gäller hur den nuvarande majoriteten ser på frågan.

Anförande nr 18

I n g e r S t a r k (v): Det är underbart att upptäcka att Peter Lundén-Welden över huvud taget inte lyssnar. Vad Ann-Margarethe sade var att frågan om att höja eller sänka skatten är inte något mål. Det är ett medel. Behöver man höja skatten för att klara välfärden och klara sådant som vi tycker är viktigt – parklekar till exempel –

får man höja skatten. Behöver man inte det gör man det inte. Det finns ingen anledning att höja skatten om staden går bra ekonomiskt, självklart inte.

Man kan också sänka skatten. Jag kan upplysa om att i Fagersta, där Vänsterpartiet har ganska stor majoritet, har man sänkt skatten. Det är klart att vi kan tänka oss att sänka skatten om ekonomin är så lysande. Att påstå att Ann-Margarethe sade att skatten självklart ska höjas, tycker jag är rätt trist.

Anförande nr 19

Å s a R o m s o n (mp): Ordförande, fullmäktige! Från ett krasst perspektiv vill jag säga att när det gäller Miljöpartiet fattar vi varje år beslut om en skattesats. Om den är samma öretal som året innan eller efter är en fråga som vissa partier verkar lägga mycket prestige, ideologi och prestanda i. Utifrån det ekonomiska perspektivet är det väl själva innehållet i budgeten i övrigt helt klart överordnat för medborgarna.

Innehållet är överordnat på det sättet att det är verksamheterna och vad man gör för pengarna som är det viktiga. För Miljöpartiets del är vi angelägna om att först förhandla innehållet och sedan se vad det resulterar i för stadens ekonomi. Det finns självklart en balans som innebär att invånarna ska vara intresserade av att vara med och pröja för kalaset. Det har man i åtanke när man diskuterar innehållet.

Vi återkommer till den här fantastiska debatten i samband med budgeten. Det gör vi ju varje år. Att nu uttala sig ideologiskt om sänkningar och höjningar gentemot tidigare år eller andra kommuner finner jag ganska ointressant.

Anförande nr 20

C e c i l i a B r i n c k (m): Jag har två frågor till framför allt Inger Stark.

När föreslog Vänsterpartiet i Stockholm senast en skattesänkning?

Hur stor anser du att kommunalskatten kan få bli? 100 procent?

Anförande nr 21

I n g e r S t a r k (v): Eftersom jag fick två direkta frågor tänker jag svara på dem. Det blir lite löjligt när man ställer sådana frågor.

Vi har inte föreslagit skattesänkning i staden, men vi har inte heller varje år föreslagit skattehöjning. Det har vi definitivt inte. Vi utgår också från verksamheten. Jag har sagt det några gånger och kan säga det igen: Om ekonomin är bra och om välfärden klarar sig och vi har råd med sådant som vi tycker är viktigt, såsom parklekar, finns det ingen anledning att höja skatten.

Att snacka om att vi skulle kunna tänka oss att ha 100 procents skatteuttag tänker jag inte ens kommentera.

Anförande nr 22

A n n - M a r i e S t r ö m b e r g (v): Att inte svara på frågor är något som jag tycker att ni från det moderata lägret ska tala väldigt tyst om. Ni har inte svarat på frågorna från oss. Vi har däremot svarat att vi inte tar ställning till skattehöjning i dag. Det beror på hur ekonomin ser ut. För oss är det inget självändamål med skattehöjning, och heller inte med skattesänkning. Vi värnar om att staden ska få de medel till sitt förfogande som vi behöver för att upprätthålla en bra välfärd. Då kan det ibland vara nödvändigt med en skattehöjning.

Ni har däremot inte talat om vad ni tänker prioritera bort. Ska man prioritera räcker det inte med att bara tala om vad man prioriterar att göra, man måste också tala om vad man prioriterar att inte göra, i synnerhet när man som ni säger att man ska prioritera vissa områden och samtidigt sänka skatten. Då ligger det i sakens natur att man måste spara in ganska mycket på någonting.

Kom inte igen med stadsdelsnämnderna så där i största allmänhet. Merparten av stadsdelsnämndernas budget är de områden som ni själva säger att ni prioriterar, nämligen skola, förskola och äldreomsorg. Det är ju de stora utgifterna för stadsdelsnämnderna.

Var tänker ni göra era besparingar? Svara på det, ni moderater.

Anförande nr 23

C e c i l i a B r i n c k (m): Inger Stark tycker att det blir lite löjligt när man ställer raka frågor. Det tycker inte vi. Jag vill inte påstå att jag är nöjd och glad med det svar jag fick, men vi får väl notera vår oerhörda tacksamhet över att ni inte har höjt skatten vid varje tillfälle som har erbjudit sig, utan bara vid 97 procent av dem.

Det är en gåva till alla stockholmare att slippa de resterande 3 procenten. Det är nämligen det det handlar om.

För oss är det så att de pengar människor tjänar ägs av de människor som tjänar dem. Om jag som politiker ska ta ifrån människor en liten eller större del av det de tjänat måste jag kunna visa väldigt bra skäl för det. Det är jag som ska bevisa det. Det är jag som ska bevisa att jag vet bättre vad pengarna ska användas till.

För Ann-Marie Strömberg och Inger Stark är det inte alls så. Där är det förmodligen på det sättet att vi politiker har något slags dispositionsrätt till folks plånböcker. Den som tycker att vi möjligen skulle kunna ta lite mindre därifrån ska på något vis förklara och försvara att vi tycker att människor bör få behålla mer pengar efter skatten så att de kan ha lite större rådighet över sin egen tillvaro.

Det är det som är pudelns kärna. Det är det som är den stora skillnaden mellan oss och hur vi ser på vem som har rätt att göra vad för vilka pengar.

Jag ser fram mot nästa gång som Vänsterpartiet inte kommer att ta tillfället i akt och föreslå en skattehöjning.

Anförande nr 24

A n n - M a r i e S t r ö m b e r g (v): Vi har fortfarande inte fått svar på de frågor som både jag, Inger Stark och Ann-Margarethe Livh har ställt. Vad tänker ni spara in på för att klara era skattesänkningar och vilka är era prioriteringar? Det räcker inte att säga vad man prioriterar att göra. Ni måste också tala om vad ni prioriterar att inte göra.

§ 8 Interpellation olagligt utbetalda medel inom Kompetensfonden (nr 205:23)

Anförande nr 25

Borgarrådet M o g e r t (s): Jag ber att få hänvisa till det utdelade svaret.

Anförande nr 26

K r i s t i n a A l v e n d a l (m): Ordförande och borgarrådet Mogert! Tack för svaret. Jag konstaterar dock att det inte är så alldeles lätt med frågor, om man drar konsekvenser av den tidigare debatten. Ingen av mina tre frågor har besvarats.

Jag ställde en fråga om vilka slutsatser borgarrådet drar av Revisionskontorets kritik. Jag frågade om du anser att det finns anledning att titta över en del av projekten och dra tillbaka de medel som betalats ut till projekt som kan anses vara ordinarie verksamhet. Den sista frågan var om du anser att Moderaterna har haft fog för sin kritik av finansieringen av de utpekade projekten.

En av de stora ledstjärnorna för kompetensfonden är ju att det ska vara av engångskaraktär och inte ordinarie verksamhet. Man följer med spänning förvaltningarnas arbete och knep och knåp för att få ihop ansökningarna så att de faller inom den ram som majoriteten har satt upp.

Det görs i dagsläget ingen som helst kontroll av att fondmedlen inte rekvireras för redan budgeterad kompetensutveckling. Det görs heller ingen kontroll av om befintliga kompetensutvecklingsplaner fortskrider som tanken var från början.

Borgarrådet har valt att i svaret kommentera några enskilda projekt. Av sammanlagt 400 projekt har du pekat ut två stycken.

Om man ska ta upp andra exempel finns det projekt som bara innebär allmän kompetenshöjning av brandpersonalen, matteundervisning i skolan och Livstykets verksamhet. Det ena är föreningsbidrag. Det andra är matteundervisning i skolan. Det är väl om något ordinarie verksamhet.

Moderaterna har intagit en ganska pragmatisk syn när det gäller fördelningen av pengar ur kompetensfonden. Det är att vi var emot att den instiftades. Eftersom det rör sig om 2 miljarder kronor anser vi att det ändå är ansvarsfullt att vara med och tycka något om projekten. En del projekt är bra. En del projekt är ordinarie verksamhet. En del projekt är direkt dåliga och inte alls speciellt produktiva.

All den konstruktiva kritik som vi har framfört har borgarrådet viftat bort i den här interpellationen. När man delar ut miljon efter miljon på de sittande mötena är det helt omöjligt att dessutom föra en konstruktiv diskussion. Det är mycket material. Varje möte med personal- och kvalitetsutskottet är rena rama miljonrullningen. Jag kan förstå att inte heller borgarrådet, som är ansvarig för verksamheten, kan ha full koll.

Nu har revisionskontoret ändå kommit med ganska svidande kritik av Socialdemokraternas utbetalningar ur kompetensfonden. Då resonerar ansvarigt borgarråd som att revisorerna har fel. Det är en märklig inställning. Anledningen till att vi har revisorer här i staden är att de ska granska verksamheten och tala om när saker och ting inte görs på rätt sätt.

Ni sjunger kompetensfondens lov. Nu ska den fixa det mesta i de flesta verksamheter. Det är rätt skrämmande att se. Ni tar med den ena handen och ger tillbaka med den andra.

Kunskapen i skolan ska fixas. Ni ska sänka socialbidragsberoendet. Det är en hel del så kallade finansieringsstöd, det vill säga organisationer som får pengar från fonden. Ni ska också finansiera chefsförsörjning. Allt detta som tidigare har varit ordinarie verksamhet betalas nu genom kompetensfonden. Det hävdar jag naturligtvis är olagligt. Ett antal av de utbetalda projekten ligger för prövning i rätten.

Låt mig understryka att kompetensutveckling är en viktig del av arbetsgivaransvaret. Det ligger på varje verksamhetschef att tillgodose medarbetarnas utveckling. Redan före fondens tillkomst drev staden inom ramen för den ordinarie verksamheten ett flertal både centralt finansierade och lokala projekt. Utöver det ligger all den fortbildning som sker lokalt, men täcks av ordinarie budget. Så borde det fortsättningsvis vara.

Majoriteten lyfter nu bort det lokala ansvaret för kompetenshöjning och gör dessutom viss verksamhet totalt beroende av externa medel. Det tycker jag är totalt fel.

Jag hoppas att du svarar lite mer ingående på de frågor jag ställde.

Anförande nr 27

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Det är ett märkligt ordval att prata om olagliga utbetalningar. Du gjorde det även nu. Jag har svårt att se logiken i det. Du hänvisar till att något prövas i rätten. Det är inte riktigt samma sak som att något är olagligt. Jag vänder mig mot det ordvalet.

Jag vill påstå att jag har svarat på alla tre frågorna. Det är möjligt att du inte tycker om svaret. Men det är något helt annat. Vi har i grunden olika syn på kompetensfonden.

Min slutsats av Revisionskontorets kritik är att vi måste vara väldigt noggranna och granska vad som är ordinarie verksamhet och vad som inte är ordinarie verksamhet. Om du tittar i svaret ser du att det står: Jag delar Revisionskontorets bedömning.

Du frågar också om det finns anledning att dra tillbaka projekt om de är ordinarie verksamhet. Det står i svaret att om man finansierar sådant som uppenbarligen är ordinarie verksamhet ska vi överväga att dra tillbaka. Det finns inget intresse av att finansiera det genom kompetensfonden.

När det gäller den sista frågan delar jag inte era åsikter. Det framgår väl också med största önskvärda tydlighet.

Det är bra med kritik. Det är alltid bra med ifrågasättande, men vi har olika åsikter om fonden. Så är det ju. Jag kan möjligen tycka att det är märkligt att ni i flera av de här fallen står bakom ansökan, men med kraft agiterar mot beviljandet. Det blir i min världsbild lite motsägelsefullt.

Anförande nr 28

K r i s t i n a A l v e n d a l (m): Borgarrådet Mogert! Det svider väl ändå lite att erkänna att en hel del av den kritik som Moderaterna har framfört helt enkelt var befogad. Den har uppmärksammats av revisorerna som konstaterar att ett flertal av projekten i kompetensfondens finansiering är ordinarie verksamhet. Det, Roger Mogert, är olagligt. Det är olagligt att använda investeringsmedel, som det här handlar om, till ordinarie driftsbudget. Det är uppenbart enligt kommunallagen. Det därifrån rubriken kommer.

Ni har under den här mandatperioden så här långt ägnat er åt att dra undan pengar ur den ordinarie budgeten för att sedan likt jultomtar komma och ge tillbaka pengar i form av olika bidrag, efter ett antal projektansökningar. Det är det vi vänder oss emot.

Livstycket, till exempel, hade en fungerande verksamhet. Ni drog in på den ordinarie verksamheten. Nu får de söka pengar för sin verksamhet ur kompetensfonden. Ni slår er för bröstet för att ni pytsar ut pengar till sådant som ni hävdar är av engångskaraktär när så inte är fallet.

Jag vänder mig emot själva hanteringen. Många av de här projekten är naturligtvis väldigt behjärtansvärda. Men det är mycket av stadens verksamhet. Stadens verksamhet är väldigt viktig för många invånare. Man ska se till att man finansierar det på rätt sätt och inte via en kompetensfond som är investeringspengar och inte ordinarie verksamhet.

Anförande nr 29

L o t t a E d h o l m (fp): Herr ordförande! Jag tycker att den här kompetensfonden är så mycket 70-tal. Vi politiker ska sitta i ett litet personalutskott och bestämma hur kompetensutvecklingen för hela stadens alla verksamheter med närmare 50 000 anställda ska se ut, i stället för att man överlåter till verksamheterna själva att göra bedömningar av var kompetensutvecklingen bäst ska ske.

Den synen på hur man bedriver verksamhet i en stad känns som en återgång åtminstone 30 år tillbaka i tiden.

Ett av de största skälen till att den offentliga sektorn har svårt med sin attraktionskraft och svårt att rekrytera människor med hög utbildning till kommunala verksamheter är just att kommuner och landsting har haft så otroligt svårt att släppa verksamheterna fria och låta tjänstemännen ta eget ansvar och att låta cheferna själva bestämma var till exempel kompetensutvecklingen gör mest nytta.

Det är ju bara ett steg tillbaka i tiden. Det är nästan oförskämt mot stadens verksamheter att tro att vi som sitter i personalutskottet – en mycket liten grupp människor – ska ha sådan järnkoll över varje verksamhet i staden. Det gäller äldreomsorg, Hamnen, Globen, Stadsteatern, Miljö- och hälsoskyddsnämnden, konsumentförvaltningen. Vi ska ha sådan järnkoll på precis allting i den här staden att vi kan avgöra var varje krona av dessa miljarder gör mest nytta.

Jag kan öppet och ärligt erkänna att jag inte kan ta ställning. Det är därför Folkpartiet röstar nej varje gång den här frågan kommer upp. Jag kan ta ansvar för de nämnder som jag själv sitter i, men att jag ska kunna veta om äldreomsorgen i Vantör behöver ett speciellt litet projekt för att kunna klara sin verksamhet i framtiden på ett bättre sätt är fullkomligt orimligt. Jag är helt övertygad om att verksamheterna själva skulle kunna fatta de besluten betydligt mycket bättre än vad Roger Mogert, Kristina Alvendal eller jag kan göra.

Anförande nr 30

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Det är ju ingen hemlighet att vi inte är överens om själva fonden. Det behöver vi kanske inte traggla vidare om.

Revisionen nämner ju ett antal projekt. Det är de projekt jag också anger och förklarar varför jag tycker att det inte är ordinarie verksamhet utan verksamhet som det är logiskt att använda kompetensfonden till. Det kan handla om att fasa in verksamhet som aldrig har varit del av den ordinarie verksamheten i kommunens ordinarie verksamhet.

Livstycket är ett typiskt exempel. Där står ni bakom ansökan lokalt och agiterar nu mot den och säger att det är fasansfullt. Vilket är det som gäller? Är det den lokala moderate eller är det Kristina Alvendal?

Argumentet att det är så mycket 70-tal känns inte så bitande, Lotta Edholm. Man kan ha synpunkter på 70-talet på många sätt. Men 80-talet är också förbi. Det är inget bärande argument.

En sak som dök upp på 80-talet var en av era husgudar som blev populär igen, nämligen Adam Smith, om ni kommer ihåg honom. Han sade en sak som jag tycker är värd att nämna i sammanhanget: Utbildning är en investering. På så sätt är det här i hög grad en investering i vår personal.

Anförande nr 31

L o t t a E d h o l m (fp): Jag tror inte att Adam Smith ens i sin vildaste fantasi hade kunnat drömma om att man skulle låta några centralt placerade politiker fatta beslut om kompetensutvecklingen över hela staden på det sätt som sker i dag. Man ska komma ihåg att den övriga kompetensutvecklingen i princip är nedlagd. Så fort man vill ha pengar till det här området går man naturligtvis via kompetensfonden eftersom det är där pengarna finns i staden.

Jag tycker att det är näst intill en oförsämdhet mot alla de mycket duktiga chefer och förvaltningsdirektörer vi har att säga: Ni är inte kompetenta att fatta beslut om

var insatserna ska ligga. Vi lägger detta i händerna på en liten grupp som får fatta de besluten centralt. Därmed har man tagit ifrån cheferna något av det mest centrala ansvar man har, nämligen att se till att den personal man förfogar över har rätt kompetens och att de får den utbildning som är nödvändig. Med det här systemet fråntar vi dem det ansvaret.

Att ni gör på det sättet är väl bara ytterligare ett exempel på hur ni tycker att den här staden ska styras. Jag tror att det kommer att straffa sig i framtiden.

Anförande nr 32

Kristina Alvendal (m): Jag har aldrig riktigt förstått varför det var så viktigt att centralisera all kompetensutveckling. Det är precis som Lotta Edholm säger. Ni har inkompetensförklarat verksamhetsledarna i staden. Varför litar ni inte på att verksamhetscheferna vet vilken utbildning personalen vill ha?

Ni har gjort all vidareutveckling och kompetensutveckling här i staden beroende av först 40 överdomare, i form av kompetensfondens kansli, sedan ett politiskt utskott som består av ungefär tio personer som ska tycka till.

Ni lyfter helt bort ansvaret. Dessutom talar ni om att det är värt att lägga mycket tid på att knäpa ihop en ansökan så att det inte ser ut som ordinarie verksamhet, eftersom enda sättet att få pengar till den ordinarie verksamheten är i form av projekt numera när ni sitter vid makten.

Tidigare fanns det finansierade kompetensutvecklingsplaner i ordinarie verksamhet. Det fanns både centralt och lokalt. Som revisorerna konstaterar görs det i dag ingen kontroll av att fondmedlen inte rekvireras för redan budgeterad kompetensutveckling. Varför görs inte det, Roger Mogert? Ingen kontroll görs av om befintliga kompetensutvecklingsplaner fullföljs. Varför görs inte det?

Du pratar om Livstycket. Tacka sjutton för att vi i en röstsituation lokalt röstar för att man ska söka pengar. I initialskedet för några år sedan sade ni faktiskt tack och hej till Livstycket. Ni drog bort den ordinarie finansieringen. Vi har finansierat Livstyckets verksamhet i ordinarie budget. Ni har dragit bort de pengarna för en väldigt viktig verksamhet i en av våra stadsdelar. När ni kommer tillbaka leker ni jultomtar med någon form av projektbidrag. Det är skandal. Här står du och säger att det är märkligt att vi vill finansiera det. Vi har alltid varit Livstyckets vänner, till skillnad från er som sade: Tack och hej.

Anförande nr 33

Borgarrådet Mogert (s): Ordförande, fullmäktige! Till att börja med får man fastslå att ni, möjligen medvetet, verkar ha missuppfattat arbetsformerna i Kompetensfonden. Först står ni och säger att det hela är centraliserat och att det är ett antal otäcka byråkrater och otäcka politiker, varav en del av oss är närvarande, som fattar besluten. I nästa andetag kommer det fram att folk sitter lokalt och knåpar och knepar efter de riktlinjer som är uppsatta för att få pengar. Det är två bilder som inte riktigt går ihop.

För mig blir det lite konstigt när ni säger: Tacka sjutton för att vi ställer upp och söker pengar lokalt när det behövs pengar! Det är helt okej; jag kan förstå det. Men varför röstar ni då nej centralt? Jag begriper fortfarande inte det. Jag tycker att det är lite motsägelsefullt.

Anförande nr 34

L o t t a E d h o l m (fp): Ordförande! Jag tycker att det är stor skillnad för en verksamhetschef att själv fatta beslut om vilka åtgärder för kompetensutveckling som krävs i hans eller hennes verksamhet å ena sidan och att å andra sidan sätta ihop en ansökan som stämmer överens med de politiska dogmer som är gällande just nu. Det är en enorm skillnad mellan det och att sitta och knåpa ihop en ansökan som man vet ska stämma överens med det som föredragande borgarråd tycker är viktigt. Det är klart att man fråntar människor en stor del av deras makt över sin arbetsplats och ansvar för det som är viktigt.

När jag pratar med de förvaltningschefer som jag har pratat med, och det är rätt många vid det här laget, och även med chefer på den undre nivån så skrattar de åt det här. De tycker: Hjälp och oj, nu måste vi få ihop lite pengar här! Då ska vi väl sätta ihop en ansökan som stämmer överens med det som krävs. Däremot är det inte riktigt lika intressant att säga att det här är det som jag skulle ha gjort annars. Man får knåpa ihop en ansökan, som borgarrådet säger, och hoppas att man får pengar för den.

Jag tycker inte riktigt att det är så en professionell verksamhet ska styras i den här staden.

*§ 12 Muntlig frågestund**Fråga nr 1. Besparingar i särskolan*

Anförande nr 35

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Herr ordförande! Vi har haft en frågeställning uppe under våren som jag inte har fått några svar på. Det här är ju den sista dagen för att ställa frågor.

Eftersom jag ofta lyssnar på Socialdemokraternas tal om att man står på de svagas sida så vill jag ställa min fråga igen. Den gäller särskoleeleverna. Det finns ju ett beting på att spara 17 000 kr per elev. I till exempel Mockasinens träningsskola innebär det att man förlorar speciallärare, sjukgymnast, arbetsterapeut och fritidspedagog. I stiftelsen Årstagårds fristående särskola ska man spara bort en femtedel av hela budgeten – 2 miljoner kronor.

Med anledning av det skulle jag vilja veta vad skolborgarrådet anser om besparingsbetingen. Tycker hon att det är rimligt att den här gruppen av mycket utsatta barn ska stå för besparingarna i den här staden?

Anförande nr 36

Borgarrådet S ä r k i n i e m i (s): Ordförande, fullmäktige och Mikael Söderlund! Jag svarar som jag alltid har svarat: Vi har gjort ett resursbedömningssystem och en förändring av detta för särskolan. Vi har gjort det för att vi ska kunna få styrning och kontroll även över särskolans utgifter, vad det kostar och vilken verksamhet vi bedriver.

Vi har också tillsatt en grupp där man följer upp kostnadsutvecklingen. Sedan får vi diskutera om det är så att vi ska justera schablonen. Däremot ska vi inte diskutera frågan om schablon eller inte schablon. Men vi måste se hur kostnadsläget ser ut för särskolan.

Det finns också olika fall när det gäller stadsdelarna. En del stadsdelar anser att det här går väldigt bra. Man klarar sig bra och man tycker att förändringen är oerhört bra. Man tycker dessutom att man har nära kontakt med föräldrar och barn. Andra stadsdelar rapporterar däremot att man har svårt att klara av kostnaden. Det är det här som uppföljningsuppdraget gäller. Det är alltid så, Mikael, att man måste följa upp detta.

När det gäller de fristående särskolor som vi har så ska landstinget stå för en del av kostnaderna. Det handlar om sjukgymnaster, arbetsterapeuter och så vidare i de enskilt drivna verksamheterna. Där är det alltså landstingskostnader, Mikael. Den som ansvarar för kostnaden ska väl också ta den.

Anförande nr 37

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Om det inte vore så sorgligt med de här barnen så skulle jag tycka att det är rätt skönt att er cyniska inställning till politiken och väljargruppen äntligen framställs kristallklart i öppen dager. Det är viktigare att den stora väljargruppens barn som är friska och går på gymnasiet får åka gratis med SL-bussen än att den här gruppen elever som är den mest utsatta, som har stora funktionshinder och som har svårt att klara varje dag, får det stöd som den behöver.

Ordförande! Jag tycker att det är utmärkt. Jag hoppas att hela fullmäktigesalen, radiolyssnarna och hela Stockholms befolkning hör denna fullständigt cyniska prioritering som Socialdemokraterna och skolborgarrådet gör. Det är svart på vitt. Om vi för ett ögonblick skippar fikonspråket, herr ordförande, så vet vi allihop att om man fastställer en schablon som är väsentligt lägre än vad kostnaderna är så innebär det en besparing. Så är det i alla verksamheter – i företag, i hushållsekonomier och i stadens budget. Man tar bort 17 000 kr per elev, sparar 20 miljoner kronor på de här eleverna och ännu mer på de fristående alternativen och tar bort en femtedel av hela budgetar.

Det spelar ingen roll; man kan skylla på dina socialdemokratiska kolleger i landstinget. Men det är ju ingen tröst för de här barnen. Det är de som råkar illa ut därför att ni har ställt ut 99 vallöften och bara infriat sju av dem. Det åttonde var SL-kort till friska gymnasieelever. Säg som det är, och erkänn, Mirja!

Anförande nr 38

Borgarrådet S ä r k i n i e m i (s): Mikael Söderlund vevar precis som vanligt och har absolut inget innehåll i sina frågor.

Jag pratar inte om någon cynisk syn. Jag säger att budgeten, oavsett vilken verksamhet det handlar om, måste kunna följas upp. Det gamla systemet, som vi har haft hittills, har varit ännu mer godtyckligt. Det har handlat mycket om rektorns förmåga att förhandla i stället för att se till barnens behov. Det måste du också kunna inse. Resursfördelningssystemet och schabloniseringen av detta gör att man också delar ut resurserna rättvist.

Sedan är det en budgetfråga att kunna ha en sådan nivå på schablonen att den räcker till behoven. Resultatet har ändå varit att särskolan har gått med stora underskott. Det kanske är så med alla verksamheter för de borgerliga partiernas del att man säger som den borgerliga gruppen i vår gamla stadsdelsnämnd: Man ska ha lite is i magen; det kanske går i alla fall! Det kanske är så i det här fallet också, Mikael.

Anförande nr 39

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Herr ordförande! Jag tycker att det är härligt att ett socialdemokratiskt borgarråd står här och är så oerhört noggrann när det gäller uppföljningen av stadens ekonomi med tanke på att det på alla andra områden är fritt fall, enorma underskott, skattechocker och annat.

Det här är intressant, herr ordförande. Man ska tydligen spara när det gäller särskoleeleverna – de som är mest utsatta och som vi ska lägga mest resurser på för

att de ska få någon sorts drägligt och rimligt liv. Där är det oerhört noggrant med budgetuppföljning, schablonindelningar och annat.

Jag håller absolut med om att schablonsystem kan vara bra, herr ordförande. Men då ska det vara riktigt utformat. Det ska vara rättvist gentemot verksamheten och det ska inte vara någon form av dolda besparingar på 20 miljoner kronor. Det är ju det som det är i det här fallet.

Jag tycker faktiskt att Mirja kunde vara så pass intellektuellt hederlig, herr ordförande, att hon erkände vad det här är frågan om. Det gäller hela ledningen för den här staden, Annika Billström och andra. Alla andra har ju sett att kejsaren är naken och att det är fråga om ett rejält dråpslag mot de mest utsatta barnen. Det beror på att de inte har så många röster, eller hur? De spelar ju inte så stor roll för kommunalvalet.

Anförande nr 40

Borgarrådet S ä r k i n i e m i (s): Ordförande, fullmäktige och Mikael Söderlund! Det lustiga i ditt resonemang är att du återigen tar fram en, två eller högst tre enheter inom staden. Det är samma enheter som har återkommit under alla dessa sju månader som jag har suttit på den här bänken.

Men du har ändå inte kunnat debattera helhetsbilden. Och av någon underlig anledning har du inte haft kontakt med de barn- och ungdomschefer i denna stad som fortfarande anser att det här var en bra reform och att det fungerar mycket bättre nu för barnen och för deras föräldrar. De tycker att det har mycket bättre uppföljning, och i många stadsdelar är man i stort sett väldigt nöjd. Men du tar alltså alltid upp högst tre enheter som du driver i fullmäktige. Det finns faktiskt många fler skolor som har den här verksamheten.

Fråga nr 2. Köer i äldreomsorgen

Anförande nr 41

H e l e n J ä d e r l u n d E c k a r d t (fp): Vi ser nu i Stockholm att det är besvärligt för de äldre. Många är friska länge i dag, och det är vi alla glada för. Men vi ser att köerna ökar nu, vilket vi hela tiden har varnat för.

Jag vill fråga majoriteten: När ska ni reagera? Vad gör ni åt de problem som blir allt värre?

Man ska ha klart för sig att köerna nu ökar trots den restriktivare biståndsbedömning som råder i Stockholm. Man ser också att det är många avslag som gäller servicehus. Samtidigt påstår majoriteten att det finns tomma platser. Man omvandlar i snabb takt servicehus och lägger ned äldreboenden i Stockholm, vilket Socialstyrelsen har varnat för. Det blir naturligtvis så att många äldre tvingas att bo kvar hemma mot sin vilja.

Ni måste agera för ökad valfrihet och bättre kvalitet. När man är riktigt sjuk och gammal ska man kunna få flytta till ett äldreboende.

Anförande nr 42

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Ordförande, fullmäktige! Det är inte första gången den här frågan är på tapeten. Den blir egentligen inte sannare för att Helen Jäderlund Eckardt står här och kör samma siffror.

Jag kan tala om för övriga här i salen att faktum är vi har köer. Vi har haft problem. Människor har fått vänta rätt länge, framför allt på gruppboende. De köerna har ökat. Resten av köerna har minskat. Det har presenterats för äldreomsorgsberedningen, där Helen Jäderlund Eckardt sitter.

Det är alltså en del som har ökat, och vi måste naturligtvis undersöka vad det beror på. Beror det på att de här personerna har sökt ett specifikt boende och därför hellre står i kö och väntar på en plats just där?

Beträffande servicehusen är det färre avslag nu än det var under förra mandatperioden. Det har vi också siffror på, så det går lätt att påvisa. Det är ett lätt skämt med sanningen som Helen Jäderlund Eckardt ägnar sig åt.

Anförande nr 43

H e l e n J ä d e r l u n d E c k a r d t (fp): Du, Margareta, som är ansvarigt borgarråd säger att jag står här och hymlar. Det är ungefär det som det går ut på. Men då är det väl tråkigt att så många äldre människor också står och hymlar i så fall. Vad behövs för att ni i majoriteten ska vakna till och agera? Det är inte bara jag som frågar. Det är många äldre, och det är många anhöriga. Det är också pensionärsråden, som verkligen undrar vad som behövs. Behövs det fler rapporter, fler vittnesmål och fler äldre som träder fram för att ni över huvud taget ska se att de äldre far illa? Det sker besparingar på våra äldre här i staden.

Du säger att det som jag säger om servicehusen inte stämmer. Visst stämmer det! Vi har många avslag även i den rapport som vi hade i Äldreberedningen när det gäller servicehus.

Ta de äldre på allvar! Ge dig gärna på mig, men ge dig inte på de äldre, de anhöriga eller andra som vittnar om det här. Vi vet att köerna ökar, speciellt till sjukhem och gruppboenden. Vi ser också att det är väldigt korta vårdtider på sjukhemmen, vilket är inhumant.

Anförande nr 44

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Jag förstår att Helen Jäderlund Eckardt är upprörd. Så blir det när man inte håller sig till sanningen och de siffror som finns. Det är dig jag går på, för det är du som står här och säger det här.

Jag vet också att många äldre har det bekymmersamt. Det tycker de själva, och så är det naturligtvis för alla människor när de ska vänta på någonting. Men sanningen är ändå att det är färre som står i kö. Det är fler som vi tar emot. Det finns inte utskrivningsklara människor i samma mängd som det fanns när Folkpartiet hade ansvar för äldreomsorgen som står och väntar på att få vård hemma. Jag tycker nog

att du måste skruva ned tonen lite grann för att du ska bli trovärdig och för att vi ska kunna hitta goda gemensamma lösningar.

Statistiken talar sitt språk. Den är tydlig. Ni var sämre. Vi har inte heller minskat pengarna till äldreomsorgen mer än i jämförelse med att antalet äldre har minskat.

Jag har en sista fråga. Vill du ta bort biståndsbedömningen för att kunna välja fritt? Det är väl det du är ute efter. Jag kan inte tolka det på något annat sätt.

Anförande nr 45

Helen Jäderlund Eckardt (fp): Jag skulle nog vilja att ansvarigt borgarråd svarade på *mina* frågor. Det är många med mig som skulle vilja ha svar på dem. Under den borgerliga majoriteten byggde vi kraftfullt ut antalet äldreboendeplatser, och det vet du mycket väl.

Under den här mandatperioden har vi sett avveckling och omvandling i en mycket snabb takt som har lett till en stor oro. Jag vill fortfarande ha svar på mina frågor, och det vill alltså många med mig.

I går ringde en äldre dam till mig. Jag tycker att det hon sade är väldigt målande och talande. Hon uttryckte sig så här: I dag är det inte lätt att bli gammal. Man är många gånger för sjuk för att klara sig själv. Hon hade ansökt flera gånger om ett äldreboende, och hon hade de flesta krämpor som man kan ha. Men samtidigt är jag för frisk för att kunna få ett annat boende, sade hon. Jag klarar mig inte hemma, tillade hon. Hon har hjärtbesvär och magbesvär och kan inte gå. Hon känner oro och isolation. Jag kan fortsätta att berätta, och hon är inte den enda! Är det så för våra äldre? Är de för sjuka för att klara sig själva men för friska för att över huvud taget få en trygg vård och omsorg?

Anförande nr 46

Borgarrådet Olofsson (v): Kära fullmäktigeledamöter! Sanningen är att Folkpartiet under förra mandatperioden byggde om servicehus till äldreboenden med heldygnsomsorg. Det var vad de gjorde! Det var inga nya boenden, och det var inga nya platser.

Vi har byggt fem nya boenden. Det är stor skillnad. Vi har faktiskt byggt mer än ni. Vi har också öppnat för en ny boendeform som ni inte har haft och som ni nu står och bråkar om fastän ni egentligen har gått med på den. Det handlar om att omvandla servicehus till seniorboende med hyresrätt. Bostadsrätt var okej för er, men inte hyresrätt. Det är också en stor skillnad.

Jag håller med Helen Jäderlund Eckardt om att det finns människor som far illa. Dem måste vi naturligtvis hela tiden noggrant följa och se till att de får rätt. Men du har inte svarat på min fråga till dig heller. Vill du ha det system som du står här och förespråkar så måste ni också föreslå en nedläggning av och ett borttagande av biståndsbedömningen.

Fråga nr 3. Barngrupperna i stadens förskolor

Anförande nr 47

E w a S a m u e l s s o n (kd): Ordförande, fullmäktige! Tro det eller ej, men barngrupperna kommer upp på tapeten igen.

Frågan är i dag om föräldrar tryggt kan lämna sina barn i förskolan. Vi har en fantastisk personal som gör ett jättebra jobb, men de för en envis kamp mot dessa enormt stora barngrupper.

Vi diskuterade statistik i förra veckan på kommunfullmäktige, och nu visar det sig att stadens egen utredningstjänst har funnit att den inte stämde. Det är ännu fler barn i grupperna. Man hade nämligen inte tagit med alla deltidsbarn som också finns där, även om de inte är där hela dagarna

I valrörelsen 2002 slog Socialdemokraterna stort på trumman för detta med tak i barngrupperna. Det var 14 med sikte på 12 och 18 med sikte på 16. I dag är genomsnittet för förskolorna 16,65 barn per grupp. Det är hela 577 grupper som har 17 barn eller fler. Vad tänker skolborgarrådet göra åt detta?

Anförande nr 48

Borgarrådet S ä r k i n i e m i (s): Ordförande, fullmäktige och Ewa Samuelsson! Jag skulle vilja rätta till så pass mycket att jag säger att vi inte diskuterade USK:s siffror i förra veckan. Vi diskuterade de tertialrapporter som stadsdelsnämnderna hade lämnat och behandlat.

Där visar man att sju stadsdelar i staden i dag har minskat grupperna med ett barn eller fler. Katarina-Sofia är bäst i klassen och har minskat med två barn trots ett läge där man har ett ökat antal barn i stadsdelen. Fyra stadsdelar ligger på en minskning med 0,7, och sedan har vi sju stadsdelar som inte har nått dit.

Från Stadshusets håll suger vi givetvis in alla de kontor och nämnder där det kan ligga utbyggnadsärenden. Det är stadsbyggnadskontoret, markkontoret och miljö- och hälsoskyddsförvaltningen. Vi gör det för att kunna köra fram utbyggnadsärenden fortare in till ekonomiutskottet och på så sätt kunna hjälpa till från Stadshuset.

Vilka de här 2 000 barnen består av har jag bara uppgifter från Dagens Nyheter om. Jag är inte den som alltid litar på massmedierna först, utan det får vi väl ta reda på.

Anförande nr 49

E w a S a m u e l s s o n (kd): Ordförande, fullmäktige! Du behöver inte rätta mig, för jag sade inte att det var USK som hade siffrorna. Jag sade att det var stadsledningskontorets egen utredningstjänst här i huset som har tagit fram siffrorna. Det är den som jag förlitar mig till, och jag hoppas att vi kan lita på den personal vi har. Jag hoppas också att skolborgarrådet delar den uppfattningen.

Ni pratar fortfarande om genomsnittet. Men ni har lovat att minskningen ska ske per grupp. När jag förra veckan tog upp frågan med Skarpnäcks stadsdelsnämnd sade man klart och tydligt: Ja, vi har 45 barn för mycket inskrivna just nu.

Detta är alltså inget påhitt. Det är bara att gå ut och fråga tjänstemännen hur det ser ut. Det finns ingenting som visar på att ni skulle klara det som ni har lovat. Först gällde det att bara minska barngrupperna och sedan gällde det att det skulle ske under mandatperioden. Men det är 15 månader kvar nu, och barngrupperna ökar i stället för att minska.

Anförande nr 50

Borgarrådet S ä r k i n i e m i (s): Ordförande, fullmäktige! Tjänstemännen säger så. Men det är ju samma tjänstemän som rapporterar till stadsdelsnämnderna och som sedan vidare rapporterar till SLK. Det är det här som för mig blir så konstigt. Stadsdelarna rapporterar enligt fullmäktigedebatterna olika siffror till stadsledningskontoret och till de borgerliga politikerna. Jag tycker inte att det är bra om det är så.

Jag måste ändå lita på de tertialrapporter som kommer från stadsdelsnämnderna. Jag kan aldrig påstå att stadsdelsnämnderna och deras rapporter skulle kunna ljuga för fullmäktige. Är det det du vill säga, Ewa?

Anförande nr 51

E w a S a m u e l s s o n (kd): Ja, då har väl skolborgarrådet en stor uppgift i att se till att de siffror som lämnas från olika håll så småningom ska stämma så att vi kan titta på samma siffror. Vi har ju begärt en särskild utredning i frågan från stadsledningskontorets utredningstjänst. Jag tror att man där verkligen har varit noggrann och tittat på siffrorna i särskild ordning.

Jag blev uppringd i morse av en förälder som berättade att hennes 2 ½-åriga dotter nu hade blivit inplacerad i en åldersblandad grupp för att man skulle klara att ta hand om de ettåringar som nu skrivs in. Det innebär alltså att man nu flyttar upp de barn som borde få ha chansen att gå i småbarnsgrupper till dess att de har fyllt tre till syskongrupper. Där finns det nämligen inget tak nämnt. Man har bara talat om tak i småbarnsgrupper och i storbarnsgrupper. På det sättet kan siffrorna också skilja sig åt. Man har inte någon tydlig och klar redovisning.

Jag vill vädja till skolborgarrådet att se till att vi får siffror som vi kan titta på, för så här får det inte vara.

Anförande nr 52

Borgarrådet S ä r k i n i e m i (s): Det är ju självklart! Jag blir väldigt orolig om det är så att man rapporterar andra siffror till majoriteten än man gör till oppositionen. Det tycker jag är oerhört oroande, och det är självfallet sådant som man måste ta i.

Även era egna sitter ju i stadsdelsnämnderna, och stadsdelsnämnderna skickar in tertialrapporterna. Någonstans är det för mig ett viktigt mätinstrument, precis som tertialrapport 2 är och precis som bokslutet är. Något annat instrument kan vi inte ha

officiellt, och därför får man självfallet ta i detta. Om det figurerar andra siffror vid sidan av så tycker jag att det är allvarligt. Men jag tycker fortfarande att det är väldigt konstigt.

Fråga nr 4. Råttor

Anförande nr 53

S e b a s t i a n C e d e r s c h i ö l d (m): Herr ordförande! Också det här är en fråga som vi har diskuterat tidigare. Jag hade en interpellationsdebatt med det tidigare gatu- och fastighetsborgarrådet, Mogert, i början av året om detta. Kontentan av den debatten var att insatser skulle sättas in.

Alla som rör sig i Stockholms innerstad ser nu att problemet bara blir värre och värre. Det börjar nå väldiga proportioner. Man får navigera mellan råttorna som springer fram och tillbaka när man är ute och cyklar på Västmannagatan. På var och varannan gata ligger det råttlik.

Därför blir man ganska orolig. Det är faktiskt så att väljare kommer fram och frågar: Görs det *någoting*? Det har utlovats insatser, men problemet blir bara värre och värre. Är löftena om insatser mot råttinvasionen att betrakta som ett biltullslöfte, eller ska det hända någoting? Vem ska ta på sig rollen att bli Stockholms råttfångare? Är det gatu- och fastighetsborgarrådet?

Anförande nr 54

Borgarrådet R ö n n g r e n (s): Ordförande, fullmäktige! Råttfångare är en titel som jag aldrig har haft. Det är klart att det är oerhört angeläget att lösa det bekymmer som Sebastian Cederschiöld tar upp, men jag känner inte riktigt igen bilden av att man får navigera och kryssa som gående och cyklist mellan råttliken på stadens gator.

Men visst förekommer det oerhört mycket råttor, och det har i stor omfattning att göra med människors attityd till skräp. Det har tagits krafttag för att rätta till städbekymren i staden. Bland annat gjordes budgetförstärkningar inför årets budget med i runda tal 18–19 miljoner kronor. Men det räcker inte. Det måste till oerhört många fler åtgärder om vi ska få bort råttorna från stadens gator och torg. Det gäller att se till en helhet. Det handlar om att ge mer resurser för att öka städningen. Men det handlar också om att ställa större krav på entreprenörerna omkring återvinningscentralerna och stationerna som finns runtom i staden. En sådan diskussion har vi också fört i fullmäktige. Vi ska använda oss av möjligheten att vitesförelägga om man inte sköter städningen runtomkring stationerna.

I slutändan hänger det alltid på den enskilda stockholmaren och individen var man gör av skräpet. Människors attityder har delvis förändrats, men det har också våra vanor gjort. Det finns alltför många ställen som serverar snabbmat och annat, och det gör att skräpmängden ökar. Detta är en viktig fråga, och jag lovar att vi kommer att återkomma till nästa års budget för att ytterligare göra budgetförstärkningar. Men sedan handlar det om samverkan med alla inblandade parter också, tycker jag.

Anförande nr 55

S e b a s t i a n C e d e r s c h i ö l d (m): Jag känner mig inte riktigt betryggad, måste jag säga. Det är upp till stockholmarna själva, sägs det här. Ja, det är sant. Men nu har problemet nått sådana dimensioner att det krävs riktade insatser.

Min fråga är: Blir det några extraordinära insatser i skadebekämpningsgruppen? Blir det några nya direktiv när det gäller metoder etcetera? Blir det någon form av konkreta insatser mot detta? Det är bra om ni vill förstärka städningen. Jag kan ta ett exempel från min egen stadsdel, Norrmalm. Det har kommit mer städpengar; det är helt korrekt. Men de pengarna används delvis för att täcka andra hål. Tyvärr går inte alla pengarna till det här. Vi var redan underfinansierade på den fronten.

Vad ska göras konkret för att ta itu med rättproblematiken? Vi kan ju inte vänta till nästa budget! Det här pågår nu. Om du inte tror mig när jag säger att vi kryssar mellan rättorna så är du hemskt välkommen till oss på studiebesök och titta på vår rättpopulation. Den växer. Jag tycker att gatu- och fastighetsborgarrådet ska ta på sig rollen att bli Stockholms råttfångare och komma med lite konkreta förslag.

Anförande nr 56

Borgarrådet R ö n n g r e n (s): Jag ska erkänna att i själen är jag till och med Gnagare, uppväxt som jag är i Råsunda.

Det finns nog mycket i övrigt att önska när det gäller rättorna och åtgärderna. De har ju ökat i antal enligt de undersökningar som har gjorts. Men jag tror att det finns fullt ändamålsenliga metoder för att ha ihjäl råttor runt om i staden. Det som behövs är större krafttag, och självfallet ska vi inte vänta till nästa års budget. Jag försökte bara påvisa att vi kommer att öka budgeten därför att det har blivit skräpigare i Stockholm av en mängd olika skäl.

Jag tror att det gäller att hitta samverkansformer med exempelvis fastighetsägare och med affärsinnehavare i innerstaden. Tillsammans kan vi komma till rätta med nedskräpningsproblematiken runt och omkring våra gator och torg. Det är inte *en* åtgärd som kommer att vara lösningen. Det är inte mer pengar som är den enda lösningen, utan det är att man tillsammans sätter sig ned och funderar på vilka insatser man ska vidta för att få bort rättorna från staden. Alla inser ju att om det här fortsätter så kommer det att vara fruktansvärt snuskigt i Stockholm om ett par år.

Anförande nr 57

S e b a s t i a n C e d e r s c h i ö l d (m): Jag är glad att vi är överens om problemets vidd och att det kommer att vara väldigt snuskigt om några år. Men jag tycker att det redan börjar bli väldigt snuskigt.

Därför vill jag komma tillbaka till det som du tidigare talade om när det gäller information till medborgarna. Planeras det någon information om att skräpet överallt skapar fler råttor? Planeras det att sättas upp fler papperskorgar? Det har vi inte hört någonting om. Jag efterlyser en riktad insats för detta. Problemets vidd är så pass stort att det nu krävs krafttag.

Anförande nr 58

Borgarrådet Rönngren (s): Ordförande! Jag tror inte att jag behöver förtydliga återigen hur viktig den här frågan är och vad som görs. Viviann Gunnarsson viskade i mitt öra att det inte är fler rättor. Det har hon rätt i, utan det handlar just om att våra vanor förändras. Vi får fler ställen som serverar snabbmat.

Inte minst runt skolavslutningar ser vi hur det ser ut i våra parker och på våra torg därför att man inte tar undan skräpet efter sig. Så visst handlar det om att påverka människors attityder till nedskräpning.

Men det handlar också om att ge stadsdelarna och dem som är ansvariga för städningen bra med resurser för att kunna vidta åtgärder. Det har vi gjort, och det är ett ansvar som vi har tagit på oss. Men det kan bli ännu bättre. Jag tror att man behöver samverka både med dem som har ansvaret för återvinningsstationerna och i staden, mellan de olika stadsdelarna. Det gäller framför allt här i innerstaden, där det är mycket högre tryck på gatorna och torgen.

Fråga nr 5. Arenan

Anförande nr 59

Lotta Edholm (fp): Herr ordförande! Det har börjat rinna rätt mycket vatten under broarna i den här frågan nu. Jag undrar helt enkelt vad läget är nu. Blir det någon jättearena, blir det någon liten arena eller ska vi allihop åka till Borås och se vad man kan få för pengarna? Där har jag förstått att man har fått ganska mycket arena för ganska lite pengar.

Anförande nr 60

Borgarrådet Börjesson (s): Ordförande, fullmäktige! Som du kanske minns, Lotta, så tog vi förstudien och diskuterade den tidigare i vår. Nu arbetar man på kommunfullmäktiges uppdrag med en studie av en mindre arena. Jag kan meddela att den förstudien alldeles snart är klar. När den är färdig får vi möjlighet att diskutera den och jämföra nytta och kostnad här i fullmäktige. Jag räknar med att ärendet ska kunna komma fram tidigt i höst – i september, hoppas jag.

Anförande nr 61

Lotta Edholm (fp): Innebär det då att planerna på en jättearena är helt avskrivna?

Anförande nr 62

Borgarrådet Börjesson (s): Nej, det är de definitivt inte. Det vi nu har i staden är en stycken förstudie på en arena som tar 55 000 personer, och vi kommer att ha en stycken förstudie som beskriver en arena med 25 000 personer i publiken. Det vi sedan ska göra är att titta på vad nyttan är med en riktigt stor arena i förhållande till den kostnad som vi har för en riktigt stor och för en mindre.

Fråga nr 6. Omvandling av äldreboenden

Anförande nr 63

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Herr ordförande, fullmäktige! Jag skulle vilja fråga socialborgarrådet om den omvandling av servicehus till seniorboende som vi har påbörjat. Den har ju stoppats under våren i avvaktan på en utvärdering och i väntan på en definiering av vad en seniorbostad egentligen ska vara. Jag undrar om det här stoppet gäller alla former av äldreboende som ska omvandlas, eller gäller det bara när det omvandlas från servicehus till seniorboende?

Anförande nr 64

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Det moratorium som vi har gjort handlade om att vi stoppade omvandlingen av servicehus till seniorboende. Vi ville göra en utvärdering. Vi ville se vad som hade gått bra och vad som hade gått dåligt. Vi ville också se att det flöt ut lägenheter, det vill säga seniorboenden med hyresrätt, till de äldre och att kedjan och verksamheten kom i gång. Det var det som det handlade om.

Beträffande definition av seniorboende finns det inget moratorium på det. Där har fullmäktige faktiskt fattat ett beslut.

Anförande nr 65

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): I fredags fattade äldreomsorgsberedningen beslut om omvandlingen av Essinge äldreboende till seniorbostäder. Det var inga servicehus. Fortfarande finns inte utvärderingen gjord, och ändå har ni gått vidare. Det ni har gjort är att ni har valt äldre människor. Servicehus måste man vara väldigt dålig för att komma på i dag, men äldreboende måste man vara ännu sämre för.

På Essingen är medelåldern 89 år. När detta nu omvandlas till seniorboende har de äldre fått erbjudande om att bo kvar, men då kan de inte längre få den hjälp som finns där i dag. Och de är i stort behov av hjälp.

Man kan uppfatta det som att ni ger er på de allra, allra äldsta för att få loss de här lokalerna till barn. Jag undrar om du tycker att det är rätt att ställa barn och de allra äldsta mot varandra.

Anförande nr 66

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Essinge äldreboenden uppfyller inte standarden på långa vägar, och det borde Ann-Katrin Åslund veta om hon har varit där och tittat.

Dessutom är det så att just Kungsholmen som tidigare har haft den största andelen äldre i hela staden inte har det längre. Det är Enskede-Årsta som har det.

Kommunstyrelsens pensionärsråd har gett sin välsignelse till denna omvandling eftersom man vet att boendet är dåligt och att det behövs dagisplatser.

Anförande nr 67

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): På Essinge äldreboende bor det äldre människor vars medelålder är 89 år. De är mycket sjuka och dåliga. De har fått erbjudande om att bo i kommunens seniorlägenheter eller att flytta. Vad en flyttning innebär för en sjuk 89-årig person tror jag de flesta människor kan förstå. Det är inte alldeles lätt om man är yngre, men om man är 89 år och väldigt sjuk så är det inte lätt alls.

Jag kan inte se annat än att ni har skrivit i er budget mycket klart och tydligt, som Ann-Margarethe Livh sade här tidigare, att ni prioriterar barn och ungdomar. Det är alldeles glasklart, sade hon. Det är alldeles glasklart för oss också att ni har bortprioriterat de äldre.

Anförande nr 68

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Vi har prioriterat barn och ungdomar, vilket inte den förra majoriteten gjorde. Dessutom håller vi kvar en prioritet av andra grupper som finns i samhället. Egentligen är det väl den medelålders mannen som ska få betala trängselavgifterna som vi inte prioriterar.

Jag tycker att det är intressant att Ann-Katrin Åslund säger att en 89-årig människa på Kungsholmen ska bo i ett undermåligt äldreboende. Det är faktiskt det som du säger. Essinge äldreboende *är* undermåligt, och det vet kommunstyrelsens pensionsråd. Det var därför man tyckte att det var helt okej att göra detta.

§ 13 Interpellation om nedskärningar i skolor till följd av det nya resursfördelningssystemet (nr 2005:24)

Anförande nr 69

Borgarrådet S ä r k i n i e m i (s): Jag hänvisar till det utdelade svaret.

Anförande nr 70

M a r g a r e t a B j ö r k (m): Ordförande, fullmäktige! Jag tackar för svaret, men jag tycker inte att jag har fått svar på de frågor som jag har ställt. Jag tycker att borgarrådet är undvikande i sina svar.

Jag har över huvud taget ingen som helst aning om vad som menas med svaret på den sista frågan. Det står att barnen i Katarina-Sofia behandlas likvärdigt med barnen i övriga Stockholm eftersom lika chans kräver olika resurser. Det skulle jag vilja att borgarrådet utvecklade lite mer.

Jag kan bara säga att problemet med det nya fördelningssystemet kvarstår. De fyra kommunala skolorna i vår stadsdel har det jättetufft i år. Tre av fyra klarade i fjol föregående års budget tack vare de överskott man hade med sig från 2002 och 2003. I år har man inga som helst reserver att ta till. Det innebär ett antal miljoner bara på resursfördelningssystemet.

Det är sant och helt riktigt som borgarrådet säger i svaret att om antalet barn minskar så måste man också minska kostymen. Men det är inte det stora problemet. Problemet är hur systemet slår. Det gäller framför allt barn med behov av särskilt stöd. De kommer inte att få den hjälp som de har rätt till i vår stadsdel.

Anförande nr 71

Borgarrådet S ä r k i n i e m i (s): Ordförande, fullmäktige och Margareta Björk! Det här är ett problem som vi har haft i ytterstaden länge. Vi får sänkta ekonomiska möjligheter att förse våra skolor med eftersom vi får ett minskat barnantal. Det är faktiskt så.

Jag har haft mycket kontakt med föräldrar i Katarina-Sofia, framför allt i en av skolorna – Katarina södra. Men jag har också haft kontakt med stadsdelsförvaltningen om hur läget är i Katarina-Sofia. När det gäller ekonomin för skolan, framför allt för Katarina södra, så är det 60 elever färre som ska börja till hösten. Det är självklart att 60 elever gör ett stort avbräck i ekonomin på denna skola. Då måste man anpassa kostymen utifrån det elevantal som man har.

Två av skolorna visar samma sak; man får ett betydligt minskat antal elever. En av skolorna har kö. Den planerar absolut inget annat än att försöka ta in så många elever som möjligt från kön. Den fjärde skolan har inte avisat några som helst förändringar. Det är alltså i två av fyra skolor som en stor andel av detta utgörs av det sänkta elevunderlaget.

När det gäller resursfördelningssystemet har kommunstyrelsen ett uppdrag att följa upp vilka konsekvenser det ger till stadsdelarna även framöver. Detta kommer att vara en stor diskussionsfråga även framgent i fullmäktige.

För barn i behov av särskilt stöd finns detta i grundbeloppet till en stor del. Utöver det har vi ett socioekonomiskt tilläggsbelopp. Men redan grundschablonen ska tillgodose barn i behov av särskilt stöd.

Det här är inget konstigt svar. När vi gjorde detta sade vi att lika chans kräver olika resurser, och det är det som resursfördelningssystemets omläggning innebär.

Anförande nr 72

E w a S a m u e l s s o n (kd): Ordförande, fullmäktige! Vi förmedlade en oro härifrån talarstolen inför det nya resursfördelningssystemet. Nu ser vi att det genomförs. Även i stadsdelar som kan se ut att gå bra finns det barn i behov av särskilt stöd.

Jag har särskilt haft kontakt med Älvsjö stadsdelsnämnd och blivit uppringd de senaste dagarna. Där har man gjort en omorganisation och indelar numera skolorna i områden och tar bort rektorer. Man ska också dra ned med 29 tjänster inom både fritis och skola för att klara det nya resursfördelningssystemets ekonomiska villkor. Det innebär att barn i behov av särskilt stöd nu kommer att ingå i ordinarie stora grupper där man inte har möjlighet att ge extraresurser till dem på samma sätt som tidigare.

Det är med stor oro som lärarna nu ser höstterminen an. Hur ska de kunna se varje enskilt barn och inte minst dessa, som är i behov av särskilt stöd, när 29 tjänster ska dras in? Därutöver ska man klara en omorganisation som inte är tillstyrkt av föräldrar och inte heller av den stora delen av personalen i skolorna.

Jag skulle vilja fråga skolborgarrådet hur hon har tänkt sig att man ska följa upp de konsekvenser som systemet nu för med sig. Det kanske hade varit klädsamt om man innan man genomförde detta hade sett lite mer på vilka konsekvenser det skulle kunna få. Men bättre sent än aldrig. Vad kommer skolborgarrådet att göra nu?

Anförande nr 73

M a r g a r e t a B j ö r k (m): Herr ordförande, fullmäktige! Det är väl ingen hemlighet att man gjorde konsekvensbeskrivningar ute i vissa stadsdelar innan man hade ärendet på remiss.

I det tjänsteutlåtande som fanns i Katarina-Sofia framgår det tydligt vilka konsekvenser det skulle få. Det hjälper inte barnen med behov av särskilt stöd i vår stadsdel om man ska följa upp det här 2006. De barnen behöver ha hjälp nu och i år. Inte heller hjälper det de här barnen att den socialdemokratiska gruppledaren säger att vi mår så pass bra här att det är okej att man tar resursfördelningssystemet.

Antalet barn minskar hos oss; det är rätt. Men de facto kan man titta på antalet färre barn kontra resursfördelningssystemet. Jag kan förstå att föräldrarna i Katarina södra

har haft kontakt med borgarrådet eftersom det där är två miljoner kronor mindre i budget utöver de 1,2 som man tappar på grund av minskat antal barn. I Sofia blir det tio färre tjänster till hösten om man inte måste, och kan, skriva in 35 fler barn. På Tullgårdsskolan blir det större grupper med 26–27 elever i varje klass.

Katarina norra har aldrig haft så många barn som nu, men tappar ändå en miljon. Jag kan tala om att det blir indragen sommarskola och praktiskt taget inga fortbildningsinsatser. Man ska ha sänkt standard på städning, halvering av läromedelskontona, stopp när det gäller underhåll och komplettering av inventarier och ingen akuthjälp till elever i behov av särskilt stöd. Det är några exempel på åtstramningar, skriver rektor till mig, och fortsätter: Det är andra året med neddragningar på sakmedel för vår del. Läget är rätt alarmerande. Det går inte att spara på det här sättet hur länge som helst.

Om man tittar på hur mycket pengar man har gjort av med när det gäller barn i behov av särskilt stöd så stiger behoven. Jag har fortfarande inte fått svar på mina frågor, borgarrådet. Jag skulle vilja ställa mina frågor igen, och få korrekta svar.

Vad tänker borgarrådet göra för barn i behov av särskilt stöd? Ska barn som bor i Katarina-Sofia få en sämre chans till hjälp än barn som bor i andra stadsdelar?

Anförande nr 74

Borgarrådet S ä r k i n i e m i (s): Ordförande, fullmäktige! Det som jag tycker är lite roligt i den här debatten är att både Ewa Samuelsson och Margareta Björk alltid utelämnar en del viktiga detaljer.

Ewa Samuelsson pratar om Älvsjö. Älvsjö har precis samma situation – ett minskat antal barn. Egentligen skulle man behöva gå ur skollokaler, men nämnden har i all enighet, över alla blockgränser, beslutat att man i stället ska hyra in paviljonger till Parkskolan eftersom den är så populär. De andra skolorna har däremot kraftigt minskat underlag, och då har inte Älvsjö stadsdelsnämnd än kommit fram med hur man ska försörja lokalplaneringen för skolor i stadsdelen. Detta är självfallet ett ärende som ni också borde känna till eftersom det har valsat runt i ekonomiutskottet och varit bordlagt. Där är det givetvis stadsdelsnämndens uppgift att ta fram en ordentlig skolplan med vilka lokaler man kommer att ha i stadsdelen.

Det här är ingenting nytt för oss som kommer från ytterstadsdelarna. Vi har i flera års tid kämpat med den problematik som svikande elevunderlag ger våra skolor. Man måste hela tiden planera och anpassa kostymen efter elevantalet.

Det skulle vara klädsamt, Margareta Björk, om du också räknade ut utifrån schablon- och elevpeng hur pass mycket pengar det är när det gäller 60 elever. Det handlar ändå om fler än två klasser som det är färre elever i på Katarina södra inför hösten.

H e l e n J ä d e r l u n d E c k a r d t (fp): Folkpartiet tycker att det ska ske en omfördelning till ytterstaden, och det har också gjorts tidigare innan det nya

omfördelningssystemet infördes. Vi är däremot oerhört kritiska till det beslut som ni har fattat om det här resurssystemet och till hur det slår.

Jag kan ta upp Hässelby-Vällingby som ett exempel. Där hade man nästan lägst lärartäthet från början. Den stadsdelen får i år ingen höjning av skolpengen, vilket innebär direkta besparingar i form av neddragning av antalet lärare i skolorna. Med det nya systemet förlorar man resurser till andra stadsdelar. De stora besparingarna på särskolan drabbar både de utsatta barnen och den ordinarie verksamheten i grundskolan ute i stadsdelarna.

Allt det här tillsammans gör att det finns en stor oro inför höstterminen. Det är nu som alla dessa besparingar slår mot skolorna. I Hässelby-Vällingby har man precis samma fråga som mina kolleger här har ställt: Ska inte barn med särskilda behov av stöd få samma hjälp oavsett i vilken stadsdel de bor?

Anförande nr 75

M a r g a r e t a B j ö r k (m): Ordförande, fullmäktige! Jag tror inte att borgarrådet hörde vad jag sade. Jag nämnde hur många färre barn det skulle bli och vad det skulle innebära för Katarina södra, 1,2 miljoner mindre för antalet färre barn.

Jag sade också att resursfördelningssystemet innebär 2 miljoner mindre till den skolan. Jag sade också att Sofia skola får 2 miljoner mindre. Jag sade också att Tullgårdsskolan skriver in fler barn i varje klass, 26–27 barn. Katarina norra får 1 miljon mindre, men man har aldrig haft så mycket barn som nu.

Jag vill också tillägga att en av rektorerna sade så här: Man ser upp med att ta emot elever som behöver modersmålsundervisning med tanke på prislappen. Det tycker jag är väldigt allvarligt. Det var väl ändå inte tanken med det nya systemet att man skulle behöva ta hänsyn till sådant. Det nya systemet innebär ju också att i tilläggsbeloppet ingår även ersättningen för barn med modersmålsundervisning eller svenska 2. Ni har på något sätt dolt tilläggsbeloppet och minskat det också när det gäller barn med behov av särskilt stöd.

Det finns en del stora grupper med barn i behov av särskilt stöd. Ni minskar de speciella undervisningsgruppernas antal och gör dem större. Det kommer inte barn med behov av särskilt stöd till godo.

Anförande nr 76

Borgarrådet S ä r k i n i e m i (s): Ordförande, fullmäktige! Det här är resultatet av valfriheten. En del föräldrar och barn väljer vissa skolor och man väljer bort andra skolor. De skolor som föräldrar och elever väljer bort hamnar i ekonomiska svårigheter.

Sedan kan vi diskutera valfrihetens vara eller icke vara, men det vill jag inte ge mig in på nu. De skolor som väljs bort kämpar med ekonomiska svårigheter. Ni på den andra sidan måste också lära er att det inte är enbart av godo alla gånger.

§ 23 Förvärv av bolagen Bostads AB Hammarby Gård samt AB Årstablick i Stockholm AB

Villkorat av kommunfullmäktiges godkännande senast den 1 juli 2005 (utl. 2005:110)

Anförande nr 77

Borgarrådet L i n d b e r g (s): Ordförande, fullmäktige! Det ärende som vi har på vårt bord i dag handlar om att godkänna ett förvärv av två projekt som tillför ytterligare 150 lägenheter med hyresrätt i ett område där det i dag finns väldigt mycket bostadsrätter. Majoriteten eftersträvar en politik med blandade upplåtelseformer. Dessutom kommer dessa projekt att bli billigare än det som Stockholmshem tidigare har producerat i området.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 78

K r i s t i n a A l v e n d a l (m): Ordförande, fullmäktige, borgarrådet Lindberg! Sanningen är ju den att det inte alls är för att ni ska få flera hyresrätter i Hammarby sjöstad som ni nu köper dessa projekt. Sanningen är ju den att Stockholmshem som företag, byggbolag och hyresvärd inte kommer att uppfylla målet om att bygga 500 lägenheter per år. Därför måste man nu köpa färdiga markanvisningar någon annanstans ifrån.

Det är det som är lite symtomatiskt för den bostadspolitik som råder just nu. Det är bara en lek med statistiken. Det är klart att det råder brist på hyresrätter i en situation där man från majoriteten har gjort det jättedyrt att bygga hyresrätter. Då är det inte speciellt många andra än de kommunala bostadsbolagen som gör det eftersom ni höjde taket tomträttsavgälden för hyresrätter.

Vi tycker i stället att de pengar som nu Stockholmshem kommer att få betala för redan färdiga och existerande lägenheter ska användas för att bygga nytt. Dessa lägenheter som staden nu köper skulle ju ändå bli av. Det produceras inte en enda ny lägenhet för de pengar som Stockholmshem lägger ut.

Jag yrkar å det starkaste avslag på kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 79

L o t t a E d h o l m (fp): Ordförande, fullmäktige! När sossarna lovade att allmännyttan skulle bygga 8 000 lägenheter trodde jag i min enfald att man skulle bygga dem själv, inte att man skulle köpa kåkar som redan var byggda eller sådana som redan var prospekterade. Hela det här ärendet är mycket märkligt. Det innebär dessutom att en privat byggherre kan komma till staden och säga: Nej, vi tjänar inte så mycket pengar på det här som vi hade velat tjäna. Därför tycker vi att Stockholms stad i stället ska ta över det hela.

Jag måste säga att jag tycker att detta är lite märkligt. Ska vi fortsätta i den stilen i den här stan att när det kommer ett byggbolag som inte har tjänat så mycket pengar

som man ville ska vi genast köpa deras lägenheter? I det långa loppet skulle nog det bli en ganska dålig affär för Stockholms skattebetalare.

Det är precis som Kristina Alvendal säger. De kommunala byggbolagen kommer inte att uppfylla löftet om att bygga 8 000 nya lägenheter. Och vad gör man då? Jo, i stället för att erkänna det så köper man lägenheter som redan finns eller som håller på att prospekteras. Jag undrar om väljarna tycker att det är riktigt i enlighet med vallöftet.

Anförande nr 80

G ö r a n H o l m s t r ö m (kd): Ordförande! Också jag vill instämma i Moderaternas och Folkpartiets kritik mot det här köpet. Det är knappast på det här sättet som ni ska uppfylla vallöftet om 20 000 nya lägenheter. Det ger ju väldigt konstiga signaler om staden skulle åta sig att bli något slags ny bostadsakut för bostadsbolag som är på obestånd, att man ska kunna vända sig till staden och säga: Nu får vi inte det här att gå ihop. Vi har byggt för dyrt. Vi har inte lyckats att pressa kostnaderna, och vi får det inte uthyrt. Vi tycker att ni, i enlighet med vad ni beslutade när det gällde två andra fastigheter, nu får gå in och köpa också vårt företag.

Vi tycker att detta är märkligt. Jag noterar att ingen från majoriteten begär ordet för att replikera eller respondera på kritiken av dessa båda köp.

Anförande nr 81

A n n M a r i E n g e l (v): Ordförande, fullmäktige! Jag har svårt att förstå upprördheten på den borgerliga sidan. Jag tror inte att den delas av de flesta stockholmare. Det här handlar ju dessutom om marknadskrafterna. Två byggbolag tror sig inte kunna sälja de lägenheter som man har prospekterat och därför avbryter de bygget. Då är frågan vad som är bäst att göra. Ska lägenheterna stå tomma eller ska staden gå in och köpa dem så att det blir ytterligare 155 hyreslägenheter till stockholmarna i ett område som domineras av bostadsrätter? Vi var ju överens om att vi eftersträvade blandade upplåtelseformer i alla bostadsområden.

Jag tycker att detta låter som en ganska bra idé. Det är ju inte som ni försöker att insinuera att man gör det här i stället för att bygga. Vi vet ju att de kommunala bostadsbolagen har väldigt omfattande byggplaner som de förverkligar. Det här är ytterligare ett komplement, och det står i fullmäktiges uppdrag att man ska förvärva fastigheter i områden där det finns få hyreslägenheter.

Så jag kan inte förstå upprördheten, och jag tror inte heller att stockholmarna gör det.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 82

K r i s t i n a A l v e n d a l (m): Ann Mari Engel, det handlar om 155 lägenheter som man hade kunnat bygga i egen regi, det vill säga att Stockholms hem hade kunnat bidra med ytterligare 155 lägenheter i stället för att köpa dessa lägenheter

färdiga. En del av de fastigheter som vi köper i dag är redan färdiga bostadsrätter som Stockholmshem senare har gått in och köpt. Så vad vi gör är att vi håller 155 nya, friska lägenheter från marknaden som Stockholmshem hade kunnat bygga.

Anförande nr 83

A n n M a r i E n g e l (v): Men, Kristina, det är ju inte vi som håller dem från marknaden utan det är byggbolagen som håller dessa lägenheter från marknaden som de inte vill färdigställa därför att de inte tror att de kan sälja dem. Problemet i ditt resonemang är ordet ”i stället”. Det är inte så att man köper de här lägenheterna i stället för att bygga nytt, utan man bygger nytt *och* köper lägenheter som marknaden har övergivit. Jag tror inte att någon stockholmare skulle vilja ha ett halvfärdigt bygge stående i Hammarby sjöstad därför att byggbolagen inte tror på lönsamheten.

Anförande nr 84

Borgarrådet R ö n n g r e n (s): Ordförande, fullmäktige! Jag tycker att debatten här är någorlunda förvirrad. Den innehåller inte speciellt mycket sakligheter, tycker jag.

För det första finns inte de här lägenheterna färdiga. För det andra görs inte den här affären för att gå in och rädda ett privat företag från konkurs. Detta är ett av de mest attraktiva lägena i ett område som var projekterat för bara bostadsrätter.

Jag lovar att det är ett antal människor som har ringt mig som har varit oerhört besvikna över att de inte har fått köpa lägenheter i det här kvarteret. Jag har uppmanat dem att ställa sig i kö hos bostadsförmedlingen. Byggbolaget hade inte haft några bekymmer med att sälja dessa objekt i framtiden.

Det handlar om att vi på två år har gjort en total omställning i den här staden. Från att bara sälja ut, stycka sönder och ombilda har allmännyttan fått ett helt nytt uppdrag. I fullmäktiges mål om 20 000 bostäder ska allmännyttan bygga 8 000. Stockholmshem har mandat att bygga ungefär 2 000 lägenheter. Det finns planer för dessa 2 000 lägenheter, och det är riktigt, som flera har varit inne på, att de lägenheter som ingår i det här projektet kommer att vara med i statistiken. Däremot ligger vi över de 2 000 lägenheterna i de planer som vi har för Stockholmshem, om jag pratar i min egenskap av Stockholmshems ordförande.

Det här är ett bra och viktigt tillskott till allmännyttan. Det gör också att de två företagen som det handlar om – Wallin Bygg och Veidekke – i förlängningen kommer att kunna ge sig i kast med nästa projekt för att bygga bostäder i nära angränsning till det här området.

Den här affären ger alltså en ökad andel hyresrätter och samtidigt en bättre grund för att snabba upp processen att bygga bostadsrätter i vår stad. Det är precis enligt det mål som fullmäktige har satt upp. Affären är gjord på marknadsmässiga grunder, och det blir bara positiva effekter av den.

Stockholmshem har haft en tradition av att samverka med det privata näringslivet i flera andra byggprojekt när det har gällt markbyten, och man har varit offensiv för att

snabba upp takten i bostadsbyggandet. Det måste väl alla vara glada över. Men när jag hör oppositionen här i dag låter det som att det var surt, sa räven.

Det var många som inte trodde att vi skulle komma så här långt, som inte trodde att markanvisningar skulle komma fram och som inte trodde att planerna skulle antas. Nu ser vi på område efter område att vi närmar oss målet 20 000 bostäder. Det ska vi nog ta åt oss äran av allihop.

Det finns en hel del bra tidningsartiklar som har publicerats under senare tid som jag rekommenderar er att läsa.

Anförande nr 85

L o t t a E d h o l m (fp): Jag förstår inte riktigt vad borgarrådet pratar om. Allmännyttan bygger ju massor med lägenheter i Hammarby sjöstad. En hel del av dem är till och med redan inflyttade.

Den här diskussionen handlar ju om huruvida det blir fler lägenheter på det här sättet, och det blir det naturligtvis inte eftersom de skulle ha projekterats och byggts i alla fall. Här är det enskild byggare som kommer och säger: Vi tjänar inte så mycket pengar som vi trodde. Därför har vi ett avtal med Stockholms stad som får ta över hela ansvaret för detta.

Jag tycker att det är helt orimligt. Jag tycker att vi ska hjälpa byggbolagen med markanvisningar och så vidare, men vi ska inte hjälpa dem genom att ta över projekt som de inte gör en tillräckligt stor vinst på. Det blir inte fler lägenheter på det viset. Däremot går det åt tid och kraft inom Stockholms hem till det här projektet i stället för att man bygger egna lägenheter. Byggbolagen borde ta hand om sina egna lägenheter och sälja dem på marknadsmässiga villkor.

Anförande nr 86

Borgarrådet R ö n n g r e n (s): Ordförande, fullmäktige! Jag säger det återigen: Det här handlar inte om att hjälpa enskilda företagare och entreprenörer, utan det handlar om att samverka för att förbättra resultatet både för allmännyttan och för de företag som det rör sig om – det är inte ett utan det gäller två företag. Båda är intresserade och har fått nya markanvisningar för att bygga och öka takten i att bygga bostadsrätter. Det är företrädesvis det som kommer att byggas genom dessa företag.

Sedan bygger Stockholms hem precis som alla andra allmännyttiga bostadsföretag i Stockholm numera också i egen regi, och det kommer man att fortsätta att göra. Vi som följer de här projekten noga vet att projekt kan åka in och åka ut beroende på vad som händer i stadsbyggnadsnämnden. Men vi har gett oss den på att fullfölja målsättningen att bygga de 20 000 lägenheterna, och det här är en viktig del i det.

Sedan ger detta också Stockholms hem möjligheten att få ett sammanhållet område som gör att man kan vara effektiv i utnyttjandet av personalen och av förvaltningen. Och det var ett uppdrag som jag var med och formulerade inför VD, det första som vi gjorde i Stockholms hem när vi övertog makten.

Anförande nr 87

Kristina Alven (m): Ordförande, fullmäktige! Man blir ju något förvirrad när man hör borgarrådet här. Menar du allvar med att dessa två företag inte hade fått fler markanvisningar om de inte hade sålt till Stockholmshem? Det är nämligen så som man skulle kunna tolka ditt senaste inlägg. Du säger att i och med att de nu säljer lägenheterna till Stockholmshem får de markanvisningar på andra ställen.

Du stod också i talarstolen och sade att hela poängen med den här affären var ideologiskt betingad. Den hade ingen som helst annan bakgrund, utan det vara bara en ideologiskt betingad affär. Då ligger det i sakens natur – om man är lite misstänksam – att man tror att de inte hade fått några markanvisningar någon annanstans om inte den här affären hade gått igenom.

Det är ju så, borgarrådet Rönngren, att Stockholmshem inte når målet. Det blir färre och färre lägenheter för innevarande år för varje styrelsemöte. För att lyfta upp dessa siffror och för att framstå som Bror duktig måste åtminstone de kommunala bostadsbolagen klara lägenhetsbetingen. Det här är det enda sättet som Stockholmshem kommer att klara det här på, genom att handla upp redan färdiga antingen byggda fastigheter – det har ju Stockholmshem också gjort – eller som i det här fallet markanvisningar som mer eller mindre har påbörjats och kommit olika långt.

Anförande nr 88

Borgarrådet Rönngren (s): Först ska jag säga att Stockholmshem har köpt en fastighet, Jordgubben på Fleminggatan. Den räknas inte in statistiken. Det är det enda undantaget. Det är också en del av en offensiv förvaltning av det allmännyttiga bostadsföretaget, till skillnad från hur det var under den förra mandatperioden.

Nej, det handlar inte om de privata företagen. Det handlar om att flytta fram positionerna för allmännyttan och tillförsäkra sig att den har en roll att spela på bostadsmarknaden även framgent.

Det här är bara fråga om bostadsrätter i ett av de mest attraktiva områdena. Den här affären är gjord på marknadsmässiga grunder. Den var inte villkorad med något slags hotsituation, utan det är ett samarbetsprojekt även om det – med alla parter goda minne – är en marknadsmässig affär i grund och botten. Det kommer att öka andelen både hyresrätter och bostadsrätter. Det här är resursstarka och ambitiösa företag som nu vill bygga vidare i Stockholm och göra Stockholm till den stad vi alla tycker att den förtjänar att vara.

Anförande nr 89

Göran Holmström (kd): Jag fäste mig vid något som sades inledningsvis, att syftet var att få en bättre blandning av upplåtelseformerna i Hammarby sjöstad. Det är märkligt att det är ett viktigt argument för er när det gäller Hammarby sjöstad medan det inte är det i Rågsved, i Rinkeby eller i Husby. Det var en debatt som vi hade mer ingående i fullmäktige senast.

Men om argumentet vore att få en bättre blandning av upplåtelseformer, varför är ni då så dödligt emot en försäljning av vissa av allmännyttans fastigheter i de stadsdelar som jag räknade upp?

Till Leif Rönngren kan jag bara säga att vi naturligtvis är själaglada om man kan nå målet 20 000 nya lägenheter under den här mandatperioden. Det finns en i det närmaste total uppställning i fullmäktige bakom det målet.

Anförande nr 90

Borgarrådet L i n d b e r g (s): Ja, Göran, det är roligt att vi ändå har en gemensam ambition när det gäller blandade upplåtelseformer. Men skillnaden på vår politik och er politik var att ni sålde ut hyresrätter och minskade därmed det antalet medan vår politik baseras på att vi bygger nytt. I varje enskilt fall måste vi ta ställning till vad det är för typ av byggnation. Vilken upplåtelseform ska det vara i just den byggnationen? Vi eftersträvar blandade upplåtelseformer så att det ska finnas ett utbud som passar alla olika grupper, både barnfamiljer och ensamstående, i alla områden.

Anförande nr 91

G ö r a n H o l m s t r ö m (kd): Jag vill säga till Teres att det vara bara det första året under den förra mandatperioden som allmännyttan inte fick bygga nytt. Sedan ändrades det beslutet, och det byggdes tusentals nya lägenheter av de tre kommunala bostadsbolagen.

Men det är rätt att vi också sålde hyreslägenheter och ombildade dem till bostadsrätter. Det är väldigt svårt att få en blandning av upplåtelseformerna i de tre stadsdelarna som jag nämnde, Rågsved, Rinkeby och Husby. Det gäller förmodligen också Skärholmen, Tensta och ytterligare några stadsdelar.

Ni har en ambition att få blandade upplåtelseformer, säger du. Men den ambitionen är väldigt enkelriktad, och den gäller inte i miljonprogramsområdena, tyvärr.

Anförande nr 92

Borgarrådet R ö n n g r e n (s): Jag tänkte bara bemöta det som Göran tog upp om Rågsved. I markanvisningarna syftar vi faktiskt till att skapa en blandning av både bostadsrätter och hyresrätter. Det går inte att åstadkomma det i varje enskilt projekt, men som helhet lyckas vi med det. Just i Rågsved bygger man nu stadsvillor, hyresradhus och också bostadsrätter.

Sedan finns det bekymmer med det, och det gäller framför allt de områden som präglas av villabebyggelse. Där blir det mycket kraftiga protester mot att det ska byggas hyreslägenheter. Fickuret i Örby är ett sådant exempel. Där vill vi bygga 28 hyreslägenheter, men villaägarna går man ur huse för att protestera mot att ängen tas i anspråk. Det pågår förhandlingar om detta, och det belyser hur svårt det kan vara. Men jag vill nog hävda att vi i koalitionen ser till helheten, och jag hoppas att vi gör det allihop i den här salen.

Anförande nr 93

G ö r a n H o l m s t r ö m (kd): Jag vill minnas att i Rågsved äger allmännyttan i dagsläget ungefär 85 procent av alla lägenheter. Det är lovvärt och bra, och vi ska hjälpa till att få till stånd även de andra upplåtelseformerna i Rågsved som du nämner. Men vi kan inte se att det finns någon anledning till att för den skull avstå från en annan metod för att snabbare få till en blandning av upplåtelseformerna. Man måste även kunna ombilda till bostadsrätter i dessa områden.

§ 24 Den europeiska mobilitetsveckan och "I stan utan min bil"
Inbjudan från Naturvårdsverket och Vägverket. Redovisning av gatu- och fastighetsnämndens förslag på fortsatt arbete med kampanjerna (utl. 2005:117)

Anförande nr 94

Borgarrådet R ö n n g r e n (s): Ordförande, fullmäktige! Jag vill inledningsvis börja med att säga att det ärende som vi nu ska diskutera handlar om stadens deltagande i den europeiska mobilitetsveckan *I stan utan min bil* med årets tema *Smarta pendlare*.

Sedan kan man säkert diskutera många andra sakfrågor i anslutning till just det här ärendet, parkeringspolitik, trafikpolitik och annat. Men syftet med deltagandet i mobilitetsveckan är att sprida goda exempel när det gäller exempelvis stadens satsningar på kollektivtrafik, på stadsplanering, på den utbyggnad som gör just nu av både gång- och cykelbanor och också att fokusera på trafiksäkerhetsfrågorna med ett särskilt fokus på området barns och ungdomars gångvägar till och från skolan.

Samtidigt handlar det här i förlängningen om att påverka resandet och de enskilda medborgarnas attityder till resandet för att det ska bli mer hållbart över tid.

Förra året deltog 1 394 städer och kommuner runtom i världen. I Sverige var det 63 kommuner som hängde på under en dag och 13 kommuner som var med i en hel vecka. Ambitionen är att det ska bli fler och fler som hoppar på detta engagemang för att på längre sikt få ett hållbart resande.

Erfarenheterna från förra årets deltagande var mycket goda. Med den utvärdering som är gjord som grund föreslås i dag fullmäktige att besluta att Stockholm återigen ska delta, att ge trafikkontoret samordningsansvaret för arrangemangen och samtidigt uppmana övriga berörda nämnder och förvaltningar att utifrån sina ansvarsområden och budgetar delta efter bästa förmåga och intresse.

Herr ordförande! Med detta vill jag bara yrka bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 95

G ö r a n H o l m s t r ö m (kd): Ordförande! Jag vill först nämna att vi gör om vårt återremissyrkande och den text som vi har till ett särskilt uttalande i det här ärendet.

I huvudsak har vi kristdemokrater stött idén att genomföra en bilfri dag. Vi tycker att man har haft intressanta diskussioner i samband med genomförandet av Mobility Week och de effekter man kan se av när folk får möjlighet att studera närmare och diskutera om hur man skulle kunna resa smartare, förbättra omstigningen mellan olika trafikslag och sådant.

Det har dock rests en del frågor efter förra årets endagsavstängning om parkeringspolitiken och hur uppföljningen av den skedde. Vi tycker att det är rimligt att man besvarar de frågorna innan man går vidare med planeringen.

En annan sak som vi också tycker är ofullständig är att fullmäktige i kväll gör ett åtagande genom den bilaga som heter Charter 2005, att staden ska genomföra en permanent åtgärd för smartare pendling, om jag nu tolkar engelskan på rätt sätt. Men fullmäktige får inte veta vad det är för ett åtagande eller vad man ska vidta för permanent åtgärd i stadens trafikpolitik. Vi tycker att det vore rimligt att fullmäktige fick veta det.

Trafiknämnden planerar nu detta vidare, men det framgår inte heller vad det är för permanent åtgärd som ska genomföras, men det kanske borgarrådet kan upplysa om.

Avslutningsvis vill jag säga att för att detta ska bli framgångsrikt får det inte stanna vid enstaka avstängningar under enstaka dagar, utan det här handlar ju ytterst om att påverka folks resbeteende, att uppmuntra människor till att skapa incitament för att resa smartare. I det sammanhanget är det oerhört viktigt att man får med näringslivet och företagen. Företagen kan uppmuntra och underlätta för sina anställda att pendla på ett smartare och miljövänligare sätt till och från arbetet. Jag hoppas att också det kommer att vara en bärande del när man går vidare i planeringen av detta.

Anförande nr 96

Borgarrådet N o r d i n (m): Herr ordförande! Man måste ju vara smart som pendlare i den här staden. När man lyckas att köra tunnelbanan på enspårstrafik samtidigt som Söderledstunneln stängs av får man lov att vara en smart pendlare för att ta sig fram.

Jag förstår inte varför ni måste ha en speciell dag då ni ska stänga av för biltrafiken. Jag bor ju så att jag ofta kan gå hit till Stadshuset. Men i morse skulle jag skjutsa min dotter till hennes mormor och sedan åka hit till Stadshuset. Och ni har ju redan lyckats! Det är mobilitetsveckan året runt sedan ni har tagit över i den här staden. Det är knappt framkomligt. Grattis, Margareta Olofsson! Men jag tror inte att ni övriga i Stockholm är lika lyckliga.

Jag kommer ihåg hur ni skällde över cykelbanorna under den förra mandatperioden. Hemma vid mig har ni lyckats att åstadkomma, inte bara cykelbanor i olika riktningar utan det har dessutom anlagts parallella cykelbanor. Vet ni det? Har gatuborgarrådet varit där och tittat på den nya, parallella cykelbanan som är tvåfilig?

Jag förstår inte varför ni måste ha en speciell mobilitetsvecka, för det har ni infört året runt.

Men om ni nu prompt ska stänga av en gata i september varje år för att Per Bolund ostörd av biltrafik och annat hemskt ska kunna ha bokbord på den gatan håller jag med Göran Holmström om att ni får redovisa konsekvenserna av det bättre. Det var väldigt dåligt förra gången, och det var väldigt dålig anvisning för bilisterna under dagen om var de skulle ta vägen, köra och parkera i stället. Det var mycket knackigt, måste man säga.

Som sagt, om det dessutom – som Göran Holmström tog upp – finns åtaganden som ni inte riktigt ”flaggar upp” borde ni göra det.

Herr ordförande! Det vore högst rimligt att återremittera detta illa skötta ärende.

Anförande nr 97

Borgarrådet Rönngren (s): Ordförande! För att det inte ska råda någon oklarhet: Det handlar inte om att stänga av vägar. Det handlar om att påverka attityderna till resandet över tid och i de stora befolkningsgrupperna och att berätta om alla de goda exempel som finns i staden. Sedan är det ju lätt att ta fram det som är bekymmer och fokusera på dem.

Men att delta i det här arrangemanget tillsammans med – som det var förra året – 1 394 andra stora städer och kommuner är väl någonting som Stockholm absolut inte ska stå utanför. Jag tycker att vi ska hålla oss väl framme och vara med även i sådana här arrangemang och tillställningar för att visa på vår stad, våra möjligheter och vår konkurrenskraft i det stora hela.

Sedan håller jag med om att man nogsamt måste följa upp förra årets arrangemang, och det finns också med i utvärderingen. Där belyser man det faktum att det inte var helt lyckat med informationen till framför allt boende i området. Det kan man göra mycket bättre. Så jag tycker att det är en god rekommendation att skicka med, och det finns också angivet i de handlingar som jag har läst, att man ska titta på det särskilt.

Anförande nr 98

Borgarrådet Nordin (m): Jag kan bara konstatera att hittills har ju de här arrangemangen inneburit att ni har stängt av gator och vägar, och förra gången var det en rätt central gata, Hornsgatan, och det vållade, som sagt, stora bekymmer.

Anförande nr 99

Per Bolund (mp): Jag måste protestera mot Sten Nordins nedlåtande attityd mot den här dagen. Han säger att den är till för att jag ska kunna ställa upp ett bokbord på gatan. Jag tycker att det är nedvärdera de många medarbetare här i staden som engagerar sig i den här dagen och lägger ned arbete, tid och energi på att informera stockholmarna om trafiksystemet i allmänhet och alternativ till bilen i synnerhet. Att säga att detta bara skulle vara för att jag ska kunna ställa upp ett bokbord tycker jag är en väldigt nedlåtande attityd.

Sedan hävdar Sten att arrangemanget har varit dåligt genomfört. Så upplever i alla fall inte de stockholmarna som har tillfrågats om det här. Det är ju en väldigt stor majoritet av dem som har tillfrågats som tycker att det var ett väldigt bra arrangemang som borde genomföras igen. Där har Sten Nordin tydligen inte med sig stockholmarna.

Det verkar som att det enda som Sten Nordin egentligen hakar upp sig på är namnet. Om det nu är så att det är namnet *En bilfri dag* som du hakar upp dig kan vi säkert hitta på något annat namn tillsammans. Det är ju inte avstängningen i sig som är det viktigaste utan det är just informationen till medborgarna.

Anförande nr 100

Borgarrådet N o r d i n (m): Du ska inte vara så förvånad, Per Bolund. Lite får man väl skoja med dig.

Vad jag vill ha sagt är egentligen att denna information brister i stort sett varje dag. Stockholmstrafiken i dag – varken biltrafik eller kollektivtrafik – är särskilt mycket att skryta med jämfört med hur det borde kunna fungera med tanke på de resurser som läggs ned på kollektivtrafiken och alla de människor som använder sig av den. I dag finns det en väldigt stor kritik.

Innan vi genomför sådana här – som jag ser det – mer jippobetonade arrangemang borde vi se till att det fungerar bättre för stockholmarna i deras vardag.

Anförande nr 101

M a d e l e i n e S j ö s t e d t (fp): Kära fullmäktige! Efter att ha sysslat med kulturpolitik i många år där man vänder på kronorna upphör man inte att förvånas. I vissa sektorer finns det hur mycket pengar som helst. Det här verkar vara en sådan sektor.

Här har man betalat 1,3 miljoner, inte för att informera medborgarna utan för att driva något slags kampanj mot dem. De som känner att de måste använda bilen har inte valt rätt.

Självklart finns det skäl för oss i Stockholm att fundera över hur vi tar oss till jobbet, hur trafiksituationen ser ut och så vidare. Men om det är så som man säger, att människor måste upptäcka bättre alternativ än att åka bil – och det gör man genom att stänga av en av stadens mest centrala gator – då finns det ett jättebra sätt att få fler att upptäcka detta fantastiska sätt att ta sig till jobbet, och det är att stänga av nästan alla gator i staden. Då kommer ju jättemånga människor att upptäcka att det finns många mycket bättre alternativ att ta sig till sitt arbete eller någon annanstans än att ta bilen. Jag föreslår att man, om man anser att det här är en bra metod, vidtar betydligt mer omfattande åtgärder än denna lilla avgränsade åtgärd på Hornsgatan.

Borgarrådet Rönngren säger att detta inte handlar om att stänga av vägar. Då har du läst handlingarna oerhört dåligt. I brevet från kommittén där vi inbjuds att delta står det att det är en bärande del i hela upplägget att man ska stänga av en gata. Det är en förutsättning för att man ska kunna delta över huvud taget.

Jag tycker att det förefaller som att målet för den här verksamheten är väldigt vagt, att majoriteten inte riktigt har uppfattat målet. Det är att man ska stänga av en gata. Per Bolund säger att tjänstemän har deltagit aktivt. Ja, det tror sjutton det, de har ju betalt för att genomföra er politik. Det är klart att de ska delta aktivt. De ska uppfylla er politik som ni bestämmer.

Men jag undrar: Vem har frågat handikapprådet? Och hur många resande påverkas av detta? Har ni utvärderat det över huvud taget?

Ni talar om att sprida goda exempel. I den utvärdering som ligger till grund för det här finns det ingen redovisning av hur många som tycker att det här är ett gott

exempel och hur många resande som har påverkats av detta. Det krävs en återremiss av det här ärendet och en utvärdering som är värd namnet utvärdering och inte bara en pamflett från majoriteten.

Anförande nr 102

P e r B o l u n d (mp): Att stänga av alla gator för biltrafik är ingenting som Miljöpartiet driver. Däremot är det den politik som Folkpartiet driver genom att man satsar ensidigt på biltrafiken vilket håller på att föra in oss i en värre och värre trafikinfarkt som gör att vi snart har stopp på alla gator. Det tycker jag är en dålig politik för alla, inklusive för biltrafikanterna.

Om Folkpartiet åtminstone hade velat satsa på trängselavgifter hade vi fått ett flyt i trafiken, men inte ens det vill ni vara med på.

Sedan säger Madeleine Sjöstedt att vi bedriver en kampanj mot medborgarna på den bilfria dagen. Det tycker jag är ett sanslöst påstående. Det är uppenbart att Madeleine Sjöstedt inte var närvarande på den bilfria dagen förra året. Jag kan garantera att det inte var någon över huvud taget som uppfattade det som att det var en kampanj mot medborgarna. Det var en väldigt bra stämning och mycket uppskattat av alla som var där, vilket också visar sig i de enkätsvar som vi har fått in.

Anförande nr 103

M a d e l e i n e S j ö s t e d t (fp): Jag trodde att det handlade om något slags informationskampanj. Du får ursäkta om jag missförstod det. Det kan möjligen inte vara så att ni har satsat 1, 3 miljoner på ett sorts *event* på Hornsgatan? I så fall borde man nog sätta stadens revisorer på det här evenemanget.

Det enda sättet som det går att försvara det här på är om man säger att det handlar om information till medborgarna om hur man ska kunna resa mer miljövänligt. Det går möjligen att försvara, men om hela evenemanget handlar om att man ska stänga av Hornsgatan, ja, då är det verkligen slöseri med pengar. Det är bara de som har varit på den här dagen som förstår vad det handlar om. Jag antar att jag också är målgruppen för detta evenemang, eller var det inte så?

Anförande nr 104

Borgarrådet R ö n n g r e n (s): Ordförande, fullmäktige! För att det inte ska råda några tvivel: Inte heller vi i Socialdemokraterna vill på det sätt som Madeleine Sjöstedt beskriver stänga av gator runt om i staden. Det är ingen som har tagit upp det.

Madeleine Sjöstedt pratar om förra året, men det är ju historia nu. Sedan ska man dra lärdom av det, och det finns mycket bra beskrivningar av erfarenheterna från förra årets arrangemang som jag tycker att man ska till sig när man genomför årets arrangemang utifrån de olika förvaltningarnas intressen och ansvarsområden. Då sker det ju dessutom inom ordinarie budget.

Sedan finns det många goda erfarenheter av sådant här arbete där man jobbar med attityder gentemot invånarna och också gentemot företagarna i området. Göteborgs stad och flera andra storstäder ute i Europa har gjort det och på så sätt fått ett ändrat resmönster som har bidragit till att det har blivit mindre trängsel, färre som efterfrågar parkeringsplatser och så vidare. Detta är fullt möjligt. Älvsjö stadsdelsförvaltning har tidigare gjort det här tillsammans med gatu- och fastighetskontoret, och man har fått mycket goda resultat i resandet som har gått ned med 5–10 procent.

Anförande nr 105

M a d e l e i n e S j ö s t e d t (fp): Jag hävdar att borgarrådet måste läsa handlingarna. I Charter 2005 finns det en liten ticketbox som man fyller i, och det får man bara göra om man stänger av en gata. Det är liksom villkoret för att få delta i det här. Och det är inte bara så att man ska stänga av en gata just den dagen, utan sedan ska man också göra någonting permanent, eventuellt någon avstängning eller sådant som gynnar någon gående. Det vore oerhört intressant att få höra vad det i så fall ska vara. Vilken gata ska stängas av nästa år? Vilken åtgärd ska vidtas permanent? Det vore oerhört intressant att få veta det.

Sedan säger du att det har gjorts en utvärdering som var värd namnet. Då skulle jag vara tacksam om du berättade vilka positiva erfarenheter som man har dragit av den utvärderingen. Jag kan inte hitta några sådana exempel i den utvärdering som man hänvisar till.

Anförande nr 106

A n n - M a r i e S t r ö m b e r g (v): Antingen har du inte läst ärendehandlingarna eller också vill du inte se att den utvärdering som har gjorts visar på väldigt positiva resultat. Det är bara att läsa innantill i tjänsteutlåtandet.

Avstängningarna är bara en del i kampanjen – det är ju inte syftet – och det är olika gator varje år. Det är en informationskampanj för att påverka människor och visa på alternativ till bilkörandet. Då ingår det en avstängning av en gata – olika gator varje år – som ett kampanjområde. Du får skilja på mål och medel.

Anförande nr 107

M a d e l e i n e S j ö s t e d t (fp): Tycker Ann-Marie Strömberg att det är väl använda skattepengar att informera om att man stänger av gator och att kostnaderna bara för den informationen ska uppgå till hundratusentals kronor om året? Jag är övertygad om att de flesta skattebetalare tycker att det inte är en vettig prioritering av deras skattepengar.

Anförande nr 108

P e r B o l u n d (mp): Ordförande, ledamöter! Genom vårt beslut här i kväll tänker Stockholms stad medverka i mobilitetsveckan och den bilfria dagen för tredje året i följd. Aktiviteterna under mobilitetsveckan har blivit ett av stadens viktigaste forum för information och samtal om trafikmiljö, trafiksäkerhet och mobilitet för alla människor.

Under förra årets mobilitetsvecka hölls det ett antal seminarier om bland annat barn och trafik, cykelplanering, bilpooler och så vidare. Dessa seminarier var mycket välbesökta, och det var många intressanta synpunkter som dryftades.

Under mobilitetsveckan genomfördes också ett stort antal aktiviteter, bland annat historiska cykelturer, stadsvandringar med mera för att visa på det som staden har att erbjuda.

Under den bilfria dagen den 22 september förra året stängdes en del av Hornsgatan av för all trafik utom för busstrafiken. Under den dagen genomfördes ett stort antal aktiviteter och informationsinsatser både av stadens förvaltningar och av ideella föreningar. De var mycket uppskattade, det visar sig i alla uppföljningar som har gjorts. En stor majoritet av de tillfrågade ansåg att dagen hade varit bra och ville att den skulle göras om igen även 2005.

Stockholm var då del av en internationell rörelse. Det var snudd på 1 400 städer i hela världen som deltog i den bilfria dagen och mobilitetsveckan. Den här rörelsen växer för varje år. I år förväntas fler städer och kommuner än någonsin att ansluta sig till både mobilitetsveckan och den bilfria staden. Anledningen till detta är att massbilismen har blivit ohälsosam i många städer, precis som den har blivit i Stockholm. Man har problem med köer, hälsofarliga avgaser, buller och olyckor

Även massbilismens hälsoeffekter i form av övervikt, hjärt- och kärlsjukdomar blir allt tydligare i många städer. Därför växer också medvetenheten i hela Europa och runtom i världen, att vi måste satsa på och tydliggöra de alternativ som finns till bilen. Det visar sig också i det stora deltagandet i mobilitetsveckan och i den bilfria dagen.

I år planerar man i Stockholm att stänga av en del av Kungsgatan mellan Sveavägen och Norrlandsgatan den 22 september. Under mobilitetsveckan kommer ännu fler utåtriktade aktiviteter att genomföras för att informera stockholmarna om bra miljöbeteende och de alternativ som finns till bilen. Jag är fullständigt övertygad om 2005 års bilfria dag kommer att bli den mest lyckade hittills.

Anförande nr 109

A n n - M a r i e S t r ö m b e r g (v): Ordförande, fullmäktige! Förra året var det 1½ tusen orter i hela världen som deltog i mobilitetsveckan, varav över 60 orter i Sverige. Självklart måste Stockholm vara med i mobilitetsveckan och självklart ska vi delta i kampanjen.

1,3 miljoner är inte mycket för en kampanj. Det är det som det handlar om. Det är för vi under en dag ska kunna se hur den aktuella gatan fungerar utan bilar. Kampanjen heter mycket riktigt: Hur är det att vara i staden utan sin bil? Det är olika teman varje gång.

När jag hör er på den borgerliga sidan tvivlar jag på att ni har deltagit i kampanjveckan. Jag var på Hornsgatan förra året. Där sjöd det av liv, inte av bilar. Det var debatter, diskussioner och utställningar. Det var en mycket trevlig upplevelse, och det var väl satsade pengar.

Det finns ju städer i Europa som är bilfria, Venedig, Capri och Sienna. Jag nämnder dessa städer därför att jag är väldigt förtjust i Italien. Det är höggradigt levande städer utan bilar. När ni framställer det som en totalkatastrof att stänga av en gata en dag under ett år kan man undra: Varför stoppar ni inte omgående alla idrottsevenemang? Hur kan ni tillåta Stockholm maraton? Hur kan tillåta statsbesök? Hur kan ni tillåta stora internationella konferenser som kräver mer omfattande avstängningar än att – som i det här fallet – stänga av en central bit av en gata en dag under året för att vi ska kunna ha denna kampanj?

Vad det egentligen handlar om är att ni är väldigt rädda för att folk ska kunna påverkas. Vi tror att det går att påverka människor genom att informera dem.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 110

Borgarrådet N o r d i n (m): Man kan väl konstatera att det är ett något annat tonläge från Vänsterpartiet än från det föredragande borgarrådet. Som exempel på städer som är bilfria nämner Ann-Marie Strömberg städer som är av väldigt speciell karaktär, det kan man nog lugnt säga.

Hela anförandet gick ut på att vi inte ska ha bilar i stan. Om du vill uppleva en bilfri gata i Stockholm är det väl bara att uppsöka någon av Stockholms gågator. Det finns ju flera stycken. Jag tycker att det är ganska anmärkningsvärt.

Men, Ann-Marie Strömberg, det stora problemet är inte att vi ska ha det här jippet, utan det stora problemet är att det är där som ni lägger ned er energi medan stockholmarnas vardag bryts sönder av en illa fungerande trafik.

Anförande nr 111

A n n - M a r i e S t r ö m b e r g (v): Ja, Sten, tänk om det vore möjligt att vi skulle klara oss utan bilar i den här staden, om det räckte med kollektivtrafik. Det tycker jag vore riktigt trevligt.

Anförande nr 112

M a d e l e i n e S j ö s t e d t (fp): Vi har hur många avstängda gator som helst i Stockholm. Men vad vi reagerar emot är att man stänger av en del av en gata och ägnar jättemycket energi och satsar massor av pengar på det. Om man vill informera om att det är vettigt att cykla och inte åka bil, ja, då finns det tusen bättre sätt än att stänga av Hornsgatan en dag i september.

Ann-Marie Strömberg säger att 1,3 miljoner inte är några pengar att prata om. Då hälsar jag henne välkommen ut till min stadsdelsnämnd. Där kommer vi på torsdag att diskutera neddragningar i särskolan därför att det saknas 500 000 kr. Du är välkommen dit och säga att 1,3 miljoner inte är några pengar att prata om. Men de skulle göra stor nytta på annat håll, skulle jag vilja säga.

Anförande nr 113

A n n - M a r i e S t r ö m b e r g (v): Det går att stänga av andra gator, men just när vi genomför den här kampanjen som innebär en avstängning av en del av en gata en gång under ett år, då är det en totalkatastrof. Är det möjligtvis så att det är syftet som inte faller er i smaken, att man ska informera om och påverka människor till att använda alternativa färd sätt?

Anförande nr 114

Å s a R o m s o n (mp): Ordförande! Jag kunde inte låta bli att begära ordet i denna debatt. Men nu blev jag lite konfunderad här på slutet. Efter att jag har hört att det var så dålig information kring bilavstängningen, att det var det som var det stora problemet med det här evenemanget, har det nu vänt. Nu är inte det stora problemet att det var mycket information utan det var ju att detta är ett onödigt evenemang, att det tillhör kategorin av små, oerhört billiga evenemang som ni på den borgerliga sidan tycker är onödiga och inte tillhör kommunens kärnverksamhet. Jag har förstått att ni tycker det.

Då kan man å andra sidan ställa en fråga. Man tycker att detta är ett onödigt evenemang som inte ger något mervärde. Det hjälper inte att det finns enkäter från dem som deltagit och som, till skillnad från vissa andra, har sett hur evenemanget fungerar och varit positivt inställda till det. Om inte det räcker skulle man kanske helst också kunna uppvisa att folk har ändrat beteende, att det kanske finns lite färre bilar, men det är ganska svårt att uppvisa i den här staden.

Men ni avvisar det här syftet. Ni vill inte att folk ska köra bil i mindre omfattning i den här staden. Att vi från majoriteten engagerar oss i bildebatten och problemet i storstäderna med den växande bilismen betyder inte att vi inte vill ha bilar någonstans. Det är inte det som det handlar om, utan det handlar om att ha en bilism som är hanterbar för storstadsändamål.

Under den borgerliga perioden utmärkte sig Stockholm på ett sätt i trafiksammanhang i Europa. Man var den enda huvudstaden i EU som inte var med i det europeiska evenemanget kring *En bilfri dag*. Är det så att alla andra städer gör jättekonstiga bedömningar, att den här debatten inte är intressant för medborgarna och ingenting som städerna behöver engagera sig i, att detta inte är någonting att visa upp, att man inte behöver ha en särskilt vecka när man kan fokusera på den här typen av evenemang?

Jag var på ett jätteintressant seminarium. Det var ganska få människor där, men de var väldigt insatta. Det var folk från Vägverket och från SL. Det var också föreläsare från den danska järnvägen med som pratade om hur man kunde få cyklarna och lokaltågen att fungera bättre ihop. Det om något var väl en bra idé om hur kollektivtrafiken kan förbättras som man från kollektivtrafiken, som håller till i ett hus på Hantverkargatan, fick ta del av. Den är den typen av framtidsytande satsningar om det handlar om. Men ni vill ju ingenting.

Hur vill ni minska bilberoendet? Hur vill ni ta upp den här debatten, när ni inte ens vill avsätta en särskild vecka eller en särskild dag för att göra några slags markeringar?

Anförande nr 115

M a d e l e i n e S j ö s t e d t (fp): Vi ägnade ganska lång tid ganska nyss, nämligen i förra veckan, åt att diskutera vad som var vår alternativa trafikpolitik. Självklart kan man informera om saker, men Åsa Romson föredrar att informera om att man ska stänga av en gata i stället för att informera om hur bra det är att cykla. Det är det detta handlar om. Är det bra att lägga ned hundratusentals kronor på att säga att vi ska stänga av en gata i stället för att säga hur nyttigt det är att cykla? Det är det skillnaden handlar om. Självklart kan man få informera.

Men om man frågar dem som deltar är det klart att de tycker att det är bra. De har lagt ned en dag på att få vara med om evenemanget, och då säger de flesta människor att de tycker att det är bra. Men det intressanta är att mäta detta mot de mål man har. Målen var att förändra ett beteende. Det skulle jag hävda att man inte mätt i den utvärderingen. Mät det och kom tillbaka, så kan vi diskutera det här.

Anförande nr 116

Å s a R o m s o n (mp): Jag märker väldigt tydligt att Madeleine Sjöstedt inte tog del vare sig av den särskilda information som vi i fullmäktige fick om vad som skulle hända, den information som gick ut på att det inte bara var att stänga av en gata, eller av det oerhört intressanta seminariematerialet. De som har varit med och deltagit i seminarierna och, som jag till exempel, fick lyssna på en intressant politisk debatt där flera ungdomar ställde vettiga och intressanta frågor, titta i olika bodar om vad staden gör när det gäller hur man ska minska sitt bilberoende, hur man kan få en cykel att fungera bättre, vilka planer man har på att höja trafiksäkerheten i bostadsområden. Det var den typen av information som gick ut. Jag vet inte hur svårt och vilka ord det är som du inte förstår – information till medborgare eller är vad det är. Jag förstår att ni inte vill ta det här ärendet. Ni vill för tredje året i rad återremittera frågan, som ni uppenbarligen tycker är onödig och sedan vill vi ändå återuppta debatten vid ytterligare ett tillfälle i fullmäktige. Ni får ursäkta, men jag tycker att det börjar bli lite löjligt.

Anförande nr 117

Borgarrådet R ö n n g r e n (s): Ordförande! Repetition är all kunskaps mor. Jag tror att vi blir väldigt duktiga i fullmäktige på att diskutera de här frågorna om vi år efter år får möjlighet att debattera dem vid fler tillfällen. Det tror jag bara är positivt för kunskapsnivån.

Men jag tror att det ger oss utrymme och möjlighet att i återremissen beakta det som Kristdemokraterna tog upp i sin frågeställning, det vill säga vad vi kan åstadkomma som är långsiktigt varaktigt i åtagandet. Jag kan se framför mig flera olika saker. Det kan handla exempelvis om infartsparkeringarna. Har man SL-kort är det gratis infartsparkering. Det kan handla om de 209 nya bussarna. Det kan handla om flera olika saker. Jag kan tänka mig att lägga in en skrivelse redan innan sommaren i både trafiknämnden och parkeringsbolaget om att vi ska stimulera bilpoolsanvändningen.

Jag ser fram emot diskussionen här i slutet av sommaren när vi återigen ses. Jag ser också fram emot den 22 september.

*§ 25 Ändring av allmänna lokala ordningsföreskrifter för Stockholms stad
(utl. 2005:118, skrivelse 5)*

Anförande nr 118

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Ordförande, fullmäktige! Vi har en lokal ordningsstadga för gemensamma regler om vad som gäller i vår offentliga miljö och på allmänna platser. Det handlar bland annat om torghandel, om hur man får gräva och schakta, och det handlar om hur vi får använda allmän plats för alkoholförtäring. I allt väsentligt följer förslaget stadsdelsnämnderna. Deras förslag är grundat på och framtaget i dialog med medborgarna och den lokala polismyndigheten.

Många unga och gamla medborgare i staden känner rädsla att vistas i det offentliga rummet i sina vardagsmiljöer. Så kan det naturligtvis inte vara. Vi vill värna barns och ungas rätt till trygga livsmiljöer, och vi vill att äldre ska våga gå ut utan att behöva vara rädda för missbrukare. Då är ordningsstadgan ett redskap.

Detta stämmer väl överens med den nyligen antagna STAN-programmet, Stockholms tobaks-, alkohol- och narkotikapolitiska program. Där framgår det att staden ska ha en restriktiv hållning i rätten att dricka alkohol i offentliga miljöer när det kan vara en alkoholpolitisk olägenhet. Det ska också motverka en tidig alkoholdebut bland ungdomar och minska berusningsdrickandet.

Det innebär att i huvuddelen av stadens parker och grönområden har stadsdelsnämnderna inte sett behov av att särskilt reglera alkoholförtäringen. För den som satt sig in i ärendet blir därför Moderaternas reservation något obegriplig. Det finns nämligen inget generellt förbud. Det föreslås inte, utan det är stadsdelsnämnderna, den lokala polisorganisationen som i dialog med medlemmarna har kompetensen, och det är det vi följer i allt väsentligt. De hade också hela förra sommaren på sig att arbeta fram sina förslag och nog studera det tillsammans med polisen och medborgarna.

Därför är de förslag som lagts fram i stadsdelarna väl genomarbetade i respektive stadsdel. Därför är redskapet ordningsstadgan väldigt bra att använda sig av kombinerat med ett annat arbete. På det sättet hoppas och tror vi att vi kan skapa en bättre ordning och trygghet i vår offentliga miljö. Det är väldigt väsentligt för de flesta människorna.

Det som ändå är anmärkningsvärt i Moderaternas reservation att deras alkoholpolitik har fått en väldig slagsida. De bryr sig inte om det faktum över huvud taget att alkohol fortfarande är den drog som skördar flest offer i vår stad och i landet som helhet. För att kunna motverka det måste man göra många saker. Det här är ett sätt att trygga miljöerna för att våra barn och ungdomar ska våga vistas där, att de inte ska möta den här miljön och också för att de inte ska lockas in i en tidig alkoholdebut. Men för Moderaterna är inte det viktigt. För Moderaterna är det inte ens viktigt att det är medborgarna själva som har varit med och tagit fram de här förslagen. För Moderaterna är ingenting annat viktigt än att ha fler poliser.

Poliserna själva tycker att det är jättebra att Stockholms stad tar fram de här förslagen till de nya reglerna. Det är ett välavvägt förslag där man tar fasta på vissa

saker som inte var med tidigare, bland annat lekparken. Vi ber också att man ska återkomma om idrottsplatser. Det vore helt naturligt att inte ha alkoholförtäring där. I vissa fall är det totalförbud i grönområden, i andra fall har man tidsindelad det. Man kan gå och titta i Råambshovsparken efter kvart över 22.00 om det är någon picknick där. I de allra flesta parker och grönområden tycker inte stadsdelarna att det finns anledning att göra någonting annat än att låta det vara öppna parker och grönområden.

Det här är ett bra förslag som gynnar unga, gamla, medborgarna som vill återta det offentliga rummet och våga vistas där. Det är ett bra förslag också för staden som helhet. Det innebär att man fortfarande kan njuta av det gröna och ha en picknick i det gröna.

Ordförande! Med det vill jag naturligtvis yrka bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 119

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Ordförande, fullmäktige! När man har hört Margareta Olofsson kan man undra lite grann vilken sida hon vaknade på i morse. Hon ägnade tre av sina fem minuter åt att tala om vad vi moderater har skrivit i vår reservation och falskt citerade oss å det grövsta. Så borgarrådet kanske får en god natts sömn i natt och blir lite mer observant på vad som står i vår reservation.

Jag var på nationaldagen i Humlegården. Den lokala partiförening jag tillhör hade bjudit in medlemmar till en picknick med ett glas vin. Även om vädret inte var det allra bästa satt vi, trettio-fyrtio personer, där och hade det väldigt trevligt. Vi var inte ensamma, utan det var många andra som hade samlats där.

Nu vill majoriteten införa alkoholförbud i ett stort antal parker och områden runtom i vår stad. Vi har naturligtvis föreslagit att man ska avslå detta. Det gör inte för att vi inte känner att vi vill värna de öppna grönområdena. Vi menar att vi har ett bra redskap och verktyg i den lokala ordningsstadgan som ger oss en möjlighet, om det blir oreda i parkerna, att faktiskt åtgärda det. Då krävs två instrument. Jag lyssnade väldigt uppmärksam, eftersom borgarrådet Olofsson ägnade så mycket tid åt att slåss mot oss moderater och sade lite hånfullt att det enda Moderaterna kommer med är fler poliser. Ja, vem ska annars gripa in om majoritetens förslag i dag skulle vinna? Vem ska gripa in och se till att ordning skipas i Humlegården eller i Vitabergsparken om inte polisen? Är det socialsekreteraren?

Det stora bekymret är att vi inte har tillräckligt med poliser i dag för att följa upp det som tas fram i de nya förslagen. Vi har inte ens tillräckligt med polisen att följa upp dagens ordningsföreskrifter. Alkoholförtäring bland ungdomar är ett bekymmer, men det här är inte det som gör att ungdomar slutar att dricka. Det är vilka attityder vi som vuxna ger våra ungdomar. Om Margareta Olofsson menar att vi genom att vi har en ordningsföreskrift som förbjuder att man missköter sig i parkerna får ungdomarna att dricka, till skillnad från det nya förslaget, är det ändå ett slagsmål om barberarens lilla skägg. Polisen gillar det här – javisst, men de har fortfarande inte visat att de har resurser för att klara av det.

Jag tycker att det är ett hafsigt förslag majoriteten kommer med. Jag yrkar bifall till den moderata reservationen.

Anförande nr 120

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Man är väl, Peter Lundén-Welden, sig själv närmast. Det är därför som du hörde att jag pratade så mycket om Moderaterna. Faktum är att ni var de enda till dags datum som hade en reservation. Därför blir det så.

Jag tycker att det är lite märkligt med er tro på poliserna. Polisen själv tycker att det här är ett utmärkt redskap. De har själva jobbat hårt för att vi ska komma fram till en ny ordningsstadga. De tycker själva att det här är ett bra sätt att jobba på. De har prövat det tidigare när vi under förra mandatperioden faktiskt antog några förbud, bland annat gällande Björns Trädgård, Fatbursparken och runt Medborgarplatsen. Där kan man se att det har lett till förbättringar.

Jag håller med dig om att det är viktigt vilka attityder vi som vuxna ger våra barn och ungdomar om alkoholförtäring. Då kan man säga att det här är ett utmärkt sätt att tala om att vi inte tolererar vad som helst på våra öppna arenor och i den offentliga miljön.

Anförande nr 121

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Borgarrådet Olofsson lyssnar gärna på polisen ibland. Att polisen gillar förslaget – ja, det vore väl nästan skandal och tjänstefel om de sade att de inte gillade förslaget. Men jag är alldeles övertygad om man inom polisstyrelsen kan höra Carin Göthblad säga: Ge oss också resurserna för att följa upp era beslut så att vi kan bidra.

Jag måste säga att det är skönt att vi åtminstone är överens om att det här förbudet inte kommer att leda till minskad alkoholförtäring bland ungdomar. Det krävs ändrade attityder. Men redan i dag har polisen möjlighet, med våra nuvarande ordningsföreskrifter, att beivra om äldre eller fotbollshuliganer eller ungdomar dricker för mycket och inte sköter sig i våra parker. Det är inte det detta gäller, utan det är ett slags argumentation för att hitta någon form av argumentation för ett dåligt genomtänkt förslag.

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Ordförande, fullmäktige! Jag vill börja med att säga att Folkpartiets förslag finns utdelat på borden. En del kanske inte har sett det, för det finns inte med i handlingarna.

Folkpartiet är det enda parti som vågar se sanningen i vitögat och som inte tror att problemen kan lösas med föreskrifter som inte kommer att rendera ens en höjning av ögonbrynen på dem som vi vill ska sluta att supa i parkerna. Men nu ska det bli ändring i den allmänna lokala ordningsstadgan i Stockholm. Det är ändringar som gör att det blir ännu mer krångligt och som det inte finns någon logik i. Det ska bli förbjudet att dricka vin i fler parker och på fler platser.

Som medborgare gäller det att ha koll på läget: att antingen gå på hemsidan eller också ha med sig en tjock katalog för att veta var man har rätt att gå med sin picknickkorg. Men det gäller att ha koll på klockan också. Det gäller att veta om Parkteatern möjligtvis kommer att ha en föreställning i parken just den kvällen.

Vi har stor förståelse för den oro som många känner inför de problem som kan uppstå vid en alltför stor alkoholförtäring i den offentliga miljön, men redan i dag finns det lagar och regler som gör att man kan och också ska ingripa. Ungdomar får varken köpa eller inneha alkohol. Vid vissa tillfällen söker polisen igenom ungdomarnas väskor vid stora arrangemang.

Störande och stökigt och aggressivt beteende gör att människor kan avvisas från platser. Det sker minsann inte alltid i dag, oavsett om det är en förbudsplats eller ej. Problemet i dag är inte för få förbud, utan för få poliser.

Vad som kommer att hända i framtiden är att vanliga människor, barnfamiljer och andra, de som följer lagar och regler, inte kommer att kunna gå ute i Stockholms trevliga parker och ta med sig en flaska vin till kycklingen, människor som vi tycker är bra att ha ute i våra parker. De kommer inte längre att gå dit.

Vi ska komma till rätta med de problem som finns i dag genom att använda de lagar, regler och föreskrifter som redan finns. Att återlämna frågan till stadsdelsnämnderna är ingen lösning, för det är på deras rekommendation som det nuvarande förslaget har tagits fram. I dag är det också ordentligt förbjudet att inneha narkotika. I min stadsdel, Spånga-Tensta, finns det ett av de allra största knarkargängen i hela stan. Det är jätteförbudet med narkotika, men ändå är det full trafik där. Det behövs fler poliser, och det behövs fler uppsökare i stället för fler förbud.

Jag yrkar bifall till Folkpartiets reservation.

Anförande nr 122

Borgarrådet Olofsson (v): Ann-Katrin Åslund pratade om den vanliga medborgaren. Det här förslaget gynnar faktiskt den vanliga medborgaren, den vanliga medborgaren som inte vågar gå ut på kvällen, inte vågar gå runt en liten sjö därför att det är fullt med folk som super där – för att använda det uttrycket. De känner rädsla. Det finns många äldre som känner rädsla. Det finns många barn och ungdomar som inte vågar gå till skolan därför att deras skolväg hindras. Det här är ett förslag som gynnar den vanliga medborgaren. Det är det som också är poängen.

Sedan kan man göra en stor affär av att vi föreslår förbud ute i stadsdelarna. Det finns inget förslag som har varit så väl förankrad i stadsdelarna som detta. Men i den allra största delen, övervägande delen, får man fortsätta att använda sig av våra parker och grönområden. Titta på kartan!

Anförande nr 123

Ann-Katrin Åslund (fp): Du lurar alla de här människorna, Margareta Olofsson. Ute i stadsdelarna är det många som är oroliga. Jag säger inte att det inte finns oroligheter. Men redan i dag är det förbjudet enligt de lagar och regler som

finns. Det kommer inte att bli ännu mer förbjudet bara genom de här förslagen. Människor som bor ute i stadsdelarna vill ha de här förbuden. Men det kommer inte att leda någonstans. Det enda som händer är att vanliga ordentliga människor inte kommer att gå ut. Man kan inte hålla på och lura när man inte har resurser att sätta in.

Anförande nr 124

K r i s t i n a A l v e n d a l (m): Ordförande, fullmäktige! Då var det dags för nästa frihetsinskränkning och hastverk i det socialdemokratiska och socialistiska Stockholm. Jag säger faktiskt hastverk av erfarenheterna i historien. Hur såg det ut för några år sedan? Då hade vi en ganska bisarr situation i Stockholm. Det var förbjudet att dricka alkohol i parkerna både här och där. Det var som ett stort lapptäcke. Många stockholmare var kriminella utan att veta om att de var kriminella. Det var omöjligt för någon att veta var man kunde ha picknick med vin eller var man inte kunde ha det. Det var nästan så att man såg framför sig människor med den lilla bruna påsen med alkoholfaskor à la Hollywood Western och drack försiktigt för man visste inte riktigt om det var tillåtet eller inte i just den parken. Det gav absolut ingen effekt på stök på stan.

Då gjorde det socialdemokratiskt märkta socialborgarrådet en insats. Hon konstaterade att det här är fel, det här är inte värdigt stockholmarna. Stockholmarna kan inte använda parkerna på rätt. Hon öppnade stadens parker för stockholmarna – ett socialdemokratiskt socialborgarråd. Vi var tämligen eniga om detta. Men den friheten blev kortvarig. Nu ska vi fatta ett beslut helt i fel riktning och införa permanenta förbud. Det är först om ett par år som man ska göra någon form av utvärdering av hur det här har fungerat. Då ska man gå hela vägen via fullmäktige. Det blir extremt tungrott. Dessutom får förbud ingen effekt över huvud taget. Vad det gör är att man kriminaliserar framför allt skötsamma stockholmare som inte ens vet om att de är kriminella.

Det finns redan i dag möjligheter att ta hand om stökiga människor eller minderåriga som dricker alkohol. Man kan ta hand om personer som är oregerligt berusade. Dessutom flyttar man bara problemet från en park till en annan. Sedan är det intressant att man ska göra undantag för stadens verksamheter. När staden har verksamheter i form av parkteater då får man dricka alkohol. Men vid mösspåtagningen i Svandammsparken får man inte dricka skumpa. Det tycker jag är rätt talande för den sittande majoriteten.

Jag undrar hur den här kartbilagan ska se ut. Det måste på något sätt göras i någon form av populärversion, eller ska ni sätta upp banderoller runtomkring i stadens parker som talar om att här är det förbjudet? Då måste det vara tillräckligt stort så att man uppmärksammar det.

Varför står det ingenting om antalet poliser och behovet av belysning, om säkerhet och ordning, om sopkärl? Om det är någonting som är problemet är det väl att det inte finns tillräckligt med papperskorgar när folk har haft en trevlig picknick.

Det finns ingenting, herr ordförande, om helheten när det gäller trivsel i parkerna. Förbud är svaret på allt. Det är för sorgligt.

Jag yrkar bifall till den moderata reservationen.

Anförande nr 125

D é s i r é e P e t h r u s E n g s t r ö m (kd): Jag kan inte låta bli ställa en fråga när Kristina Alvendal säger att nu är det slut på allt alkoholdrickande i staden. I min egen stadsdel, Bromma, är det tre centrum där det kommer att bli förbjudet: Alvik, Blackeberg och Brommaplan samt Solviksbadet. Solviksbadet är den plats där alla skolorungdomar dricker skallen av sig. Frågan är: Vad är det som är den stora faran? Alla ängarna i övrigt kan man sitta på och dricka vin och ha picknick. Titta stadsdel för stadsdel – det är inte särskilt många områden där det är problem. Polisen behöver hjälpmedel för att kunna säga till folk innan de har gått i däck. Det är det som är tanken med det här förslaget.

Anförande nr 126

K r i s t i n a A l v e n d a l (m): Vad polisen verkligen behöver är resurser. Möjligheterna att ta hand om de minderåriga människor som du beskriver, de fulla ungdomarna, har polisen redan i dag. Vi behöver inte slå ett slag i luften och införa fler förbud, som i stället kommer att göra det kriminellt för dem som sköter sig att dricka alkohol till sin picknickmat.

Anförande nr 127

K a r i n R å g s j ö (v): Hur kommer det sig, Kristina Alvendal, att du inte kan sätta in den här åtgärden? Det här är en av flera åtgärder som vi försöker arbeta med. Alkoholkonsumtionen har ökat otroligt i Sverige. Har det gått er förbi er helt? Eller det bara ”Rör inte min flaska” som gäller?

Anförande nr 128

K r i s t i n a A l v e n d a l (m): Då tror jag att du lägger mera in i våra anföranden än vad vi faktiskt har sagt. Det är bra om man håller sig till det som har sagts här. Det handlar över huvud taget inte om det. Vi har försökt påpeka att det redan finns tydliga verktyg för polisen. Det finns tydligt ansvar för föräldrar till exempel att se till att man vet vad barnen gör på en skolavslutning.

Om ni tror att man genom att förbjuda alkoholförtäring kan luta sig tillbaka och tycka att man har gjort sitt för att minska till exempel minderåriga alkoholintag, då tror jag att man är helt fel ute.

Anförande nr 129

U l f F r i d e b ä c k (fp): Ordförande, fullmäktige! Det är naturligtvis ett problem att det sups och att det stundtals råder dålig ordning och säkerhet i våra parker. Jag måste säga att jag förstår dem som bor kring de här parkerna och känner att fyllon och andra busar intagit just deras park. Så här ska det naturligtvis inte vara. Det måste vi slå fast.

Med dagens förslag tror majoriteten att de med ett klubbslag här i den här församlingen kan få bort alla dem som stör ordningen i parkerna. Det är ett verktyg, säger Margareta Olofsson, för att äntligen få bättre ordning i våra parker. Men, Margareta, verkligheten är faktiskt annorlunda. De som kommer att lyda förbudet – jag har förstått att ni kommer att införa det – är i huvudsak de laglydiga och skötsamma medborgarna. En picknick med ett glas vin för en vanlig barnfamilj i en av de fina parkerna kommer att vara förbjuden.

Det här förbudet kommer att följas av de skötsamma medborgarna. Vi som sitter i den här salen tar naturligtvis inte risken att sitta och dricka ett glas vin en söndag eftermiddag i en park. Men de som kommer att strunta i förbudet är de icke skötsamma. De kommer precis om i dag att fortsätta att inta våra parker och störa ordningen och säkerheten och skräpa ner. Redan i dag har polisen befogenhet att ingripa. Jag tog med polislagen. I § 13 polislagen står det att om någon genom sitt uppträdande stör den allmänna ordningen eller utgör en omedelbar fara för den får en polisman ingripa. Det kan polisen alltså göra i dag, så verktygen, Margareta Olofsson, har polisen.

Sedan läste jag i en artikel i en lokaltidning där det står: Snart torrlagt överallt. Så intervjuar man en närpolis på Södermalm, och han talar om, precis om du säger, att man har tillstyrkt förslaget. Men han säger också att om lagen är dum får länsman vara vis.

Jag tycker, herr ordförande, att den här lagstiftningen och den ordningsföreskrift som nu införs är dum. Vi ska inte införa den. Jag yrkar bifall till Folkpartiets förslag.

Anförande nr 130

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Det är lite sorgligt ibland. Både föregående talare och en del andra har inriktat sig på parker. Man har inte läst hela texten och satt sig in i den. Jag tycker att det är väldigt tråkigt. Jag tycker egentligen att det någon annan sade här i salen är väldigt tydligt. En del nya centrumförläggningar ingår, det är en allmän plats. I en del andra områden upphör förbudet att gälla därför att det inte var verkningsfullt. Det hade inte med det att göra, det behövdes inte. Det är en stor variation i hela ärendet. Det handlar om många olika platser i det offentliga rummet.

Jag lovar, Ulf Fridebäck, att hela staden är full av parker och grönområden där du och din familj kan sitta och ta ett glas vin på en söndag eftermiddag. Det vore tacksamt och klädsamt om Folkpartiet lyckades läsa igenom och ta sig igenom hela ärendet. Du kan titta på stadsdel för stadsdel. Det finns inget ärende som under så lång tid har manglats i staden.

Anförande nr 131

U l f F r i d e b ä c k (fp): Jag håller med om att det har tagit lång tid att ta fram det här förslaget. Det har varit på remiss i alla stadsdelsnämnder, och det oerhört många sidor och många kartor i ärendet. Jag har studerat kartorna, men det var inte huvudpoängen i mitt anförande. Det handlar inte om att det här gäller i parkerna, utan det handlar om att redan i dag finns verktyget för att kunna få bort de personer som inte sköter sig. Det finns stöd för det i polislagen. Vi hävdar också att de här

människorna som sitter, dricker och för oväsen i parkerna struntar i att vi inför en bestämmelse i den lokala ordningsstadgan. De sitter där ändå.

Anförande nr 132

D é s i r é e P e t h r u s E n g s t r ö m (kd): Jag tycker att det är viktigt att än en gång påpeka att i väldigt många områden kommer det fortfarande att vara möjligt att förtära alkohol. Det är väldigt få områden egentligen som kommer att beröras. Gäller det picknick kan man vara i Råambshovsparken, Kristinebergsparken, Kronobergsparken, Vitabergsparken med mera ända fram till klockan tio på kvällen. Jag vet inte vilka familjer eller arbetsplatser som vill börja picknick efter 22.00. Jag tror inte att någon kommer att ha picknick på Alviks torg, Vårbergs centrum, Bredängs centrum, Skarpnäcks torg och så vidare.

Jag yrkar bifall till förslaget.

Anförande nr 133

U l f F r i d e b ä c k (fp): Det är klart att det finns många platser där man fortfarande får dricka sprit på. Man kan sitta på en parkbänk vid Katarina Bangata och dricka lika gärna om man nu tycker det. Där stör man väl ordningen lika mycket, tror jag. Men om jag håller mig till Söder eftersom jag råkar bo där och känner väl till det är det tolv platser där det är förbjudet att dricka. Varför ska det vara förbjudet just där? Jag har inte fått något bra svar på varför man ska förbjuda just där.

Anförande nr 134

D é s i r é e P e t h r u s E n g s t r ö m (kd): Ordförande, fullmäktige! Vi tycker att det här förslaget är bra. Vi är för frihet men också för ett socialt ansvarstagande. Och Moderaterna och Folkpartiet brukar gilla ordning och reda men tydligen inte när det gäller ordningen i staden.

Det här ärendet handlar om det allmänna ordningsläget, om trygghet på gator och torg och om en restriktiv hållning till alkoholen för att minska ungdomsfylleriet. Polisen ser reglerna som en tillgång, som ett förebyggande verktyg. Det tycker vi är bra. Vi har också sagt i stadens alkohol- och narkotikapolitiska program att vi ska ta missbruksfrågorna på allvar. Vi ska försöka angripa dem på olika sätt. Det här är naturligtvis bara *ett* sätt.

De här föreskrifterna ska förbjuda alkoholförtäring – vin, sprit och starköl – på skolgårdar, parklekar, lekparkar och bad, centrumanläggningar. Det är platser där man kan tycka att det är ganska naturligt att här ska vi inte förtära alkohol. Man kan undra: Kommer vi att kunna ha picknick? Det har många varit inne på här. Tittar vi område för område tycker jag ändå att det är väldigt många områden där man fortfarande dricka. Men det kanske inte är det som är det viktigaste, utan det viktigaste är att polisen och socialtjänsten får verktyg att angripa förebyggande, att polisen inte behöver vänta tills någon har kommit till det tillståndet att han är en fara. Här gäller att polisen kan informera och stadsdelsnämnderna kan ge tips om områden där man ser att det samlas många människor för att dricka på ett dåligt sätt. Det är

viktigt att allmänheten får information och kunskap om vilka områden som det här gäller.

Det här förslaget innebär knappast att polisen kommer att jaga några som är ute för att ha picknick. Det tror jag att de flesta förstår. Men polisen, fältassistenter och frivilligorganisationer som Morsor och farsor på stan får i alla fall ett redskap att i förebyggande syfte kunna säga att det inte är okej att dricka alkohol där och kanske få några att avsluta en påbörjad "alkoholkarriär" under kvällen.

Det är en restriktiv hållning som gäller i staden. Och jag tycker att det är bra om vi politiker stöder det.

För våra ungdomars skull bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 135

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Jag vill bara säga att vi verkligen gillar ordning och reda, och vi tycker att det är viktigt att lagar och regler och de beslut som fattas efterlevs. Det kommer inte att vara möjligt att göra det i det här fallet. Det är fullständigt livsfarligt för att samhälle att skapa en massa regler, lagar och förbud som ingen i alla fall bryr sig om att följa. Då sker en urholkning på alla andra områden också. De lagar, förbud och regler som vi har ska efterlevas, men vi ska inte ha några för sakens egen skull.

Anförande nr 136

D é s i r é e P e t h r u s E n g s t r ö m (kd): Det finns många lagar och regler som vi har för att vi ska kunna jobba förebyggande, som mot barnaga eller vad du vill. Det handlar om att tala om för människor att det är någonting som vi inte gillar. På samma sätt får polisen ett verktyg att jobba förebyggande. Det är i alla fall deras egen kommentar kring förslaget. Jag tror att om polisen säger att det här är bra, så måste det vara en hjälp för dem och inte en stjälp. Det gäller att kunna förebygga och se till att folk inte blir så onyktra att de utgör en allmän fara för allmänheten.

Anförande nr 137

J a r i V i s s h e d (s): Ordförande, fullmäktige! Det har varit en hel del debatt om detta bland annat i våra tidningar. Det är ganska naturligt att det blir debatt om ordningsreglerna. Det handlar om hur vi människor ska förhålla oss till varandra, vad som är acceptabelt och inte acceptabelt. Själv bor jag i Marieberg och passerar Råambshovsparken titt som tätt, inte minst efter fullmäktiges möten. Många gånger är det som möter en inte acceptabelt. När man tittar ut över Rålis från Västerbrons förlängning kan man se var folk har suttit under dagen. När man grillat sitt kött och ätit och druckit reser man på sig och går. Filten tar man med sig, och kvar blir en ring av skräp. Jag förstår inte riktigt hur de tänker, och det behöver jag i och för sig inte göra, men det de gör är inte acceptabelt.

Jag tycker inte heller om när några utestänger oss andra från parker eller andra offentliga platser, när grupper ockuperar det som tillhör oss alla. Barn och ungdomar ska inte behöva möta berusade människor där de leker och umgås. De lokala

ordningsföreskrifterna är ett försök att komma överens om ett slags gemensam norm för hur vi ska umgås med varandra på våra offentliga platser.

Jag tror att vi egentligen är ganska överens här i fullmäktige. Jag tror att de flesta av oss tycker att det är okej att dricka vin och öl eller vad man nu vill dricka vid picknicken. Däremot gillar vi inte ungdomsfylleri eller folk som uppträder på ett störande eller rent sagt svinaktigt sätt. Vi vill inte att barn och unga ska möta dem och deras efterbördor, krossade flaskor och gud vet vad. Det tror jag att vi är ganska överens om. Det jag tror att vi inte är riktigt överens om hur vi ska fånga in detta i de lokala ordningsföreskrifterna för att uppnå ett tillstånd med lite mer ömsesidigt hänsynstagande där vuxna och barn kan känna sig trygga.

Jag tycker att det förslag som nu ligger är väl avvägt. Det bygger på vad stadsdelsnämnderna tillsammans med polisen har bedömt. Jag tror att när det gäller tryggheten och det preventiva för barn och unga är det bra. Samtidigt ska man naturligtvis inte beröva det stora flertalet livets goda att kunna ta ett glas vin eller två till god mat i våra parker och grönområden. Jag tycker att det är viktigt att man ändå gör tydligt de lokala ordningsföreskrifterna, både på hemsidor och genom tydliga anslag.

Jag tror att de flesta av oss är skötsamma medborgare. Vi respekterar våra medmänniskor genom att uppföra oss på ett trevligt och korrekt sätt. Vi tar med oss våra sopor och lägger dem på avsedd plats. Ibland ser man något felaktigt, och man kan känna sig rätt ensam i den situationen. Jag tror att det kan vara ett stöd att ha lokala ordningsföreskrifter. Rökförbudet i tunnelbanan har fungerat. Det kan vara normgivande.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 138

K r i s t i n a A l v e n d a l (m): Jag tyckte att det var väldigt bra att du tog upp det här med skräpet. Det hade jag också uppe i ett av mina tidigare inlägg. Det är minst lika illa för stockholmarna och för oss som vistas i det offentliga rummet som när folk dricker för mycket. Men det som är problemet är att ärendet är väldigt ensidigt och behandlar över huvud taget varken skräpfrågan, säkerhet eller ordning i stort. Här inför man bara ett förbud.

Jag skulle vilja fråga dig på vilket sätt tror du att det här kan hjälpa polisen när det i dag finns lagar som föreskriver att minderåriga inte får dricka alkohol, att man får ta hand om berusade personer, att förargelseväckande beteende inte är tillåtet och så vidare. Du pratar om att de flesta stockholmarna är skötsamma, och det är just det som är min poäng. Vad vi gör i dag och vad ni gör i dag är att kriminalisera de skötsamma stockholmarna.

Anförande nr 139

J a r i V i s s h e d (s): Jag tycker inte att det bara är polisen som upprätthåller ordningen. I formell mening är det naturligtvis så, men jag skulle vilja ta rökförbudet i tunnelbanan som ett exempel. Det är ingen som röker nere i tunnelbanan längre.

Det är inte för att det finns så många poliser där som upprätthåller förbudet. Där är det faktiskt människorna själva som gör det. Man säger till den som röker. Man upprätthåller lagen; medborgarna gör det. Lite så ser jag också på ordningsstadgan. Jag tror att om det blir väldigt tydligt för medborgarna vad det är som gäller i våra parker skapar vi ett slags social norm för acceptabelt och inte acceptabelt beteende i våra parker. Jag tror att vi egentligen är ganska överens om vad vi tycker är acceptabelt eller inte.

Anförande nr 140

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Det är i så fall papperskorgar som är problemet, inte att folk dricker alkohol. Du säger att barns och ungdomars skolor och lekparkar ska vara fredade, och det tycker vi också. Det ska finnas ett generellt förbud när det gäller skolor, parklekar och lekparkar.

Men jag skulle vilja ställa en fråga. I Rålambshovsparken får man dricka ibland, nämligen när Parkteatern har föreställning. Då undrar jag: Tror du att man vill mindre full när man tittar på teater samtidigt?

Anförande nr 141

J a r i V i s s h e d (s): Jag tror att vuxna människor faktiskt kan hantera det här med Parkteatern. När man går dit och ser en föreställning – jag har själv sett fantastiska föreställningar – och dricker lite vin i samband med att tittar tror jag inte att det kommer att bli något problem i verkligheten.

Anförande nr 142

A n n a M a r i E n g e l (v): Ordförande, fullmäktige! Äntligen, säger jag och många av de medborgare som jag representerar i Katarina-Sofia stadsdel, som är en av dem som har initierat det här ärendet. I en tätbebyggd stadsdel är det väldigt många intressen som ska samsas. Sedan det generella förbudet att dricka sprit upphävdes 1997 har vi upplevt många stora problem på de väldigt små gröna ytor som vi har i stadsdelen. Jag kan citera några medborgarbrev.

Vi som bor nära Axel Lundquists park har under flera år haft obehag av missbrukare som dricker, skräpar ned och skriker och urinerar i parken. Det dricks ständigt alkohol i stora mängder, och skrik och bråk är mycket vanligt. Vi vill uppmärksamma problemet och önskar att ni snarast förbjuder allt alkoholdrickande.

Vi har fruktansvärda problem utanför vårt hus med fyllor och knarkare dagligen. Vi har två små barn som ständigt ser och hör det när vi nyttjar vår balkong. Nu måste alkoholförbud införas snarast. Vi kan inte stå ut med detta.

Vi är några ansvarstagande medborgare på Söder som kräver att ni politiker i alla partier tar ett ansvar och går oss drabbade till mötes. Det kan inte vara meningen att den frihet som ungdomarna har fått missbrukas på detta sätt så att vi alla andra ska kunna gå en vanlig promenad genom parken en fredag eller lördag kväll.

Det finns alltså otaliga sådana vittnesmål. Då är frågan: vad kan man göra åt det här? Det behövs många åtgärder. Det behövs missbrukarvård, naturligtvis belysning och papperskorgar, som någon tog upp. Men vi tror också att det behövs en väldigt tydlig signal. Man ska inte sitta och dricka alkohol på alla platser. Det är inte okej att barnens sandlådor är fyllda med glasskross och kanyler på morgnarna.

Vi har diskuterat det här grundligt med närpolisen, med socialsekreterarna, med rektorer, med småbarnsföräldrar, med förskoleföräldrar, med boende i olika grupperingar, och alla har vädjat till oss: Ta tillbaka alkoholförbudet, ge en tydlig signal, sätt upp en skylt. Ett förbud är lätt att förstå. Det är naturligtvis inte så att missbruket försvinner. Men vi har goda erfarenheter av de två exempel vi har i stadsdelen, Björns Trädgård och Vitabergsparken. Närpolisen är väldigt nöjd med utfallet av det och anser att det har blivit bättre, det är lättare att efterleva förbudet. Vi kan inte förstå att man inte kan anta det här. Ni säger att det är omöjligt att följa. Självklart försvinner inte allt missbruk i staden, men vi tror att det blir lite bättre att samexistera i olika grupper.

Vi tror att man får ytterligare ett redskap som man behöver för att komma till rätta med de problem vi har så att man kan samexistera på ett bättre sätt. Vi kan inte heller förstå hur oppositionen bara pratar om de poliser som inte finns och inte pratar om de poliser som faktiskt finns och som har vädjat till oss. Det är närpolisen. De vill ha ett sådant förbud därför att det gör det väldigt mycket lättare för dem att ingripa innan det går över styr.

Bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 143

Kristina Alven dal (m): Den här repliken blir en replik på Ann Mari Engels slag i luften. Det är klart att det finns oerhört många invånare som hör av sig och som har synpunkter. Jag har också fått en hel del mejl, som säkert du också. Men ni försöker införa det här i stället för att tala om för invånarna och kämpa för det som kommer att betyda någonting, det vill säga flera poliser bland annat. Ni lyssnar på dem i det här ärendet, men inte vill lyssna på dem när de vill ha mer resurser och flera närpolisstationer. Om det finns ett antal andra åtgärder som kan vidtas, varför föreslår ni inte från Vänsterpartiet de åtgärderna?

Det finns ett annat förslag som läggs på bordet av Moderaterna, och det är att om man ska ha förbud på vissa ställen ska man ha dem tidsbegränsade. Vi föreslår att de ska var tidsbegränsade under en maxtid, kanske några månader, för att sedan utvärderas.

Sedan skulle jag vilja höra: Hur ser du på det här att ni flyttar problemet från en park till en annan? Om det är ett antal stökiga människor som inte får sitta på ett ställe flyttar de till ett annat ställe. Om det är en brännbollsmatch som ska pågå så flyttar de till en annan park. Det här ökar bara koncentrationen av människor till de parker där det fortfarande är tillåtet.

Anförande nr 144

A n n M a r i E n g e l (v): Jag har inte hört dig komma med ett enda konstruktivt förslag, inte annat än sådant som vi inte rör över. Vad vi rör över är till exempel ordningsföreskrifterna. Vi kan inte få hit flera poliser. Vi kan stödja de poliser som finns här, till exempel närpolisen, som jag sade. Vänsterpartiet stöder både bättre belysning och mera papperskorgar i andra ärenden. Vi har STAN-programmet till exempel. Men nu handlar det här ärendet om alkoholförbud och de lokala ordningsföreskrifterna. Jag kan inte höra att du eller ditt parti har kommit med ett enda konstruktivt förslag som skulle hjälpa de medborgare som har vädjat till oss och tydligen också till dig om att göra någonting.

Du säger att vi flyttar problemen. Nu försöker vi möta det här med en förbättrad uppsökande missbrukarvård, men det är mycket möjligt att en del av problemen flyttar. I så fall är det bättre att de flyttar till ställen där det inte kolliderar med småbarnen i sandlådan. Det är därför vi har valt de ställen där det är stora problem. Det kan finnas andra mer undanskymda ställen i staden där det inte blir lika mycket konfrontationer.

Anförande nr 145

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Vi gillar inte heller kanyler i sandlådan. Därför tycker vi inte heller att det ska vara tillåtet att inmundiga alkohol på skolgårdar, parklekar och lekparkar. Dessutom finns ett ännu större problem som varken ni eller vi kommer till rätta med, och det är alla dagis som är inhägnade gårdar och som finns på privat mark. Det är väl ett stort problem i så fall.

Men allt som du räknade upp och alla de brev som du har kommit: Hjälp oss, nedanför vår balkong sitter det knarkare och de super och tar narkotika. Det är sådant som man kan åtgärda redan i dag. Det är precis sådant som man kan åtgärda genom den nuvarande lagstiftningen. Det är klart att närpolisen hos er tycker att det är bra att ni har förbjudit det i få parker, men jag undrar: Nu när förbudet ökar till att gälla i massvis med fler parker i er stadsdel – ni har väl rekordet, skulle jag tro – får ni lika mycket fler poliser? Det krävs i så fall fler poliser för att se till att det följs upp.

Anförande nr 146

A n n M a r i E n g e l (v): Jag tycker att det är väldigt bra att ni stöder förbudet på lekplatser. Om du tittar på vilka platser vi föreslår ser ni att det nästan bara handlar om ställen där det finns lekplatser för barn. Vi har valt att göra den prioriteringen. Att vi sedan inte kan råda över de privata förskolornas uteplatser är tråkigt, men jag kan inte se att det minskar behovet i det här avseendet.

När vi säger parker tror man att det handlar om några jättelika grönområden. Det handlar om väldigt små plättar som ofta är inträngda mellan bostadsytor intill lekparkar. Jag försäkrar er att det inte är några platser där vanliga trevliga människor vill sätta sig och ha en vanlig picknick så som det ser ut där i dag. Det är inte så att polisen har möjlighet att ingripa i alla de fall då folk dricker alkohol. Det är naturligtvis förbjudet med narkotika, men det är oftast ett samband, så det kan vara lite svårt. Det är inte så att polisen har den möjligheten. Sedan de fick möjlighet att i Björns Trädgård beslagta sprit har ordningen och situationen blivit väldigt mycket

bättre. Det vittnar närpolisen, barnfamiljer, förskolan och parkleken om. Jag förstår inte varför ni ska undandra dem den möjligheten.

Anförande nr 147

G ö r a n H o l m s t r ö m (kd): Den här frågan handlar egentligen om barns och ungdomars uppväxtmiljö. Jag hävdar att den uppväxtmiljön är betydligt viktigare än picknick. Det är faktiskt väldigt viktigt att skapa zoner och miljöer där barn och ungdomar inte möts av berusade människor, inte bjuds på alkohol, inte erbjuds köpa alkohol, där det helst finns nyktra vuxna och så vidare. För många barn och många vuxna har våra parker och grönområden blivit ett andra vardagsrum. I många parker och grönområden finns det barn och ungdomar ute, särskilt kring helger, där det inte finns någon vuxen i närheten.

Det förs fram hela tiden att det borde vara andra åtgärder som vi ska vidta. Men staden måste jobba med flera olika verktyg. Och ett verktyg som vi faktiskt har är ordningsstadgan. Kravet på fler poliser är absolut helt berättigat, bättre koll i parkerna, fler vuxna i parkerna – alla dessa krav är helt berättigade. Men även om vi inför ett alkoholförbud i vissa parker och vid vissa tider innebär det inte att vi avstår från att kräva fler poliser, att socialtjänsten är ute, att samarbetet med frivilligorganisationerna kan förbättras.

Sedan tas det upp från flera talare här att förbud som samhället inte kan kontrollera skulle vara meningslösa. Jag vill bestämt vända mot det. Det är en extremliberal ståndpunkt som egentligen är värdelös i den meningen att man inte tror att lagstiftningen reflekterar någon särskild värdering eller någon särskild norm.

Désirée nämnde förbudet mot aga, som jag vill hävda har haft en stor preventiv effekt. I dag är det socialt oacceptabelt att aga sina barn. Jag tror inte att det är någon här som vill ta bort förbudet mot aga. Förbudet att skräpa ned är betydligt mindre viktigt än förbudet mot aga. Även om inte heller det kan efterlevas till hundra procent är det knappast någon som skulle vilja göra det tillåtet att skräpa ner. Det är förbudet i dag.

Kristdemokraterna tillstyrker det här förslaget. Vi menar att staden måste jobba med flera verktyg, vi måste förbättra samarbetet med polisen, vi måste ha en aktivare uppsökande socialtjänst, förbättra samarbetet med frivilligorganisationerna. Men det är också angeläget att stadens ordningsstadga reflekterar det som väldigt många föräldrar tycker är viktigt, att deras barn och ungdomar kan vara i parker och grönområden utan att det ska vara en stor närvaro av alkohol och andra droger.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 148

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Du kan väl inte vara så naiv att du verkligen tror att det kommer att bli alldeles fritt från alkohol och narkotika i parkerna efter det att det här beslutet har tagits. Jag tycker inte att man ska ta bort förbudet mot barnaga, självklart inte. Men det var inte särskilt acceptabelt ens innan det infördes.

Tyvärr förekommer ganska grav barnaga i vårt land fortfarande. Det är inte ett riktigt glasklart samband.

Anförande nr 149

G ö r a n H o l m s t r ö m (kd): Jag tror inte att det är någon som tror att den här åtgärden löser problemet med att barn och ungdomar dricker alkohol. Det kommer de säkert att fortsätta att göra och även i parker och grönområden. Men jag tror, som Jari Visshed nämnde här tidigare, att det här kan vara ett stöd och en hjälp för de ungdomar som behöver hjälp med att säga nej, som vill sprida omkring sig en drogfri zon i den park som de besöker.

Den majoritet som vi båda tillhörde mellan 1999 och 2002 var med och införde totalförbudet i Vitabergsparken. Jag tror att det har varit rätt framgångsrikt. Vill Ann-Katrin Åslund ta bort det?

Anförande nr 150

B i r g i t M a r k l u n d (s): Ordförande, fullmäktige! Det är väldigt bra att kommunfullmäktige här i kväll ska besluta om alkoholförbud.

Östermalms stadsdelsnämnd framhöll vid behandlingen av det här ärendet vikten av att göra något praktiskt åt problemet med ungdomars alkoholkonsumtion. Ett tidsbegränsat förbud på vissa platser ger en tydlig signal till ungdomarna samtidigt som polisen ges möjlighet att ingripa vid behov. Också de borgerliga partierna i Östermalms stadsdelsnämnd ställde sig bakom att det är skäligt att förbjuda att förtära alkohol inom stadsdelsområdet. Men de har tydligen ändrat sig.

Ungdomars alkoholkonsumtion och alkoholvanor är, som många andra har tagit upp, ett stort problem. Det visar den alkoholvaneundersökning som man lät göra här i staden. Det dricks väldigt mycket, och det dricks väldigt mycket på Östermalm. Varje år vid firande av Valborg eller vid skolavslutning får polisen på Djurgården ta in stora mängder alkohol från minderåriga. Ungdomar super alldeles för mycket.

Brottsförebyggande rådet på Östermalm tycker att det är bra att införa det här förbudet. Enligt polisen är det viktigt att begränsa tillgången på alkohol för ungdomar. Minskad tillgång minskar också brotten. Ett sådant här förbud hjälper alltså polisen.

Alkoholförbud på populära festplatser som Djurgården blir ett bra vapen i kampen mot ungdomsfylleriet i Stockholm. Det här är inget hastverk, som någon kallade det för. Det här har varit ute på remiss till samtliga stadsdelsnämnder, och vi har fått yttra oss i ärendet.

En generös alkoholpolitik kan på sikt komma att innebära att alltför många ungdomar dras in i en spritkultur som för den enskilda anhängaren kan medföra ett livslångt elände. Härtill kommer den omfattande handeln med droger som florerar. Ju mer man dricker, desto sämre omdöme och vaksamhet, och därmed ökar också risken att hamna i drogräsket med bråk och misshandel som följd.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 151

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Ordförande, fullmäktige! Jag måste tacka Birgit Marklund för hennes inlägg. Det var precis det som vi från Moderaterna har sagt. Redan i dag kan polisen i ett av de stora områdena, i Östermalm, där stadsdelsnämndens majoritet nu föreslår lite mera förbud än vad det är i dag, nämligen även runt Galärvarvet, med stöd av polislag och stadens ordningsföreskrifter ingripa mot minderåriga eller överfulla människor. Men Birgit Marklund är inte nöjd – det är det sorgliga - och drar inte konsekvensen av att lagstödet redan finns. Hon vill bli den framgångsrika kvinnan att slå näven i bordet och säga att vi vill ha ännu mer förbud för att vi värnar ungdomarna.

Det här förbudet värnar inte ungdomarna. Det är förbjudet för ungdomar som är under 18 år att dricka alkohol i våra parker. Hur kan någonting som redan är förbjudet bli mer förbjudet genom dagens beslut?

Anförande nr 152

B i r g i t M a r k l u n d (s): Det här förbudet är ett sätt att stävja ungdomars drickande, Peter, och det är det som vi vill komma åt. Det räcker inte med det här, men det är ett led i raden av insatser som man kan göra för att minska ungdomars alkoholdrickande. Så här kan vi visa att vi verkligen bryr oss om ungdomarna.

Anförande nr 153

Å s a R o m s o n (mp): Ordförande! De ändringar i ordningsstadgan som fullmäktige föreslås besluta om i dag är väl ingenting som någon av oss – åtminstone inte bland de partier som föreslår dem – tror ska utplåna ungdomsfylleriet eller annat alkoholmissbruk i Stockholm i dag med ett alexanderhugg. Snarare är de, som har upprepats från talarstolen vid ett otal tillfällen, en möjlighet och otvetydigt ett verktyg som är efterfrågat från polisen för att kunna ingripa tidigare och efter enklare regler när det gäller alkoholmissbruk på offentliga platser.

Man kan fråga sig om det är ett nödvändigt verktyg på de här specifika platserna. Som medlem av den här ärorika församlingen – sittandes centralt i staden och ansvarig för ett stort geografiskt område och ännu mer folk – måste jag uppriktigt säga att jag inte har en aning! Jag vet inte hur det är med alla de specifika platser som finns med i kartbilagan och om det här är ett viktigt och nödvändigt verktyg där.

Vad jag i stället gör är naturligtvis att lyssna på folk lokalt – våra partivänner och dem som sitter i stadsdelarna. Hur ser de på situationen? De är ju ansvariga för en helhetssyn när det gäller den sociala kontexten i samhället.

Stadsdelsnämnderna har efter omfattande remisshantering och gedigna tjänsteutlåtanden kommit fram till att de vill ha ändringar i ordningsstadgan framför allt när det gäller många centrumområden. Det gäller parklekar, bad och några parker. Jag tycker att det är trevligt att vi i dag i fullmäktige enat från Stockholms representanter här i salen anser att Stockholms parker är och bör vara ljuvligt gröna, allmänna rum där

umgänge, spel och lek och mat och dryck ska kunna avnjutas. Det är snarast en hyllning till Stockholms parker som jag har hört enat från talarstolen. Jag tycker också att det har återspeglats i stadsdelsnämndernas förslag till beslut, som vi nu ska få ta ställning till. De har värnat hela livsrummet för stockholmarna.

Miljöpartiet tycker att det är rimligt att stadsdelsnämnderna gör bedömningen av var ordningsstadgan behöver ändras i det här syftet. Varför skulle våra partivänner inte vara måna om trivseln både för dem som riskerar att gå in i ett alkoholmissbruk och dem som använder alkohol i en acceptabel form? Om det är så bör debatten rimligen föras på lokal nivå. Ta de öppna nämndmötena! Ta detta i akt och använd debatten där om det är så att det finns områden där förbudet inte är lämpligt. Se efter vilka ändringar som i så fall behöver göras. Sedan får vi ta det i den ordningen därefter; vi får ändra efter föreslagen ordning.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 154

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Åsa Romson! Jag är lite förvånad över Miljöpartiets ställningstagande. Ni har väl ändå varit inne på vår linje när det har gällt alkohol i parkerna och synen på det. Det handlar inte om att vi tycker att man ska bli full i parkerna, och det vet ju du också. Men det har varit så att de regler som redan finns räcker, har man tyckt.

Du säger att du lyssnar på dina medlemmar ute i stadsdelsnämnderna. Men vad jag förstår så har ni inget annat förslag än förvaltningarna, och era ledamöter i stadsdelsnämnderna har ju tyckt lite olika här och var. På Kungsholmen till exempel har man gått med de borgerliga partierna.

Anförande nr 155

Å s a R o m s o n (mp): Det kanske var jag som hade fel argumentering. Vad jag menade var att vi som sitter här i fullmäktige bör lyssna på stadsdelsnämnderna. Det är deras beslut som ska gälla, och då handlar det inte om att jag enbart pratar med de miljöpartister som sitter i olika stadsdelsnämnder. Det handlar om vad stadsdelarna efter sina diskussioner, förhoppningsvis över partigränser och förhoppningsvis också med de frivilliga organisationerna med deras kompetenta tjänstemän, har fört fram. Vad har stadsdelsnämndernas majoriteter kommit till för beslut? Majoriteterna har sett olika om; det är jag varmt medveten om. Jag hoppas också att det har varit en bidragande orsak till att man har fört mycket debatt i vissa nämnder. I vissa nämnder har man varit enig och gått på minsta gemensamma nämnare.

Det är ingen hemlighet att min personliga åsikt är att man på vissa ställen har föreslagit väldigt många områden. Jag kanske ifrågasätter om det verkligen kommer att fungera, men samtidigt är det den bedömning som vi alla måste ta emot. Jag litar på att stadsdelsnämndernas beslut är det som vi i fullmäktige bör följa i det här fallet.

Anförande nr 156

E w a S a m u e l s s o n (kd): Ordförande, fullmäktige! Jag börjar med att yrka bifall till kommunstyrelsens förslag. Det är ett förslag som är väl förankrat och genomarbetat ute i våra stadsdelsnämnder.

I den bästa av världar behövs inte heller några hastighetsbegränsningar. Människor anpassar hastigheten efter trafikrytmen. Utanför skolor och dagis sänker man hastigheten. Men tyvärr ser det inte ut så. I trafiken skördas offer, och alla är vi överens om att trafikregler behövs både som lag och norm för att rädda liv och för att minska trafikoffren.

I den bästa av världar klarar människor av att hantera alkoholen. Men tyvärr är verkligheten en annan. Alkoholen skördar långt fler offer än trafiken, och i alltför många sjuksängar ligger personer med alkoholrelaterade sjukdomar. De flesta våldsbrott begås med alkohol i kroppen.

Nu kan vi alla berätta om att vi får höra från medborgare hur oro finns för när barnen ska gå ut eller gå till skolan och från de äldre som inte vågar sig ut på grund av missbruk runtom i staden. Då är det väl inte så svårt för oss att av solidaritet och omtanke gå med på den begränsning som föreslås i ärendet? Friheten har för de flesta en begränsning just av omtanke om de få som inte kan klara av att hantera alkoholen, i det här fallet. För egen del tar jag gärna detta just av solidaritet och omtanke.

Naturligtvis behövs det fler poliser. Vi kristdemokrater skulle gärna se att det fanns minst en närpolis på 1 000 medborgare. Som ni säkert kommer ihåg vid flera tillfällen har vi tagit upp frågan om stadsvakter och även motionerat om detta. Det skulle kunna vara en ordningsskapande åtgärd i staden. Precis som flera andra har sagt så är det här bara *en* del i arbetet för att minska missbruket runtom i staden. Många har räknat upp de olika delarna. Inte minst socialtjänsten ska ta sitt ansvar, men också föräldrar måste på ett tydligt sätt agera förebilder. En tidig debut kan senareläggas om föräldrar vågar säga ifrån på ett tidigt stadium och kanske inte heller nyttjar alkohol tillsammans med barnen.

Jag förstår verkligen inte moderaternas och folkpartisternas indignation över att alkohol inte kan konsumeras på varenda kvadratmeter i den här staden.

Anförande nr 157

A n n - M a r i e S t r ö m b e r g (v): Ordförande och fullmäktige! Majoriteten i Liljeholmens stadsdelsnämnd, vår närpolis och vår lokala företagarförening välkomnar detta förslag. I majoriteten ingår i detta ärende även Folkpartiet och Kristdemokraterna i vår stadsdelsnämnd, som jag tackar speciellt för detta. Det var bara Moderaterna som röstade emot.

Vi har våra lokala problem vid sjön Trekanten. I stället för att vara en trivsamt oas med en handikappanpassad doftpark och en trevlig fruktlekpark har det blivit ett tillhåll. Det är otrivsamt och ofta vandaliserat. Fylleristerna har tagit över parken. Det har blivit ett område som många, både barn, gamla och andra, drar sig för att besöka. Det är inte alls ett trevligt picknickområde.

Vår närpolis liksom företagarföreningen välkomnar förslaget och den möjlighet som nu införs att stämma i bäcken hellre än i ån. Man kan förebygga och man kan säga ifrån innan det blir stökigt. Man ligger i startgroparna för Aktion Trekanten åter till medborgarna! Vi hoppas på att positivt beslut i kväll.

Det är inte frågan om något picknickförbud, utan det är snarare en picknickmöjlighet. Vi vill ge våra parker åter till medborgarna. Även i Liljeholmen har många medborgare hört av sig angående situationen i parkerna. Det är speciellt situationen i Trekanten som många har berört.

Jag vill tacka för ett väl genomarbetat förslag. Det är utarbetat i samarbete med stadsdelsnämnderna, där lokalkännedomen finns.

Bifall till kommunstyrelsen!

Anförande nr 158

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Ann-Marie Strömberg! Trekanten åter till medborgarna – det skulle du kunna få redan i dag om du hade velat och om stadsdelen hade velat. Det handlar inte om de regler som ni inför i dag. Det du har berättat om här är den typiska, som jag tycker att jag ser så ofta hos Vänsterpartiet, någon-annan-sjukan. Det är någon annan som ska bestämma. Sitter man i stadsdelsnämnden och har problem inom närpolisen eller någon annanstans så säger man: Någon annan ska besluta att det är förbjudet!

Det som är intressant är ju vad som händer. Jag hoppas verkligen att det blir en bra utvärdering av om Trekanten nu kommer åter till medborgarna – något som du kunde ha gjort för länge sedan. Du har kunnat göra detta i två år.

Anförande nr 159

A n n - M a r i e S t r ö m b e r g (v): Nej du, Ann-Katrin, det är precis vad vi inte har kunnat göra. Fråga vår närpolischef! Vi har ett bra lokalt brottsförebyggande råd i Liljeholmen som har många kontakter med honom. Han är väldigt angelägen om förbudet.

Som det är nu så måste man vänta till dess att bråk uppstår och till dess att det blir stökigt. Då kan man ingripa. Nu blir det alkoholförbud, och det innebär att man kan stämma i bäcken hellre än i ån, precis som jag sade i mitt anförande. Man kan be dem flytta på sig, och därmed kan vi få ett lugnare område. Polisen vill ha det här förbudet.

Anförande nr 160

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Ordförande, fullmäktige! Jag är trots allt glad. Trots debatten så vet jag att det finns en stor enighet bland politiker här i staden om att införa den nya ordningsstadgan och om att införa förbud. Jag vet att man i många stadsdelar, där man ju faktiskt har utarbetat förslagen, har varit eniga över partigränserna. Det ger ju en trygghet, tycker jag, och det är ett bra sätt att möta detta inför framtiden.

Jag är glad över att Folkpartiet, även om man avslår hela förslaget här, ändå tar upp det här med lekparken på offentlig plats. Det gör inte Moderaterna.

Efter att ha lyssnat på debatten så måste jag ställa frågan till Moderaterna om vad de menar med punkt 2 i sitt förslag och reservation. Där säger ni att ni vill ge stadsdelsnämnderna rätt att i fall där den lokala säkerheten så kräver införa tidsbegränsade förbud efter samråd med polisen. Det förslag som nu presenteras har faktiskt utarbetats i samråd med polisen. Varje stadsdel har tagit fram sina förslag. De har antagit detta med ett tydligt barnperspektiv i åtanke. De har tagit fram ställen där det finns lekande barn och skolor i närheten av de små parkområdena, och de har gjort det efter samråd med polisen.

I förslaget står det också tydligt och klart att det kan vara så att byggnation kan göra att saker och ting förändras i staden. Därför kan man också få begära att ett förbud kan upphöra.

Så vad innebär egentligen er att-sats 2? Om man hör er debatt och er diskussion och läser brödtexten så handlar det bara om parker. Men om man vet hur det hela har gått till och tar fram förslaget så kan jag egentligen inte annat än att tolka att punkt 2 gör att ni stöder förslaget.

Anförande nr 161

K r i s t i n a A l v e n d a l (m): Ordförande! Nu har vi hört många talare i den här stolen som har sagt att det är invånarna själva som efterfrågar detta.

Man har gjort undersökningar av detta. Jag har en sådan redovisad här, där man kan konstatera följande: På frågan om ifall det är bra med alkoholförbud i parkerna svarar 32 procent ja och 46 procent nej. Ni har ju inte ens stöd av invånarna i Stockholm trots att ni hävdar det. Denna undersökning är ändå gjord av Södermalmsnytt – i den stadsdel som nu får flest förbud. Det kanske är tur att man inte bor på Söder; vad vet jag?

Jag har vid tidigare tillfällen i talarstolen sagt att jag tycker att det är mycket märkligt att man på det här sättet fattar så långtgående beslut i frågan utan att kunna utvärdera och ändra dem. Ni vill införa alla de här förbuden och utvärdera dem om flera år. Vi säger – både Peter och jag har varit uppe och sagt det – att det finns ställen där man kanske måste diskutera detta. Men då ska förbuden vara tydligt tidsbegränsade i ett antal månader. Därefter ska det göras en utvärdering.

Anförande nr 162

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Kristina Alvendal! Det är inte lätt att stå i talarstolen här och ha en annan åsikt än den som du ska företräda och som finns i den reservation som det handlar om. Om man tittar på och noga studerar de förslag som finns så vet man att de gäller om det finns lekande barn i närheten. Förslagen är framtagna tillsammans med medborgare i stadsdelen och med poliser. Det finns ett förslag i ärendet om att göra en uppföljning och det finns dessutom förslag i ärendet om att man kan begära att förbudet upphävs om situationen ändras runtomkring.

Så vad är det? Du har inte riktigt svarat på min fråga om punkt 2. Det är svårt för vissa moderater att stå upp till försvar för den reservation som är lämnad från Moderaterna.

Anförande nr 163

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): I kväll kommer majoriteten att med det här förslaget lura de flesta av stockholmarna. Allra mest kommer ni att lura dem som är mest förtvivlade över att de har narkomaner och fyllerister utanför sin port. Om man inte har kunnat göra någonting tidigare så kan man inte göra någonting nu heller. Ni har givit dem falska förhoppningar. De tror att världen kommer att se annorlunda ut så fort det här protokollet är justerat, och det ska ju göras omedelbart.

Men så kommer det inte att bli. Jag är bekymrad över att man går ut och förespeglar människor någonting som inte har en möjlighet att bli av.

Anförande nr 164

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Vi har nog en annan erfarenhet. Vi vet att förbud i andra parker, till exempel det i Vitabergsparken som ni antog, också har inneburit förbättringar.

Men vi ger inga falska förhoppningar. Vi ger inga sådana löften. Däremot har jag noterat att vissa delar av oppositionen enbart pratar om parker och inte har förstått hela detta ärende. Det tycker jag är sorgligt. Det finns många fler parker där det är tillåtet att vistas och ha picknick och där det inte finns något förbud än vad det här handlar om. Det gäller skolgårdar, centrumanläggningar, parklekar och lekparkar i offentliga miljöer. Titta på de grönområdena! Det handlar mycket om områden där barn vistas och där detta upplevs som väldigt farligt. Då kanske ni kan stämma ned tonen lite grann.

Anförande nr 165

K a r i n R å g s j ö (v): Det här är en intressant debatt. Men fortfarande finns det många frågetecken. Varför gör vi det här? Är det för att vi har en oerhört rigid inställning till alkohol? Är det för att vi hatar picknick?

I Katarina-Sofia har vi, precis som Ann-Marie sade, verkligen lyssnat på alla. Vi har lyssnat på alla de människor som är störda i sina bostäder av skrik och skrän från olika parker. Vi har lyssnat på de äldre som inte vågar gå ut. Vi har lyssnat på tonårsföräldrarna, vi har lyssnat på rektorerna, vi har lyssnat på förskolecheferna och vi har framför allt lyssnat på polisen. Ni verkar inte ha lyssnat på någon, och det är lite märkligt. Eller så är det kanske alltid så.

Vi kan fortsätta ha våra picknickar. Det finns massor med platser som vi fortfarande kan ha det på – vi som gillar picknick.

Detta är ett led i det arbete som pågår och som handlar om att vässa de alkoholpolitiska instrumenten. Men det verkar inte Moderaterna vara intresserade av. Alkohol-

konsumtionen tickar på, men det verkar ni inte bry er om. Det är "rör inte min flaska" som gäller.

Självfallet innebär inte det här förslaget att ungdomarna kommer att sitta med föräldrarna i soffan och se på tv eller att missbrukarna kommer att lämna parken. Det behövs andra åtgärder för det, och sådana har vi också försökt få i gång. Det gäller exempelvis genom den nya enheten – missbrukarmottagningen – som vi har på Södermalm tillsammans med landstinget. Det gäller också det arbete som är i gång i stadsdelarna för att få ned alkoholkonsumtionen i ungdomsgruppen. Det har vi faktiskt lyckats med.

Efter att ha lyssnat på Moderaterna måste jag säga att ni har en oerhört populistisk hållning i alkoholfrågan. Att alkoholen är vårt största folkhälsoproblem verkar inte ni bry er om. Det är ni ganska obekymrade över. Vi försöker på alla sätt att hitta rimliga åtgärder för att skicka ut en signal bland annat till ungdomarna om att inte dricka i parken. Men ni verkar som sagt inte vara speciellt bekymrade. Ni har en oerhört flummig attityd till alkohol som absolut inte överensstämmer med er syn på narkotikan.

Självfallet kommer vi att titta på det här, se vad som händer och göra någon form av utvärdering och följa upp den här ordningen i ordningsstadgan. Men under tiden kan ju Moderaterna ägna sig åt att flumma vidare och ta fram ännu fler populistiska förslag när det gäller alkohol.

Bifall till kommunstyrelsen!

Anförande nr 166

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Man ska vara tacksam för att ni inte säger att vi bedriver någon flummig alkoholpolitik, för det gör vi inte. Jag är glad för att du inte sade det. Men jag skulle vilja fråga Karin Rågsjö en sak.

Du säger nu att ni vässar det alkoholpolitiska instrumentet. När man gör det – får man då dricka alkohol i Rålambshovsparken om det är parkteater där men inte om det inte är teater? Då är det alltså förbud. Vi hörde här tidigare att det inte var så farligt, för de människor som tittar på teater är liksom lite finare och de brukar aldrig dricka för mycket. Är det en uppfattning som du delar?

Anförande nr 167

K a r i n R å g s j ö (v): Ordförande! När jag pratade om att vi ska ta ett helhetsgrepp på frågan, Ann-Katrin Åslund, så är det här en åtgärd av flera. Det handlar om att arbeta förebyggande med ungdomar. Det handlar om att ha en schyst restaurangpolitik, som vi diskuterade förra gången. Ni kommer väl ihåg helrören? Då hade ni också en oerhört passiv hållning.

Det gäller att få i gång en missbrukarvård. Det gäller så många åtgärder. Det handlar om att ha en bättre samverkan med landstinget. När det gäller teater är det väl självklart att det är en viss annan kontroll på en teaterpublik än ett gäng 16-åringar som sitter i en park. Den avvägningen har vi förstås gjort.

Anförande nr 168

Kristina Alven dal (m): Visst finns det problem med alkohol – det har framgått här, och det är väl ingen som har sagt emot det. Man upprepar att det finns problem om och om igen.

Men vi har försökt hävda här i dag att alla verktyg som faktiskt betyder någonting om man menar allvar med att man vill ha minskade alkoholproblem i samhället redan finns. Det finns möjlighet att omhänderta berusade personer. Förargelseleväckande beteende är inte okej. Minderåriga får inte dricka sprit och alkohol vare sig hemma eller i parkerna egentligen.

Du säger att ni tar ett helhetsgrepp. Problemet är att helhetsgreppet fattas. Ni nämner ingenting om att vi behöver fler poliser för att efterfölja alla de förbud som ni nu inför. Vi behöver fler papperskorgar. Vi behöver mer trivsel över lag, med belysning och annat.

En annan fråga som ni inte berör över huvud taget i ert så kallade helhetsgrepp är föräldrarnas ansvar för barns alkoholkonsumtion.

Anförande nr 169

Karin Rågsjö (v): Är det någonting som Stockholm har lyckats med så är det att få i gång tonårsföräldrar. Det måste jag säga. Det kan vi ta åt oss äran av allihop. Är det någonting som Stockholm ligger i framkant med så är det just att arbeta med tonåringar, alkohol och föräldrar. Alkoholkonsumtionen i årskurs 9 har ju gått ned. Det får vi tycka är väldigt bra.

När det gäller helhetsgreppet så måste vi jobba på många arenor samtidigt. Det är oerhört viktigt. Det här är en fråga av kanske 20 frågor. Det är inte den bärande frågan; det är en självklarhet. Men vi gör detta för att skicka ut signaler till tonåringar, till deras föräldrar och till allmänheten.

Anförande nr 170

Ulf Friedebäck (fp): Fru ordförande! De flesta tycker att det är okej att dricka vin och öl på en picknick i någon park. Ungefär så sade Jari Visshed i sitt inlägg. Tänk att jag håller med dig, Jari! Jag tror att det är så; de flesta tycker om det. Men ändå är du med på förbudet – av något slags alkohopolitiska skäl om jag uppfattade det rätt.

Ann Mari Engel talade i sitt inlägg om alla brev från Södermalmsboende som hon har fått. Det är de boende intill parkerna som är oroliga för det busliv som är där. Som jag sade i mitt inlägg *är* det ett problem att det sups, bråkas och skräpas ned i parker i staden. Det måste vi göra någonting åt. Jag och Folkpartiet förstår att de kringboende är oroliga. Men här måste vi se till att polisen får resurser så att man kan ingripa. Vi har lagstiftningen i dag.

Göran Holmström i kd! Du talade om förbudet mellan klockan 22 och 07 i Vita bergsparken som vi införde under förra mandatperioden. Det förbudet tycker jag och vi är alldeles utmärkt. Där är det verkligen ett instrument. Det finns inte en normal

familj som är ute och har picknick klockan två på natten. Det är klart att man inte ska supa då!

Birgit Marklund talar om de stora spritbeslag som man gör på Djurgården i dag. Det är precis det som är poängen med vårt förslag. Redan i dag kan man ingripa i vissa fall. Det är ju i dag man gör beslagen, Birgit! Vi har lagstiftningen redan i dag.

Sedan pratade Åsa Romson om sin personliga uppfattning. Hon talar om att det kanske är för många förbud i vissa områden, om jag hörde rätt. Men hon går inte riktigt in på vilka områden hon menar. Det kanske hon kan göra här. Hon kan väl svara på i vilka områden hon tycker att det är för mycket förbud. Det kanske är på Södermalm – vad vet jag?

Avslutningsvis måste jag ställa en fråga till Moderaterna. Det är ungefär samma fråga som socialborgarrådet ställde. Det står nämligen i er andra att-sats att man ska ge stadsdelsnämnderna rätt att i fall där den lokala säkerheten så kräver införa tidsbegränsade förbud. Om jag har förstått ärendet rätt så har det redan varit i stadsdelsnämnderna. Det kommer ju därifrån! Dessutom är ju er politik att ni vill avskaffa stadsdelsnämnderna.

Anförande nr 171

J a r i V i s s h e d (s): När man lyssnar på Ulf Fridebäck låter det som om det nu har blivit ett generellt förbud mot picknick i staden och att det är förbjudet i alla parker. Så är det inte. Om man tittar på de kartbilder som finns ser man att de platser där man har förbud dygnet runt är mycket begränsade. Det finns vissa hårt utsatta parker där detta är genomfört.

Man kan fortfarande ha sin picknick. Jag tror tvärtom att många drar sig för att ha picknick i dag därför att man upplever att det finns ett sådant bus i parkerna. Det är därför bra att vi antar det förslag som föreligger.

Jag håller med Ulf Fridebäck om att det finns en underlighet i Moderaternas yrkanden. Jag tror dessutom att de inte är riktigt lagenliga. Det är fullmäktige som beslutar om den lokala ordningsföreskriften. Detta kan man inte lägga på en stadsdelsnämnd. Dessutom ska det sedan tas av länsstyrelsen. Jag tror att de yrkanden som Moderaterna har är felaktiga.

Anförande nr 172

U l f F r i d e b ä c k (fp): Jari! Det beror naturligtvis lite på i vilken stadsdel man uppehåller sig när man diskuterar om det är mångt och mycket och om det finns parker kvar att ha picknick i. Om man går till våra ytterstadsdelar så är det inte många områden där förbudet införs. Det är i huvudsak i centrumanläggningarna och i anslutning till dem som förbuden ligger.

Om jag exempelvis talar om stadsdelen Katarina-Sofia så är det väsentligt fler där. Det finns inte många parker kvar där du lagligen i dag kan gå ut och ha din picknick på en söndagseftermiddag med familjen och dricka ett glas vin. Det är det vi tycker är fel.

Anförande nr 173

A n n M a r i E n g e l (v): Ulf! Om du nu håller med om att det finns så stora problem så undrar man vad du vill göra åt dem. Om du lyssnade på det som jag läste upp från medborgarna så hörde du att de alla slutade med att säga att de föreslog att man skulle ha alkoholförbud. Det är det som vi tillmötesgår på vissa speciella platser. Du har helt fel i att det inte finns några platser kvar i Katarina-Sofia att ha picknick på. Jag tror att det fortfarande är tillåtet att ha picknick på alla de platser där det är trevligt. Jag betvivlar att någon människa skulle vilja sätta sig och ha picknick på de här små plättarna, Axel Landquists park till exempel, där det finns några bänkar som i dag dygnet om är ockuperade av stora missbrukargång.

När ni talar om efterlevnad och att det går redan i dag så är inte det riktigt sant. Det är till exempel ganska svårt att se vilka ungdomar som är över eller under 18 år. Allmänheten drar sig för att ingripa. Om det står en stor skylt om att det är förbjudet att dricka alkohol så är det väldigt lätt inte bara för polisen utan också för andra, föräldrar, fältassistenter och vuxna, att påtala att här får man inte dricka. Det som finns i dag är ofta ganska svårt att använda.

Anförande nr 174

U l f F r i d e b ä c k (fp): Tänk, Ann Mari Engel, att jag tror att det är många som vill ha picknick exempelvis på Nytorget. Tror inte du det? Har inte du gått förbi Nytorget en söndagseftermiddag, en lördag eller en fin vardagskväll? Det är jättemånga barnfamiljer där. Du vet ju själv hur det ser ut med lekplatsen där. Man kan gå upp på gröngräset och sitta där och ha picknick. Ska vi förbjuda det, Ann Mari Engel?

Det förbjuder vi med ditt förslag, och det är det som inte vi vill. Vi vill att polisen ska kunna ingripa i dag, och det kan den med stöd av ordningslagen och polislagen. Och säg vad du vill, men man får inte föra en massa busliv när man sitter och dricker på de här platserna. Redskapen finns i dag för det här.

Anförande nr 175

G ö r a n H o l m s t r ö m (kd): Ulf Fridebäck! Jag tror att det finns ett stort stöd för alkoholförbudet i våra parker och våra lekparkar. Ni tar själva upp just lekparkerna, där ni är öppna för att ha alkoholförbud. Men många parker funkar faktiskt som fritids- och lekmiljöer för våra barn och ungdomar. Ni tycker alltså att det är okej med ett alkoholförbud inom lekparkens gränser, men inte okej i parken som ligger strax utanför. Jag tycker inte att det hänger ihop.

Ni missar det väsentliga. Det handlar just om barns och ungdomars fritids- och lekmiljöer. Man kan gå ut och ha picknick hur mycket som helst. Men den här regleringen gör att man kanske avstår från det där vinet till kycklingen eller den där starkölen till salladen under tiden som förbudet gäller.

Anförande nr 176

U l f F r i d e b ä c k (fp): Ordförande och Göran Holmström! Jag tror inte att vi missar det väsentliga. Det väsentliga för oss är, som vi har framhållit flera gånger, att

det inte går att övervaka beslutet på ett bra sätt. Det kommer att drabba dem som är laglydiga och skötsamma. De som struntar i alla förbud kommer naturligtvis att sitta där och dricka ändå. Det är verkligheten, Göran!

Anförande nr 177

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Jag har försökt, fru ordförande, att inte förlänga debatten. Men jag fick en fråga som jag ändå känner att jag måste besvara. Den är ställd med anledning av den reservation som Moderaterna har lämnat i kommunstyrelsen. Vi vill avslå förslaget därför att vi menar att det inte är tillräckligt genomarbetat. Vi vill också ge kommunstyrelsen i uppdrag att i samverkan med polisen ansvara för en översyn av säkerheten och ordningen i stadens parker.

Vi blundar inte för att det kan förekomma situationer som vi tycker är oacceptabla. Jag själv brukar passera Humlegården när det är match på Stadion. Där kan det ibland, när polisens underrättelseverksamhet inte har fungerat, vara bråk mellan de två olika klackarna.

Vi har, precis som i den aktivitet vi bedriver mot narkotikamissbrukare, valt ut ett antal speciella platser. Det är Gullmarsplan och Plattan för att ta några. Där sätter vi in vissa insatser. I stället för det totalförbud som lägger en förlamande hand över många av våra centrumanläggningar och parker – jag ber om ursäkt för att vi inte har nämnt ordet centrumanläggningar tillräckligt många gånger för att majoriteten ska höra det – tycker vi att stadsdelsnämnderna ska kunna ges rätt när säkerheten så kräver att införa tidsbegränsade förbud.

Vi tror inte på de generella förbuden. Även förra veckan förespråkade jag vår ganska sakliga linje i frågan om alkohol. En vänsterpartist var uppe och sade: Får vi bara bort helrören klockan ett på krogen och lite förbud i parkerna så har vi löst det här med alkoholen! Jag tror inte att det är de förbud som majoriteten nu levererar som löser det. Som jag sade i mitt inledningsanförande är det hur vi över huvud taget hanterar ungdomars början att dricka alkohol som räknas.

Vänsterpartistens linje är nästan att jämföras inte med motbok utan snarare med det amerikanska totalförbudet på 20-talet. Inte ens det lyckades. Det handlar om hur vi motiverar människor att ta ansvar för sina ungdomar.

Därför har vi lagt fram de här skrivningarna, och jag hoppas att de som ställde frågan nu har fått ett svar på den.

Bifall Moderaternas reservation!

Anförande nr 178

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Jag skulle bara vilja fråga lite till. Tidsbegränsade förbud, säger du. Hur långa tider hade ni tänkt er? Handlar det om en vecka, handlar det om ett år eller handlar det om några månader?

Det finns ju möjligheter att göra insatser redan i dag när det är oroligt på vissa ställen enligt de lagar som vi redan har.

Men den stora frågan är alltså: Hur långt är ett tidsbegränsat förbud, oftast?

Anförande nr 179

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): För mig skulle ett tidsbegränsat förbud för alkoholförtäring på ett område som vi nu inte ens kommer att lägga förbud på, runt Djurgårdsbrunnnsområdet, kunna vara från den 30 april till skolavslutningen den 10 juni. Vi vet ju att ungdomar väljer att förtära alkohol där under den begränsade perioden.

Anförande nr 180

J a r i V i s s h e d (s): Lundén-Welden talar här om totalförbud. Detta är inget totalförbud, utan jag tycker att det är ett mycket väl avvägt förslag som föreligger nu. Det gäller å ena sidan buset, å andra sidan dem som vill ha picknick ute i parkerna.

Jag välkomnar i och för sig att Moderaterna vill ge stadsdelsnämnderna ökade befogenheter. Ni brukar ju inte göra det i andra sammanhang. Men här vill ni göra det. Jag tror att den makt ni vill ge stadsdelsnämnderna är olaglig rent formellt. Lokala ordningsföreskrifter måste antas av fullmäktige och godkännas av länsstyrelsen. Jag tror alltså inte att era förslag håller ens av formella skäl.

Anförande nr 181

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Fru ordförande! Det är fascinerande att höra Jari Visshed, som säger att han är för förslaget men samtidigt är nöjd, glad och belåten med att när han någon gång går ned till parken på Kungsholmen och det är parkteater så får han minsann dricka vin. När det inte är parkteater så får han inte dricka vin, men då är han ju inte där så då gör det inte så mycket.

Vi får tydligen dricka vin i Galärvarvsparken när Parkteatern har sina föreställningar där. Vad ger det för signal? Det visar ju hur orimligt det som ni har föreslagit är. Det är därför vi yrkar avslag på förslaget.

Anförande nr 182

K a r i n R å g s j ö (v): Någon motbok vill vi inte införa. Däremot är vi oerhört oroliga för de alkoholproblem som vi har fått i Sverige på grund av en stigande alkoholkonsumtion. Det handlar om att alkoholkonsumtionen har gått upp med 30 procent sedan 1996. Den ökar i alla åldersgrupper, och det är vi väldigt oroliga för. Vi är oroliga för att unga vuxna står i kön till missbruksenheter. Vi är oroliga för att alkoholskadorna ökar specifikt i Stockholmsområdet och specifikt också hos kvinnor i medelåldern. Det kanske är intressant. Vi är väldigt oroliga för det läge som vi har i den här staden. Det kommer att kosta oss väldigt mycket både när det gäller människors tragedier och ekonomiskt.

Jag är också orolig för att det pratas så mycket här i salen till höger om mig. Men jag kanske klarar det här ändå.

Du tog upp hur det är i USA, Peter. Där har man en 21-årsgräns i de flesta delstaterna för ungdomars alkoholintag över huvud taget. Jag vill bara påminna om det. Där har man lyckats bra just genom att skicka ut en signal.

Anförande nr 183

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Ordförande, Karin Rågsjö och övriga debattörer! Inte med ett ord har ni sagt hur just detta förbud som ni nu vill införa kommer att förbättra för barnen och för kvinnorna och få folk att dricka mindre alkohol. Detta ska man dessutom höra från ett parti som nu vill lämna den restriktiva narkotikapolitiken och tillåta sprututbytesprogram trots att vi har en restriktiv hållning!

Det känns så konstigt. Vi har inte olika uppfattningar om att vi ska ha en politik som förhindrar ungdomarna att börja dricka alkohol allt tidigare. Men det är inte de som är ute i parkerna, och om de är ute i parkerna så kommer de att fortsätta dricka alkohol vid studentexamen runt Djurgården och i andra parker. Det gäller troligtvis inte centrumanläggningen i Skärholmen eller Bredäng. Det är en helt annan fråga. Det handlar nämligen om attityden, och det blir ingen skillnad för att ni förbjuder helrör klockan ett på natten eller belägger ett antal parker med alkoholförbud.

Anförande nr 184

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Ordförande, fullmäktige! Attityden påverkas onekligen av en massa vuxna som sitter och dricker. Det kan man nog inte komma ifrån, och det vore sorgligt om man inte insåg det. Jag vill ändå vända mig till Ulf Fridebäck, för det var han som fick mig att begära ordet.

Jag vet inte om det var en felsägning när han tog Nytorget som exempel. Där finns det en lekplats på allmän mark. Ni lägger ju själva fram i ert förslag att ni tycker att det som ni kan acceptera ingår i ordningsföreskrifternas generella förbud. På Nytorget pågår det över huvud taget mycket lek. Många ungdomar är där på kvällarna, på eftermiddagarna och dagarna. Jag tycker att man ska kunna ha picknick där, men då kan man ha det med saft och bulle och bjuda barnen. Det är anledningen till att Nytorget inte finns med här. Barn och ungdomar vistas där.

Man kan gå några steg tvärs över till Vitabergsparken. Där är det tillåtet att dricka alkohol ända fram till klockan 22. Och det förbudet tycker du är bra, sade du ju här ifrån talarstolen.

Som vuxen och förälder ska man kunna vara en förebild. Det är på det sättet man ändrar attityder. Det vet vi, och det vet även Moderaterna. Annars skulle de inte gå med på att ha den här kampanjen år ut och år in för att påverka tonårsföräldrarna.

Jag vill också vända mig till Peter Lundén-Welden när det gäller det här med totalförbud. Det är det inte! Ni vill ju inte heller ha de generella förbuden. Det tycker jag är lite märkligt. Ni avslår hela ärendet om det här med lekplatser på allmän mark, om skolgårdar, parklekar och centrumanläggningar. Det är det generella förbudet. De andra är specifika i varje stadsdel, precis som ni tar upp i er punkt 2. Även vi har tidsbegränsade förbud, det vill säga mellan klockan 22 och 7 på morgonen i vissa

parker. I de flesta kan man fortfarande ha picknick, och det bästa är väl att man har kaffe, bulle och saft om man ska vistas i vissa av dem efter klockan 22.

Jag vet inte om Peter Lundén-Welden, som sitter i Östermalms stadsdelsnämnd, också tog upp det här med Djurgården och diskuterade det där. Vad sade i så fall de övriga i stadsdelen? Ville de pröva att införa det här vid skolavslutningen? Det är ju så fullt med folk runt Djurgården då, inte minst en specifik dag då man kan tro att Djurgården kommer att sjunka. Men då är det många vuxna där som föregår med gott exempel och är goda föredömen. Det finns föräldravandrare, poliser, fältare, uppsökare och så vidare. Så just den tidsbegränsningen kanske inte riktigt behövs.

Anförande nr 185

U l f F r i d e b ä c k (fp): Fru ordförande! Alla som har varit på Nytorget vet att lekparken och själva parken är klart avgränsade. Det är till och med trappor upp – visserligen inte många trappsteg, Margareta, men ändå några. Det är alltså lätt att göra en avgränsning mellan lekparken och själva Nytorget. Det är mycket tydligt. Alla som har varit där kan se det. Naturligtvis ska man inte sitta och dricka öl och vin och ha picknick där gungorna och karusellerna är, utan man ska vara på den gröna plätten där själva planteringen finns. Där kan man gott sitta.

Vitabergsparken kan man gå till. Det är i och för sig inte så långt, men förbudet gäller nattetid där.

Anförande nr 186

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Det är helt otroligt och fascinerande – här står Ulf Fridebäck i talarstolen och säger att det är en trappa där så att man kan se var gränsen går! Man ska vara på grönområdet och inte i lekparken, säger han. På grönområdet, där alla kan se dem, ska alltså de vuxna sitta och vara goda förebilder och pimpla ur vinflaskan.

§ 26 Revidering av taxa för miljö- och hälsoskyddsnämndens verksamhet enligt miljöbalken

Minoritetsåterremiss från kommunfullmäktige den 18 april 2005 (utl. 2005:119)

Anförande nr 187

Borgarrådet G u n n a r s s o n (mp): Ordförande, ledamöter! Nu efter tredje gången kommer taxan tillbaka, och då på grund av en minoritetsåterremiss vid mötet den 18 april. Ärendet gick då tillbaka för ytterligare handläggning.

Jag vill först påpeka att den inriktning som taxan har och som ska vara mer styrande för hanteringen av olika typer av klagomål och även satsningar på energi i egenkontrollområdet innebär att man får en fast avgift i stället för att man betalar per timme för de klagomål och den handläggning som varje fastighetsägare har. I princip blir det billigare totalt sett för fastighetsägarna med det här systemet. Dessutom finns det en hel del rådgivning och information som går till fastighetsägarna, bland annat om energianvändningen, som också innebär att man kan få en del besparingar gjorda i sina fastigheter.

Eftersom det finns en reservation från Moderaterna och Folkpartiet om att de vill avslå förslaget till taxekonstruktion vill jag också påpeka att vi redan fattade beslut förra gången om själva konstruktionen av taxan med det innehåll som den hade. Vi fattade också beslut om taxan för de fastighetsägare som äger fler än 25 000 lägenheter. Det som vi ska fatta beslut om nu är de fastighetsägare som äger mellan 100 och 15 000 lägenheter.

Vi gjorde en rättelse som innebär att det blir något lägre kostnad per lägenhet. Minoritetsåterremissen handlade om likställighetsprincipen. I det svar som vi nu får från stadsledningskontoret är det helt klart att likställighetsprincipen är uppfylld.

Med detta yrkar jag bifall till kommunstyrelsens förslag till beslut.

Anförande nr 188

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Fru ordförande! Jag ska göra mitt kortaste inlägg i dag, och yrka bifall till reservationen från Moderaterna, Folkpartiet och Kristdemokraterna i kommunstyrelsen.

Anförande nr 189

M i c k e T ä l l (v): Ordförande, kommunfullmäktige! De övriga var kortfattade, så det är vi från Vänsterpartiet också då.

Invändningen mot förslaget från borgerligt håll handlade just om den differentierade avgiften, det vill säga hur den slår. De största bostadsbolagen har ju bättre möjlighet till egenkontroll, som det står i utlåtandet. Det medför mindre arbete och mindre kostnad för stadens miljöförvaltning.

Administrationen minskar också eftersom det nya systemet lättare anpassar sig till ett förändrat antal lägenheter per fastighetsägare. Detta sammantaget gör också att differentieringen av avgifterna är juridiskt korrekt enligt stadsledningskontorets utvärdering.

Minoriteten borde vara nöjd eftersom alla fastighetsägare debiteras utifrån arbetsbördan för förvaltningen. Det är alltså en likabehandling.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

*§ 35 Från bidrag till egen försörjning**Utvecklingen av ekonomiskt bistånd, förvärvsfrekvens och sysselsättningsintensitet i staden (utl. 2005:111)*

Anförande nr 190

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Herr ordförande! Vi ska nu ägna en kort stund i denna somriga junikväll åt att diskutera den politiska majoritetens största misslyckande.

Under den förra mandatperioden hade vi en klar policy för att vi ville få folk i arbete och från bidragsberoende. Efter majoritetsskiftet hade vi någon konstig debatt där den nybildade majoriteten sade: Det är fel av er att kalla det här för bidragsberoende. Man kan inte vara beroende av bidrag. Men alltför människor går nu från att arbeta till att leva på bidrag. 9,7 procent fler lever nu på bidrag.

Det policydokument som fanns i staden för att minska bidragsberoendet och få dem som har ett utanförskap in i arbete och den slutrapport som vi i dag behandlar visar att också på denna punkt har majoriteten kapitulerat. Man skriver i föredragande borgarrådets text: Den öppna arbetslösheten har minskat något. Ja, vi som följer den allmänna debatten vet att 1,5 miljoner svenskar nu är i någon form av arbetsmarknadspolitisk åtgärd. Det är då som ni i majoriteten skriver att den öppna arbetslösheten har minskat något.

Borgarrådet skriver också att många av dem som får ekonomiskt bistånd är sjuka och saknar sjukpenning. Ja, de är utskrivna och lever i dag på socialbidrag därför att det är viktigare att skyffla individerna mellan olika åtgärder och olika bidragssystem än att göra någonting åt de verkliga problemen.

Vänsterpolitiken är sammanfattningsvis förödande för de människor som vill kunna försörja sig själva och sin familj med eget arbete. Därför måste jag säga att det är bekymmersamt att ni inte vill ge i uppdrag till kommunstyrelsen att genomföra en beskrivning för att fortsätta arbetet med att minska bidragsberoendet. Vi måste få folk i arbete. Det trodde jag var en gemensam linje för oss ansvariga politiker i Stockholm. Vi måste slåss för arbetslinjen och inte bidragslinjen.

Bifall till den gemensamma reservationen från m, fp och kd i kommunstyrelsen!

Anförande nr 191

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Ordförande, fullmäktige! Jag kan hålla med föregående talare om att arbetslöshet är ett stort gissel för människan. Jag tror att vi allihop vet att de flesta människor vill ha ett arbete. De vill försörja sig. De vill kunna klara sig själva. Men så är inte alltid fallet. Speciellt i tider med stor arbetslöshet vet vi att det är som kommunicerande kärl. Då ökar också försörjningsstödet.

Det här är ju en slutrapport om det arbete som har skett 2002–2003 med de två extraresurser vi har haft, som har gjort ett gott arbete, inte minst för att se till att man mellan stadsdelarna ska få arbeta upp metoder för att arbeta tillsammans, över huvud taget en metodutveckling. De har gjort ett mycket bra arbete, annars skulle situationen ha sett oändligt mycket värre ut. Det är jag fullkomligt övertygad om.

Föregående talare tog också upp att fler människor är sjuka och saknar sjukpenning. Det är sant. Tittar vi på kurvorna ser vi att de handlar om att man är arbetslös och behöver försörjningsstöd. Den andra stora stapeln är faktiskt de som blir utförsäkrade från försäkringskassan och också kräver rehabiliteringsinsatser för att återigen kunna komma i arbete. Det är självklart att man också måste jobba med det.

Vi har genom olika nätverk, genom de två generalerna, som de kallas, fått fram en metodutveckling för arbete. Vi har också utvecklat arbeten inom det socialmedicinska nätverket. Vi har dessutom satsat mycket hårt på att få ungdomar i arbete. Jag hade glädjen att så sent som i dag träffa många från flera olika stadsdelar där man pratade mycket om hur man utvecklar det arbetet på olika sätt, bland annat genom Navigatorcentrum, men också genom samma metod och på samma sätt som har utvecklats kontinuerligt och funnits i många år i Skellefteå, det vill säga Urkraft. Vi kommer självklart inte att förtrötas i det här arbetet därför att vi vet att både den enskilda människan och staden som helhet mår mycket bättre av att människor kommer i arbete.

Den stora skillnaden är ändå att vi har ett högre belopp i försörjningsstödet än vad oppositionen hade tidigare och har nu också. Vi tycker att även om man är arbetslös, även om man saknar arbete ska man kunna röra sig i staden. Vi har därför lagt till SL-kortet just för att man både ska kunna ha ett värdigt liv, besöka sina vänner och sin släkt, och kunna åka runtom i staden för att själv söka olika jobb.

Vi fortsätter också på de olika Jobbcentrum som finns. Stockholm Matchning och en hel rad olika sådana verksamheter finns i varje stadsdel, där de också fortsätter sitt arbete för att få människor i jobb. Konjunkturen har vänt, säger man, men jobben saknas. Det som också står i reservationen är att vi har självframkallande lågkonjunktur. Då undrar man genast hur det är i de borgerligt styrda kommuner där arbetslösheten ökar och där summan för försörjningsstödet ökar katastrofalt. Har de en självframkallande lågkonjunktur i de kommunerna också?

Bifall till kommunstyrelsen!

Anförande nr 192

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Herr ordförande! Borgarrådets fem minuter långa inlägg visar att majoriteten tycks ha kapitulerat. Den stora insatsen för att hjälpa våra socialbidragsberoende medmänniskor är att man har höjt socialbidragsnormen så att det nu ingår ett SL-kort värt 600 kronor. Med det nöjer man sig. Lite grann sade borgarrådet om Stockholm Matchning, och några av de initiativ som den borgerliga majoriteten tog under den förra mandatperioden skulle ni fortsätta med.

Men om jag hade varit ansvarigt borgarråd och hade skrivit fram det här ärendet, där rapporten säger att vi inte lyckades med målet att halvera antalet bidragsberoende i

Stockholms stad – vi lyckades inte ens med den ganska modesta halveringsmålsättningen – skulle jag inte nöja mig med att SL-kortet nu ingår i socialbidragsnormen. Då skulle jag bifalla den gemensamma borgerliga reservationen, att faktiskt ge kommunstyrelsen ett uppdrag att återkomma med en genomförandebeskrivning för att fortsätta arbetet med att minska bidragsberoendet. Men det hade majoriteten ingen lust med.

Anförande nr 193

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Peter Lundén-Welden har alltid lyssnat som han har haft lust med. Men eftersom ni brukar säga att summan har ökat, och det är sant, vill jag också tala om för fullmäktige att det beror på att vi har en annan syn på människor än vad ni har. Vi har en annan syn på människor som saknar arbete. Vi anser att de faktiskt också behöver ett socialt nätverk trots att de tyvärr är arbetslösa.

Men jag nämnde också många andra saker, bland annat det ni har startat, men också många saker som vi har startat men som ni har varit motståndare till. Det är intressant, för egentligen vill ni bara stå här och skälla på en lågkonjunktur som påbörjades under er mandatperiod. Ni kan inte ta till er eller stödja de nya verksamheter som startas. Det vågar ni inte, för då är ni väl rädda för att vi skulle lyckas alltför bra.

Anförande nr 194

A b i t D u n d a r (fp): Ordförande, ledamöter! Borgarrådet Margareta Olofsson säger att vi har lågkonjunktur. Visst kan det ligga något i det. Men ni har ju inte gjort någonting. Om jag börjar i den ändan, det vill säga att politiskt måste man ta vissa beslut för att försöka påverka och sätta upp mål. Ni har inte gjort någonting. Jag menar att det inte är något svar du lämnar här. Det är precis som du var inne på, vi har olika människosyn. Ni frågar individen: Vad har du för problem? Vi undrar: Vad kan du göra? Det är precis det som är skiljelinjen mellan oss och er.

Detta präglar även vår socialpolitik. Vi tror på individernas möjligheter. Om de fick förutsättningar skulle de kunna arbeta. Vi ska inte skapa system som pacificerar individer. Tyvärr får vi fortfarande uppgifter från våra olika stadsdelar om att människor växer in i ett utanförskap som inte är acceptabelt. Det går till och med ned i åldrarna och blir något slags socialt arv. Det blir en självklarhet att man ska försörja sig med socialbidrag. Detta måste vi göra någonting åt. Framför allt tänker jag på ungdomar som har hamnat utanför gymnasiesystemet, det så kallade individuella systemet, som inte går i skolan. Det blir någon sorts utslagningsmekanism. Den enda fråga man ställer till de ungdomarna är: Hur ska du fixa ditt liv? Hur ska du försörja dig? Ändå får man svaret: Tyvärr, tyvärr, det är soc.

Det är precis detta ni har misslyckats med. Ni har gett budskapet att någon annan ska fixa ditt liv. Detta är inte acceptabelt. Detta är inte moraliskt eller etiskt rätt. Därför måste vi med alla medel försöka få dem som kan arbeta att arbeta. Socialbidraget har sina funktioner och det är viktigt. Däremot måste vi vara mycket klara och tydliga med att de som kan arbeta ska försörja sig. De ska inte pacificeras. Då har du kommit med förslag, till exempel Skärholmen. Skärholmsmodellen har gett resultat och ger

resultat. Jag har besökt dem. De aktiverar individerna, passiviserar dem inte. Men ni har sagt nej. Detta är precis vår ideologiska skiljelinje även i det avseendet.

Härmed yrkar jag bifall till den borgerliga reservationen.

Anförande nr 195

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Abit Dundar! Var har du den vetenskapliga utvärdering som säger att Skärholmsmodellen är bättre än de andra modellerna i de andra 17 stadsdelarna? Det finns ingen sådan vetenskaplig utvärdering som säger att just den är bättre.

Man har olika modeller i olika stadsdelar som man jobbar med för att få människor i arbetet. Jag tycker nästan att det är en oförsämndhet att säga att jag inte bryr mig om människorna. Det var faktiskt vad du stod i talarstolen och sade.

Däremot vet jag att en del människor, en del ungdomar, under många år sett att deras föräldrar inte har jobbat. Men det har inte uppstått nu, Abit Dundar. Det har uppstått tidigare, och tyvärr är det någonting som är väldigt tråkigt och som man måste jobba mycket med, för människor ska ha jobb, komma i arbete och även känna en värdighet i livet.

Anförande nr 196

A b i t D u n d a r (fp): Borgarrådet tolkar det så själv. Jag har inte sagt att du inte bryr dig. Däremot hjälper inte den politik ni har fört och fortfarande för de individerna, de människorna. Det är det jag står här och säger. Du behöver inte blanda in personliga känslor i det här. Jag står för det. Jag tycker att den politik ni har genomfört är pacificerande. Den hjälper inte de ungdomar som växer upp i våra förorter. De skulle behöva mycket mer av det som den nämnda Skärholmsmodellen går ut på. Man aktiverar individer. Man accepterar inte att bara ställa frågan: Vad har du för problem? Det är det, Margareta. Jag har inte sagt att Skärholmsmodellen är bättre än andra men det är den bästa möjliga utifrån de modeller som använts hittills. Jag tycker fortfarande det. Utvärderingen kommer. Det får vi se. Jag säger att de aktiverar individerna och ger ganska tydliga budskap till de arbetssökande, och det är jätteviktigt.

Anförande nr 197

D é s i r é e P e t h r u s E n g s t r ö m (kd): Ordförande, ledamöter! Det vi behandlar i det här ärendet är egentligen två rapporter som heter *Från bidrag till egen försörjning* och *Utvecklingen av ekonomiskt bistånd, förvärvsfrekvens och sysselsättningsintensitet i staden*. De här rapporterna ska vi godkänna och skicka vidare till olika nämnder och förvaltningar är det tänkt.

Om man tittar på kostnaderna för försörjningsstödet ser man att det har ökat under den nuvarande majoriteten. Ute i stadsdelarna har vi ju stora problem med de här kostnaderna. Om man tittar på den förra majoriteten, som vi tillhörde, m, fp och kd, kan vi notera att kostnaderna minskade med 45 procent. Vi i oppositionen vill att

kommunstyrelsen ska återkomma med ett förslag till hur man kan fortsätta arbetet för att minska bidragsberoendet. Vi är alltså inte nöjda med dagens situation.

I rapporten kan man utläsa att många projekt som har genomförts ute i stadsdelarna har haft ganska låg inverkan. Man kan inte se vad de har gett för resultat, om det har minskat bidragsberoendet i någon större omfattning. Kompetensfondspengar har som vanligt använts till diverse projekt utan större resultat.

Majoritetens tolkning av det svåra läget, där många stadsdelar har mycket höga kostnader för försörjningsstödet, är konjunkturläget. Det är det svar man får. Det är förvisso en parameter, men man säger ingenting om den i övrigt förda politiken. I en broschyr som vi fick här på bordet förra kommunfullmäktige handlar det om alla kommunernas ekonomi. Tittar man på s. 12 ser man att det står att försörjningsstödet minskade med 3,3 procent mellan 2002 och 2003 i kommunerna. Men varför skedde inte detta i Stockholm? Det måste finnas något systemfel i Stockholm som inte går att skylla på konjunkturläget. Det är helt uppenbart.

Vi kristdemokrater tycker att ni har ett stort ansvar för höjda skattenivåer, för andra kostnader, som SL-kort, som gör att människor inte kan klara sig på annat sätt än att de måste ha bidrag och försörjningsstöd. Kostnadsläget är högt i staden, och vi behöver göra flera olika saker för att minska det och inte höja det.

Integrationspolitiken är också någonting där vi har övrigt att önska för att få fler människor i arbete så att alla kan vara med i samhällsbyggandet.

Ordförande! Bifall till reservationen!

Anförande nr 198

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Det var det jag sade tidigare, Désirée Pethrus Engström, att mellan 2002 och 2003 är faktiskt antalet bidragshushåll i stort sett oförändrat. Men summan ökade, precis som du säger. Det beror på att vi vill ge även arbetslösa ett värdigt liv. Vi vill ge dem möjligheten att hälsa på släkt och vänner. Vi lade in SL-kortet. Det är skillnaden.

Anförande nr 199

D é s i r é e P e t h r u s E n g s t r ö m (kd): Det låter ju bra att man får ett SL-kort. Frågan är om det är hela svaret på problematiken vi här diskuterar. Det vi här diskuterar är faktiskt att försörjningsstödet fortsätter att öka. Vi har inte fått kontroll på kostnaderna. Ni har i årets budget fått lägga stora summor till stadsdelarna för att kunna klara den här potten. Det är uppenbart att man i de här rapporterna bara kan se att det har genomförts en massa olika projekt med kompetensutvecklingspengarna. Den här kompetensmiljarden hade kunnat användas till mer aktiva åtgärder för att få människor i arbete. Det är vår kritik.

Anförande nr 200

I n g a N ä s l u n d (s): Jag tror att det är väldigt viktigt att slå fast att ingen i grunden vill leva på socialbidrag och att det måste vara utgångspunkten för de

åtgärder vi vidtar. Skärholmsmodellen är en jättebra modell, och det växer fram många nya modeller i stadsdelarna, som jobbar med det här. Det allra mest lyckade exempel som jag minns är när vi redan på 90-talet jobbade i Årsta och byggde upp ett väldigt bra samarbete med arbetsförmedlingen och då faktiskt fick siffrorna att vända ett tag. Det handlar jättemycket om att hitta just individuella planer, kanske lokala projekt för arbetsträning, där man kan få ut folk som har varit långtidsarbetslösa att helt enkelt lära sig att arbeta igen.

Det här handlar ju väldigt mycket om att hitta de lokala förutsättningarna. Alla stadsdelar ser ju inte ut som Skärholmen. Det finns faktiskt lokala variationer. I Farsta kommer vi att kunna hitta våra modeller och på Östermalm hittar man sina och så vidare.

Jag kan bara inte förstå hur man skulle få fler jobb genom att ta ifrån dem SL-kortet. Jag bara förstår inte det. Den logiken flyr mig.

Bifall till kommunstyrelsen!

Anförande nr 201

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Ordförande, fullmäktige! Jag måste ändå tacka Inga Näslund för att hon som socialdemokrat gick upp i debatten. Det är faktiskt Socialdemokraterna som har det största ansvaret för de bekymmer vi har i Sverige. Det är ni som har styrt det här landet. Det är ni som trollar med statistiken till höger och vänster. Det är ni som inför varje val försöker bedriva oppositionspolitik mot er själva, och jag måste säga, tyvärr med viss framgång.

Men det hjälper inte den arbetslöse, och det hjälper inte den som är bidragsberoende. Det hjälper inte den som blir utförsäkrad ur sjukpenningssystemet att ni fortsätter att trixa. Jag tog i mitt inledningsanförande upp en fråga till majoriteten som ni inte har svarat på. Är ni nöjda med situationen där antalet bidragsberoende ökar, där antalet som är i olika åtgärder, som det så fint heter, ökar, där en och en halv miljon människor i Sverige i dag står utanför den ordinarie arbetsmarknaden? Är ni nöjda med den situationen? Är ni nöjda i Stockholm?

Ni brukar från socialdemokratiskt håll säga att ni är stolta men inte nöjda. Men här är ni tydligen nöjda med hur situationen är. Jag kan inte tolka det på något annat sätt när ni vill avslå vår reservation, där vi säger att det här är ett sådant viktigt arbete för staden, för budgeten, men framför allt för de individer det handlar om att vi måste gå vidare, för vi lyckades inte nå målet att halvera antalet bidragsberoende. Det avslår ni. Sedan försöker ni föra en debatt om SL-kortet. Den hör inte hit. Här är det faktiskt hur vi får folk ifrån bidragsberoendet som är det viktiga.

Jag tror tyvärr inte på att plöttra ut det här på stadsdelsnämnder och säga att det är bra om Östermalm gör sitt, om vi i Skärholmen gör vårt och de i Farsta gör sitt. Jag tror att det är en ödesfråga för Stockholms stad att vi minskar bidragsberoendet, att vi får fler människor i arbete. Det är också en integrationsfråga. Det är därför det känns så konstigt att ni inte vill att vi ska ha den här kommunens totala fokusering på att lösa det. Det är därför jag säger att jag inte kan tolka majoriteten på annat sätt än att

ni har kapitulerat. Ni är nöjda med att ge SL-kortet, för att gå tillbaka till vad ni försöker göra i stället för att få dem i arbete.

Återigen, bifall till reservationen!

Anförande nr 202

I n g a N ä s l u n d (s): Självklart tar vi socialdemokrater ansvar för vår politik. Jag tycker att det är väldigt märkligt, Peter Lundén-Welden, men under de perioder som det har varit borgerlig regering både här i staden och i landet kan inte jag minnas att arbetslösheten har minskat. Skattepolitiken har sett annorlunda ut, men arbetslösheten har då inte gått ned.

Anförande nr 203

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Minnet är kort. År 1998–2002 minskade arbetslösheten, och bidragsberoendet minskade med 40 procent.

Anförande nr 204

C h r i s t o p h e r Ö d m a n n (mp): Nej, man kan inte vara nöjd med hur det ser ut vare sig på arbetsmarknaden eller när det gäller alla de människor som i dag står utan arbete. Vi har faktiskt i Miljöpartiet varnat för detta under rätt många år, egentligen ända sedan den stora krisen i samband med byggkrisen och räntorna, runt 1990-talet. Nu lägger man så väldigt mycket på dem som är kvar inom de offentliga verksamheterna. Det är jättemånga som är arbetslösa. Fortsätter man på det här sättet kommer vi att få väldigt många människor som blir sjukskrivna. Det är precis vad som har hänt. När de goda åren kom anställdes inte fler människor utan samma gäng skulle sköta det stora uppdraget, så att säga, speciellt inom den offentliga sektorn. Och i dag har man jättemånga människor som är sjukskrivna.

Men till er som inte ens vill satsa på arbetstidsförkortning måste jag ändå säga att då har man inte ens försökt att minska bidragsberoendet. Den dagen vi börjar ta just de här frågorna på riktigt allvar måste man testa alla delar. Det har ni ännu inte gjort.

Anförande nr 205

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): I 52 sekunder höll jag perfekt med Christopher Ödmann och tänkte fråga dig: Men varför bifaller ni då inte den borgerliga reservationen? Det är just det vi säger, att det här är en sådan viktig fråga att vi måste gå vidare.

Men sedan kom den här arbetstidsförkortningen. De 200 miljonerna bortkastade pengar. Det projekt som hade fokusering på att minska bidragsberoendet har under de två år det arbetat förbrukat 20 miljoner och ändå lyckats ganska bra. Vi har ändå minskat, det ska vi säga, även om vi inte uppnådde målet att halvera. Men du vill lägga 200 miljoner på att folk ska försvinna ur statistiken. Det är just det som är poängen i min kritik, att det viktigaste för dem som styr det här landet och den här staden är att få bort och rulla runt folk i statistiken, inte att få ut dem i arbete till egen försörjning.

Anförande nr 206

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Du har rätt, Peter Lundén-Welden, det ska jag gärna säga till dig. Mellan 1998 och 2000 sjönk andelen bidragshushåll och även summan som man betalade ut. Ni tog ju bort SL-kortet. Men sedan har det stått ganska still. Vet du vad som hände då ungefär? Det inträdde en högkonjunktur. Även i borgerligt styrda kommuner i hela landet har man problem med att det är lågkonjunktur. Det måste väl även en moderat inse att det är så. Det gör de i varje fall i de borgerligt styrda kommunerna. Det är mycket märkligt.

Men det jag tycker är viktigt är att vi fortsätter att kompetensutveckla. Man kan tänka lite nedsättande om kompetensfonden och säga nej till den, men den har faktiskt gjort att vi har utvecklat vårt arbete enormt under de här åren. Vi har utvecklat metoder som man kan följa vetenskapligt, som man vet ger gott resultat. Det är så man ska använda varenda skattekrona. De ska ge bästa möjliga utdelning.

Anförande nr 207

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Ordförande! Utvecklingen vände 2000, visst gjorde den det, när IT-kraschen kom och vi fick ett sämre läge. Icke förty hade vi läget under kontroll. Jag är inte heller nöjd med det som vi uppnådde, därför att alltför många människor levde på bidrag. Jag konstaterar bara att majoriteten är nöjd med att inte göra någonting i den här frågan. Jag lovar att vi kommer att ändra på det om vi får väljarnas förtroende 2006.

Avslutningsvis kan jag bara konstatera att Margareta Olofsson tar upp kompetensfonden. Låt mig då bara säga, Margareta Olofsson, att ni tog 2 miljarder ur vår skattekista, vilket gör att underskotten i stadsdelsnämnder och andra nämnder där kompetensutvecklingen borde ha legat inte syns nu eftersom de ligger på kompetensfonden. Men ni trixar med budgeten precis som ni trixar med statistiken. Det börjar faktiskt folk att uppfatta nu, om man ser på den senaste debatten i massmedierna. Att flytta folk i statistiken skapar inte mer arbete för den enskilde. Det är riktiga jobb vi måste ha.

Bifall till den borgerliga reservationen!

Anförande nr 208

A n n - M a r i e S t r ö m b e r g (v): Ordförande, fullmäktige! Man kan inte låta bli att undra vem som oppositionen polemiserar mot egentligen. Vilka är det som inte står för arbetslinjen? Vilka är det som inte vill att människor ska kunna försörja sig genom eget arbete? Vem är det som har sagt bidrag inte arbete? Ingen!

Det är klart att man ska hjälpa människor att komma i arbete. Skillnaden mellan er och oss är att vi tycker att den som är tvungen att leva på bidrag ändå ska ha drägliga levnadsvillkor. Man ska exempelvis kunna förflytta sig, och då är man rätt beroende av att ha ett SL-kort, vare sig man behöver det för att söka jobb eller för att kunna upprätthålla kontakten med släkt och vänner, att över huvud taget kunna förflytta sig i staden.

Det är inte bara i Skärholmen man jobbar med Jobbcentrum. Jag är ordförande i angränsande stadsdelsnämnd, Liljeholmen, och vi samarbetar mycket intensivt med Jobbcentrum, som gör goda insatser. Vi har fått många i arbete där. Även Spånga Blåbandsförening gör stora insatser för att hjälpa människor att komma i arbete. Vi har sommararbeten för ungdomar. Det var rena lyckträffar förra sommaren när vi hade ungdomar som fick riktiga arbeten inom äldreomsorgen. De utbildar sig nu till undersköterskor. De hade inte haft en tanke på det innan. Men efter sommararbetet tyckte man att det var så kul att det var något för framtiden. Jätteroligt, tycker jag.

Jag talade med min individ- och familjeomsorgschef i morse angående bidragsutvecklingen. För oss är inte det stora problemet när det gäller bidrag den renodlade arbetslösheten. Människor som drabbats av renodlad arbetslöshet men är arbetsföra kommer i arbete, och det faktiskt ganska snabbt. De som är tvungna att leva långvarigt på bidrag har andra problem. Det är ofta människor som inte är arbetsföra. Man kan vara sjukskriven och nollklassad. Man kan lida av psykisk ohälsa eller ha missbruksproblem som gör att man inte är arbetsföra. Det är där vi har de stora bidragsgrupperna i Liljeholmen. Jag tror att det ser likadant ut på ganska många håll i staden. Kom inte och säg att vi inte jobbar för att hjälpa människor att komma i arbete. Det gör vi. Och ni har inte haft några andra förslag att komma med.

Bifall kommunstyrelsen!

Anförande nr 209

A b i t D u n d a r (fp): Men, Ann-Marie Strömberg, med ord har jag inte sagt att du inte försvarar arbetslinjen. Däremot stöder tyvärr inte den politik som ni har fört och som ni fortfarande försvarar den linjen. Det måste jag säga. Fortfarande kommer ni med massor av ursäkter som till exempel när vi har diskuterat att Skärholmsmodellen skulle genomföras i hela Stockholm. Det är en enhetlig linje som ganska tydligt visar på arbetslinjen, där individen själv tar ansvar och aktiverar sig. Man säger att det här är förutsättningen. Om du uppfyller de förutsättningarna kommer du att uppnå ditt mål. Men det stöder ni inte.

När det gäller SL-kortet vill jag också gärna, bara för en gångs skull, säga att de som använder SL-kortet för att kunna söka jobb, där det har stor betydelse för deras liv, ska få det. Men det ska inte vara någon generell självklarhet att alla ska få SL-kort. Det är väldigt viktigt. Det förtydligandet vill jag gärna göra.

Anförande nr 210

A n n - M a r i e S t r ö m b e r g (v): Du slår faktiskt in öppna dörrar. Du kritiserar oss för att vi inte arbetar med Skärholmsmodellen. Det är precis det vi gör. Sedan finns det liknande verksamheter i olika stadsdelsnämnder i Stockholms stad. Alla arbetar med att hjälpa människor att komma i arbete.

När det sedan gäller SL-kortet skulle jag vilja ställa en motfråga som du kan svara på i senare inlägg. Vilka är det som inte behöver SL-kort? Är det enbart arbetssökande som ska ha den rätten? Den som är sjukskriven och nollklassad, den som är arbetsoförmögen, den som mår psykiskt dåligt ska alltså inte ha SL-kort. Det ni gör genom att göra SL-kortet individuellt behovsprövat är att ni utsätter människor för att

behöva tiggas. Den individuella prövningen är egentligen väldigt förnedrande. Därmed utsätter ni människor för precis det ni i era egna reservationer säger att ni inte vill göra.

Vi tycker att alla behöver ha SL-kortet. Vi behöver inte ha någon individuell prövning. Det blir enklare för socialtjänsten, och det blir dessutom mycket humanare för den enskilde.

Anförande nr 211

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Det här var en saklig debatt ända tills Ann-Marie Strömberg begärde ordet. Sedan försvann all saklighet.

Låt mig konstatera, herr ordförande, för jag kommer inte att kommentera SL-kortet, att ärendet handlar om att få människor i arbete. Och jag vill ändå ge majoriteten rätt, naturligtvis blir inte arbetslinjen mer lysande i den här staden bara om vi har ett centralt projekt utan det har med flexibiliteten att göra: lokala projekt och en fokusering från det centrala, socialtjänstnämnden, integrationsnämnden, utskottet, eller vad det numera heter. Det är det som faktiskt gör att vi får folk i arbete.

Ann-Marie Strömbergs raljerande och konstiga påhopp handlade om ett kort. Men inte med ett ord förklarade hon vad skadan är av att staden fortsätter och uppdrar åt kommunstyrelsen att arbeta med att få folk i arbete, och man avstyrker den borgerliga reservationen. Inte med ett ord sade hon någonting om det. Nu har du 60 sekunder, Ann-Marie Strömberg. Vad är det för fel med att den här staden arbetar för arbetslinjen?

Anförande nr 212

A n n - M a r i e S t r ö m b e r g (v): Och vem är det som har påstått att det inte ska vara en arbetslinje? Ingen! Vi har inte gjort det. Hur ska du ha det egentligen? Ska det vara en centralstyrning där alla ska arbeta precis likadant enligt Skärholmsmodellen, eller får man ha lokala varianter på samma tema? Det ser faktiskt lite olika ut över hela staden. Hur ska ni ha det egentligen?

Anförande nr 213

J a r i V i s s h e d (s): Målet var att minska antalet bidragstagare med 50 procent. Resultatet blev 37 ½ procent. Det är 13 ½ procent ifrån. Det är klart att det aldrig är tillfredsställande när man inte uppfyller den målsättning som man har satt upp för sig. Ändå är det positivt att antalet bidragstagare har minskat med 37 ½ procent. Men jag vill ändå säga att jag också tycker att det delvis är ett misslyckande.

Jag tror i och för sig att det är konjunkturberoende. Vi har haft en delvis ny situation utifrån svenska förhållanden. När hjulen börjar snurra har vi varit vana att företagen har anställt folk. Det har vi inte sett av riktigt på samma sätt nu. Det är en ny situation som jag inte tror att ni heller egentligen har förutsett. Jag tycker att det är viktigt att man uppmärksammar det här så att vi inte får en europeisk situation i Sverige utan att vi fortsätter med vår aktiva arbetsmarknadspolitik. Det är glädjande

att även Moderaterna sent omsider har anslutit sig till den aktiva arbetsmarknadspolitiken.

Jag tycker också att det är viktigt att vi i staden arbetar för att stärka dem som har problem att komma in på arbetsmarknaden så att de kommer in. Det finns ingen bidragslinje. Det finns bara en arbetslinje.

Det finns också de som slås ut från arbetsmarknaden. En av de vanligaste förtidspensionärerna till exempel är en kvinna som har arbetat inom vården. Jag tycker att de som för sin försörjning är beroende av det socialförsäkringssystem som vi har byggt upp i det här landet misstänkliggörs i debatten, och nu ska de dessutom klämmas åt med sänkta bidrag. Det tycker jag är skamligt.

Anförande nr 214

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Herr ordförande, fullmäktige! Jag tycker att det här projektet är en succé. Jag tycker att vi ska slå oss för bröstet. 37 ½ procent – jag hann inte bläddra fram siffran för antalet människor och deras familjer – har gått från bidragsberoende till arbete. Det visar den dynamik den här staden faktiskt kan uppbringa om man fokuserar på ett målformulerat område och säger att vi vill halvera bidragsberoendet.

Sedan kan man säga att vi inte är nöjda med de övriga 62,5 procenten. Men det här visar att det går att göra någonting, Jari. Det är därför jag är så förvånad. Hela ditt inlägg var ju ett bifall till den borgerliga reservationen, att det här var lyckat och att vi borde gå vidare. Ändå tycker ni inte att kommunstyrelsen ska arbeta vidare centralt med att fokusera för att få fler människor i arbete.

Anförande nr 215

J a r i V i s s h e d (s): Jag vet att det pågår ett mycket omfattande arbete ute i våra stadsdelsnämnder för att se till att folk blir rustade. Jag är inte orolig för att inte staden kommer att jobba vidare med att se till att folk kommer ut. Det är arbetslinjen som gäller.

Anförande nr 216

D é s i r é e P e t h r u s E n g s t r ö m (kd): En stor fråga som finns med i ärendet handlar just om olika typer av försörjningshinder. Det ena är ju arbetslöshet, men det är också fråga om personer som är sjukskrivna, som i den här rapporten upptar 22,4 procent, om medicinska hinder, invandring och andra försörjningshinder. Om man framför allt skulle göra någonting åt invandring och sjukskrivna vore det väldigt bra om ni ser till att de sjukskrivna får rehabilitering. Det är någonting som ni kan påverka regeringen för att uppnå.

Jag har en fråga också. Vad ska ni göra för att fler invandrare ska få jobb i Stockholm?

Anförande nr 217

J a r i V i s s h e d (s): Det är en delvis ny lag om allmän försäkring och sjukskrivningar. Jag tror nog att det initialt kan betyda att kommunerna belastas såtillvida att den så kallade nollklassningen inom sjukförsäkringssystemet kommer att öka. Övertid sett är det på ett sätt en arbetslinje som försäkringskassorna går in för. Men jag är också orolig för att man svänger upp lite för snabbt och att det är många människor som hamnar i oerhört svåra situationer, där man så att säga bara är hänvisad till socialbidrag när man tidigare har haft sjukpenning. Jag är lite rädd att det dessvärre också är klassbaserat.

Anförande nr 218

A b i t D u n d a r (fp): Jag vill gärna definiera ytterligare vad vi menar med Skärholmsmodellen. Skärholmsmodellen handlar inte om att man går till en socialsekreterare för att man är arbetslös. Det är väldigt viktigt att poängtera det. Det vi försöker säga är att om man är arbetslös ska man träffa andra som har den kompetensen, inte genom att man definierar massor av problem för den arbetslöse. Det vill jag gärna återigen poängtera är syftet med Skärholmsmodellen. Jag vill gärna att ni ska förstå det. Det handlar inte om att en massa socialarbetare ska försöka.

Det vill jag också koppla till det system som ni vill skapa och till och med är stolta över. I slutet av mina synpunkter skriver borgarrådet att flyktingmottagandet har decentraliserats och att man skulle förkorta bidragstider. Det är man stolt över. Det är precis det systemet jag vänder mig emot, att man ska föra nya människor till stadsdelarna. Det kommer att ge motsatseffekter. Man kommer att få träffa en socialsekreterare för att man råkar vara invandrare och arbetslös.

Vem säger att jag är ett offer och att jag har sådana problem att jag ska träffa en socialarbetare? Det är precis det som är skillnaden mellan oss. Det vi vill säga är att de människor som kan jobba, som har de möjligheterna – vilket de har, för alla människor har sina resurser – ska träffa professionella som kan hjälpa dem att söka jobb, inte ställa frågor som: Vad har du för problem? Varför kan du inte sova? Det vill jag gärna ytterligare poängtera är skillnaden mellan oss när det gäller arbetslinjen.

Härmed yrkar jag bifall till den borgerliga reservationen.

Anförande nr 219

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Abit Dundar! Jag måste ändå ställa några frågor till dig efter att ha hört ditt inlägg. Jag tror mig veta att Folkpartiet är för valfrihet och mångfald, olika metoder och sådant. Samtidigt står du här och säger att Skärholmen på något vis är den enda modellen. Dessutom säger du att de socialsekreterarna jobbar så bra. De liksom utgår från och frågar människan vad människan vill. Men vad gör alla andra socialsekreterare i de andra 17 stadsdelarna? Är de fullkomligt odugliga medarbetare i Stockholms stad? Kan de alltså inte sitt jobb? Har de inte utvecklats någonting sedan de gick ut sin skola, eller vad är det egentligen du står här och säger?

Anförande nr 220

A b i t D u n d a r (fp): Som vanligt missförstår borgarrådet mig medvetet därför att hon vill missförstå. Det jag försökte säga var att man inte ska träffa en socialsekreterare när man är arbetslös. Att jag kommer från ett annat land behöver inte innebära att jag har en massa sociala problem. Det är det jag försöker säga. De som arbetar i Skärholmsmodellen, som jag har besökt, är inte en massa socialarbetare. Där arbetar man socialt med människorna. De är vanliga coacher, som det kallas. Man försöker coacha dessa människor vidare i samhället genom att de ska söka arbete. Det var det jag försökte säga, Margareta, ingenting annat.

Anförande nr 221

C h r i s t o p h e r Ö d m a n n (mp): Herr ordförande! Det görs mycket runtom i staden när det gäller de här frågorna. Men visst, jag kan vara lite orolig över att det finns politiker lite här och var som tror att saker och ting kommer att lösa sig av sig själva, som förr. Men det befarrar jag inte kommer att fungera som förr, utan det är viktigt att vi är aktiva på olika sätt.

Vi tror däremot inte på att man blir av med bidragen genom att minska dem. Det dyker tyvärr upp många sådana signaler lite här och var från olika politiska nivåer. Det är de som verkligen har gett upp som vill minska bidragen.

Vi tror på människorna. När man inte kan få inkomst på något annat sätt ska man självklart ha rätt till bidrag. Men vi är också övertygade om att människor är aktiva, att människor vill ha jobb. Därför är det så viktigt att staden är aktiv och hjälper till med sina resurser för att människor ska få den självklara möjligheten till ett bra jobb.

Bifall kommunstyrelsen!

Anförande nr 222

A b i t D u n d a r (fp): Jag kan inte låta bli, Christopher, att ställa samma fråga till dig som jag ställt till andra. Hur kommer det sig att en arbetslös måste träffa en socialsekreterare just för att han är arbetslös? Som du sade vidtas här och var massor av andra åtgärder. Det är precis det vi försöker diskutera. Det är metoden vi diskuterar. Det är budskapet, bemötande, förhållningssättet man har till den arbetslöse vi diskuterar. Återigen får jag fråga dig, ni har också bidragit till det här systemet, varför ska jag som invandrare eller flykting träffa en socialsekreterare i stadsdelen på grund av att jag är arbetslös? Kan du ge mig en förklaring till att jag ska ha en socialsekreterare?

Anförande nr 223

C h r i s t o p h e r Ö d m a n n (mp): Vår inställning är ju att det inte bara är en enda personalgrupp som ska arbeta just med att skaffa nya arbeten till människor. Det är faktiskt viktigt att metodutveckla och förändra arbetsformerna för flera grupper. Vi har diskuterat det på Miljöpartiets kongress också. Det är mycket bättre om fler arbetar med att skaffa nya arbeten till människor än att man ska satsa på att gå igenom människors hela ekonomiska situation. Det var bland annat därför vi från Miljöpartiet föreslår medborgarlön.

Anförande nr 224

A n n - M a r i e S t r ö m b e r g (v): Det går inte att låta bli att bemöta Abit Dundars inlägg. Att flyktingmottagandet decentraliseras till stadsdelsnämnderna innebär inte att alla flyktingar måste gå hos socialsekreterare. Vi är väldigt noga i Liljeholmen med att hålla isär verksamheterna. Jobbcentrum arbetar med arbetssökande och socialarbetare arbetar med sina arbetsuppgifter. Svårare än så är det inte. Det finns faktiskt andra anställda på stadsdelsförvaltningarna än socialarbetare. Det tycker jag att du borde veta om.

Till socialsekreterare går man när man behöver socialbidrag, eller försörjningsstöd som det nu heter, eller när man har sociala problem. Vill man ha arbete får man hjälp via jobbcenter. Så är det i Liljeholmen.

Anförande nr 225

A b i t D u n d a r (fp): Jag vill hela tiden gärna diskutera skillnaderna så mycket som möjligt för att ledamöterna ska förstå vad jag menar och också för att debatten ska bli intressantare. För min del vill jag gärna lyssna på vad ni säger. Men tyvärr går ni upp och säger att så gör vi inte, så är det inte och så vidare. Ni tror att vi bara hittar på en massa saker. Men jag är faktiskt också aktiv politiker, fritidspolitiker i en stadsdel, och jag känner till och med till de flesta stadsdelarna, skulle jag vilja påstå.

Man har ett system som gör att det blir motsatseffekter när det gäller de nyanlända människorna genom att det här systemet problematiserar deras situation i stället för att fokusera på att de faktiskt själva har förmåga och att det finns andra möjligheter för dem att så småningom komma in i samhället. Det är faktiskt väldigt viktigt. När vi tidigare hade decentraliserat var det helt andra förutsättningar för de individerna. Det jag menar är att jag inte är säker på att det här systemet hjälper de här människorna.

Anförande nr 226

A n n - M a r i e S t r ö m b e r g (v): Jag har ingen annan uppfattning i sak än vad du har när det gäller att man inte vill att människor ska behöva gå hos socialtjänsten när det är arbete de behöver. Men du har fel när det gäller hur man arbetar ute i stadsdelarna. Vi skiljer definitivt på den del av arbetet som handlar om arbetssökande och den del av arbetet som handlar om sociala problem. Jag är rätt säker på att man gör så inom alla stadsdelsförvaltningar. Decentralisering är inte samma sak som att man gör människor till socialfall.

Anförande nr 227

G o d f r e y E t y a n g (s): Herr ordförande! Jag måste lägga mig i den här debatten därför att jag känner mig utpekad när man talar om folk med annan bakgrund som går till socialsekreterarna. Därför tycker jag att det är min uppgift att ge lite konsumentinformation.

Det var nämligen så att när vi antog budgeten i den här kammaren stod representanter för vissa partier och sade: 10 miljoner kronor till jobbgaranti så nästan utrotar vi socialbidragsberoendet. Vi sade: Det gör ni inte. Vi har satsat hundratals

miljoner kronor på det här, och jag tror att vi gör ett väldigt bra jobb, men jag vill vänligen påpeka att det finns många fler projekt än bara Skärholmsmodellen. Jag har haft förmånen att jobba med ett projekt i Rinkeby som Hardy Hedman också känner till. Där jobbar en kille från Somalia. Staden belönade honom för övrigt med ett Nelson Mandela-pris. I Rinkeby fixar han jobb. Han är inte socialsekreterare.

Jag bor i Farsta, och vi har ett ungdomsforum. Där fick bara förra månaden 26 ungdomar jobb. De som jobbar med de här ungdomarna är inte socialsekreterare. När man börjar stigmatisera invandrare i den här talarstolen är det precis det som händer i samhället i övrigt, man stigmatiserar och tror att allting ser likadant ut. Det får tyvärr negativa konsekvenser för invandrare. Det finns faktiskt många lyckade projekt under vår mandatperiod där folk får jobb. Då måste vi också erkänna förutsättningarna att förbättra för Stockholm. Vi kommer att greja det här.

Anförande nr 228

A b i t D u n d a r (fp): Jag vill gärna påpeka att jag själv har en socialarbetarbakgrund. Jag är inte emot dem. Jag var tvungen att begära replik därför att Godfrey Etyang nämnde socialsekreterare i de olika projekten. Det jag menar är att min bakgrund, att jag är invandrare, inte automatiskt behöver innebära att jag ska träffa en socialsekreterare. Det är det jag försöker diskutera. Och det jag försöker säga är att det synsätt som ni har kommer från att jag ses som offer från början, vid det möte som sker. Då menar jag att det ger motsatseffekter i stället för att den individen skulle få sådana frågor som jag nämnde tidigare: Vad kan du? Vad har du för möjligheter? Det är det jag menar. Jag ska bli bemött, inte som ett offer utan som en individ med möjligheter och resurser, kapabel att försörja mig själv. Det är det jag diskuterar.

Anförande nr 229

G o d f r e y E t y a n g (s): Det är precis det jag menar. Den bild som du beskriver finns inte. Under vår mandatperiod är det mängder av olika projekt i staden där folk faktiskt behandlas olika. Det tycker jag är bra. Det är du som försöker säga att alla invandrare går till socialsekreterare för att söka jobb. Det är fel. Du har inget belägg för det.

§ 38 Stockholms stads ledningsorganisation vid allvarliga kriser (utl. 2005:114)

Anförande nr 230

Fredrik Wallén (kd): Ordförande, fullmäktigeledamöter! Beslutet om Stockholms stads ledningsorganisation vid allvarliga kriser är en viktig fråga, och sett ur ett något bredare perspektiv sannolikt en av de viktigaste kommunfullmäktige har att behandla denna mandatperiod. Eftersom denna ledningsorganisation är tänkt att träda i funktion vid särskilt allvarliga påfrestningar på vår stad och dessutom i sina huvuddrag bör vara hållbar över tid, tycker jag att det är väldigt roligt och bra att konstatera att förslaget till organisation har tagits fram i stor politisk enighet.

Bland mycket annat känns det bra att kommunstyrelsen nu verkligen får uppdraget att minst en gång per mandatperiod öva krisledningsorganisationen och ta fram en krisledningsplan. Uppmaningen till stadens nämnder och styrelser att genomföra egna risk- och sårbarhetsanalyser är också bra. Som nämndledamot ser man fram emot att lokalt vara med och bevaka så att detta blir gjort.

Särskilt viktigt är det dessutom att vi nu sannolikt kommer att slå fast att samordningsansvaret för stadens säkerhets- och beredskapsarbete ska ligga på kommunstyrelsen och ingen annanstans. Det finns en del i det liggande förslaget där vi kristdemokrater tillsammans med Folkpartiet vill se en ändring. Vi vill stryka punkten 5 under avsnittet Kommunstyrelsen beslutar för egen del. I stället för att låta stadsdirektören eller biträdande stadsdirektören gå in om föredragande borgarråd är borta vid kommunstyrelsens sammanträde i sin roll som krisledningsnämnd tycker vi att det finns en färdig och etablerad ordning för föredragning, nämligen att ett övrigt majoritetsborgarråd inträder som föredragande. Den här tydligheten upplever vi som viktig.

Sedan handlar det naturligtvis om att vi ändå ska ta den kunskap som finns hos stadsledningskontor, räddningstjänst och andra delar av vår stora förvaltningsorganisation särskilt väl till vara vid en kris. Men det övergripande och ofrånkomliga ansvaret tycker vi ligger på oss politiskt förtroendevalda, och då vill vi att det ska vara glasklart.

Avslutningsvis vill jag gärna erinra om den skylt som Rudolph Giuliani hade på sitt borgmästarkontor i New York: *I am responsible*, jag är ansvarig. Det sägs att innan han knäppte kavajen och gick ut för att, på ett efter givna förutsättningar så bra sätt man kan begära, hantera den 11 september 2001 tittade han på den skylten. Vi förtroendevalda i Stockholms stad, i synnerhet den rådande majoriteten och i särskild synnerhet den rådande majoriteten i kommunstyrelsen, bör vid kommande krissituationer ha detta som valspråk. Ansvar att lotsa Stockholms stad genom en kris ligger ytterst på politisk nivå, och det behöver vara så tydligt som möjligt.

Till slut, bifall till Kristdemokraternas och Folkpartiets förslag till beslut! Det är mycket roligt att vi fattar beslut om detta i kväll.

Anförande nr 231

Borgarrådet B i l l s t r ö m (s): Kära ordförande och fullmäktige! Jag ska inte förlänga debatten så mycket. Jag tycker att det är fantastiskt att lyssna till Fredrik Walléns engagemang i dessa frågor. Vi vet att Fredrik har ett starkt och djupt engagemang. Han har också med sin kunskap förhoppningsvis lärt oss andra en hel del om de här frågorna.

Jag är väldigt glad över att det är en mycket bred politisk majoritet i detta så viktiga och också strategiska ärende. Men när det gäller punkten 5 i vårt förslag tror jag inte att den är politisk. Jag tror inte att den är ideologisk. Jag tror att den mer är av en mycket praktisk karaktär. Det politiska ansvaret åvilar alltid det föredragande borgarrådet, oavsett om någon träder in i dennes ställe. Därför är det alltid vi som är politiskt förtroendevalda som har det yttersta ansvaret.

Med de orden skulle jag vilja yrka bifall till kommunstyrelsens förslag.